ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 437 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

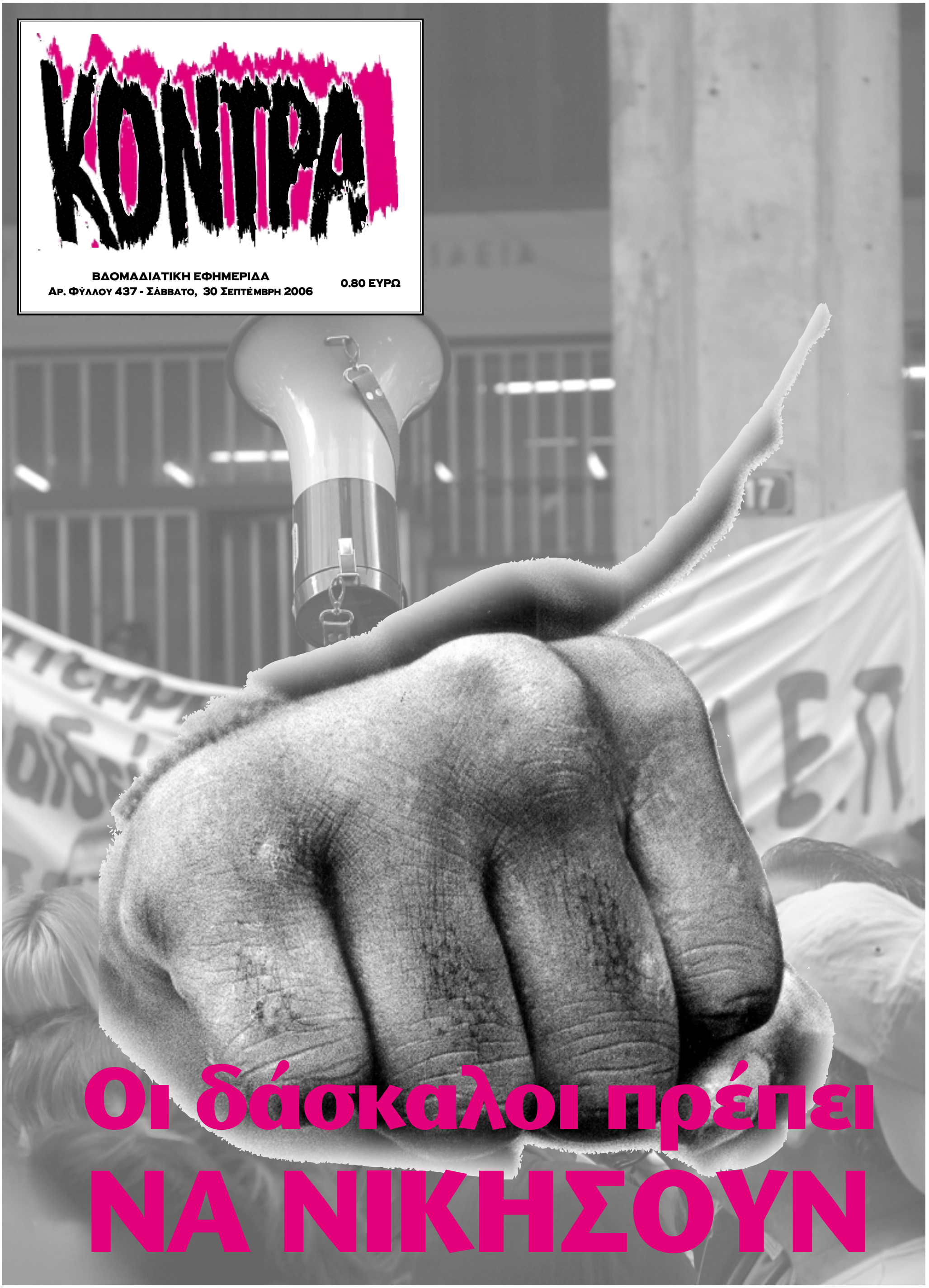

Οι δάσκαλοι πρέπει ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

30/9: Παγκόσμια ημέρα μετάφρασης 30/9/1966: Παραπέμπονται για την υπόθεση «Ασπίδα» οι Α. Παπανδρέου – Π. Βαρδινογιάννης – Μιχ. Πακωνσταντίνου – Στ. Χούτας και 28 Αξιωματικοί 30/9/1627: Γέννηση Ροβινσώνα Κρούσσου 30/9/1659: Ο Ροβινσώνας Κρούσσος ναυαγεί 30/9/1924: Γέννηση Truman Capote 30/9/1955: Θάνατος James Dean (24 χρ.) 30/9/1452: Ο Guttenberg εκδίδει το πρώτο βιβλίο (βίβλος) 30/9/1547: Γέννηση Μιγκέλ Θερβάντες 30/9/1988: Ο Ανδρέας Παπανδρέου υποβάλλεται σε εγχείρηση ανοικτής καρδιάς (Χέρφιλντ) 1/10: Ημέρα μουσικής - Ημέρα γηρατειών 1/10/1946: Τέλος δίκης Νυρεμβέργης 1/10/1949: Ανακήρυξη Λ. Δ. Κίνας 1/10/1957: Θάνατος Νίκου Καζαντζάκη 1/10/1986: Δολοφονία Μιχάλη Πρέκα (Καλογρέζα) 1/10/331π.Χ.: Μάχη στα Γαυγάμηλα 1/10/1861:Πρώτο ελληνικό γραμματόσημο 1/10/1873: Κυκλοφορία πρώτης καθημερινής εφημερίδας στην Ελλάδα («ΕΦΗΜΕΡΙΣ» - Κορομηλάς) 1/10/1975: Εμφάνιση Ε. Ο. Grappo (Ισπανία) 1/10/1867: Ο Καρλ Μαρξ εκδίδει το «Κεφάλαιο» 1/10/1888: Πρώτο τεύχος National Geographic 1/10/1958: Ιδρυση NASA 1/10/1960: Ανεξαρτησία Κύπρου 2/10/1895: Γέννηση Γκρούτσο Μαρξ 2/10/322π.Χ.: Θάνατος Αριστοτέλη 2/10/1867: Γέννηση Μαχάτμα Γκάντι 2/10/1940: Γέννηση Παντελή Βούλγαρη 2/10/1962: Γέννηση Γεράσιμου Ανδρεάτου 2/10/1951: Γέννηση Sting 2/10/1910: Πρώτη σύγκρουση αεροπλάνων (Μιλάνο) 3/10/1926: Πρώτη Δ.Ε.Θ. 3/10/1993: Θάνατος Κατερίνας Γώγου (58 χρ) 3/10/1929: Ιδρυση Γιουγκοσλαβίας (Σερβία, Κροατία, Σλοβενία) 3/10/1974: Αρχίζει η δίκη για το Watergate 3/10/1987: Θάνατος Ζαν Ανούγ 3/10/2001: Θάνατος Κώστα Χατζηχρήστου 3/10/1906: Το SOS καθορίζεται ως διεθνές σήμα κινδύνου 3/10/1952: Πρώτη πυρηνική δοκιμή Αγγλίας 3/10/1954: Γέννηση Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν 4/10: Παγκόσμια ημέρα ζώων 4/10/1955: Θάνατος Αλέξανδρου Παπάγου 4/10/1970: Θάνατος Janis Joplin (27 χρ) 4/10/1974: Ιδρυση Νέας Δημοκρατίας 4/10/1669: Θάνατος Ρέμπραντ (Χάρμενς Ζόον φαν Ράιν) 4/10/1990: Ενωση Γερμανιών 4/4/1883: Πρώτο ταξίδι του Orient Express 4/10/1895: Γέννηση Buster Keaton 4/10/1969: Πρώτο φεστιβάλ τραγουδιού Θεσσαλονίκης 4/10/1938: Ιδρυση Τροχαίας 5/10: Ημέρα δασκάλων 5/10/1926: Αρχή λειτουργίας Φιλοσοφικής Σχολής Α.Π.Θ. 5/10/1927: Σύλληψη μεγαλοβιομήχανου Αθαν. Μποδοσάκη για συνεργασία σε βάρος του δημοσίου με τον Θεόδωρο Πάγκαλο 5/10/1969: Γέννηση Γιάννη Κότσιρα 5/10/1713: Γέννηση Ντενίς Ντιντερό 5/10/1962: Πρώτος δίσκος των Beatles ("Love me do") 5/10/1936: Γέννηση Βάσλαβ Χάβελ 6/10: Παγκόσμια ημέρα κατοικίας 6/10/1927: Πρώτη ταινία ομιλούντος σινεμά ("The jazz singer" - αδελφοί Warner) 6/10/1981: Δολοφονία Ανουάρ Σαντάτ 6/10/1999: Θάνατος Amalia Rodriguez 6/10/1930: Γέννηση Hafez al Assad 6/10/1983: Βραβείο Λένιν στον Μίκη Θεοδωράκη.

● Δυο ευρώ αύξηση πρότεινε η κυβέρνηση στους δασκάλους ●●● Πρόκειται για ύβριν, με την αριστοτελική έννοια του όρου ●●● Πολύ πιο έντιμο θα ήταν να τους έλεγε ότι δεν έχει φράγκο ●●● Η πρόταση για τα δύο ευρώ έγινε για να εκφράσει περιφρόνηση και απαξία ●●● Και μόνο γι' αυτό πρέπει να συνεχίσουν δάσκαλοι και νηπιαγωγοί ●●● Για να υπερασπιστούν την αξιοπρέπειά τους ως εργαζόμενοι και ως δάσκαλοι ●●● Και μόνο γι' αυτό πρέπει να σταθεί στο πλάι τους ολόκληρη η εργαζόμενη κοινωνία ●●● Ειδικά όσοι έχουν τη διπλή ιδιότητα του εργαζόμενου και του γονιού ●●● Αλλά μέχρι στιγμής δεν έχουμε δει τίποτα ●●● Και νοσταλγούμε εκείνες τις ένδοξες μέρες του 1992 ●●● Οταν βούλιαζε η Αθήνα από συλλαλητήρια συμπαράστασης στους απεργούς της ΕΑΣ ●●● Δάσκαλοι και νηπιαγωγοί συνεχίζουν κι ας είναι βαρύ το τίμημα ●●● (Ας μη ξεχνάμε ότι πολλές οικογένειες έχουν και τα δυο

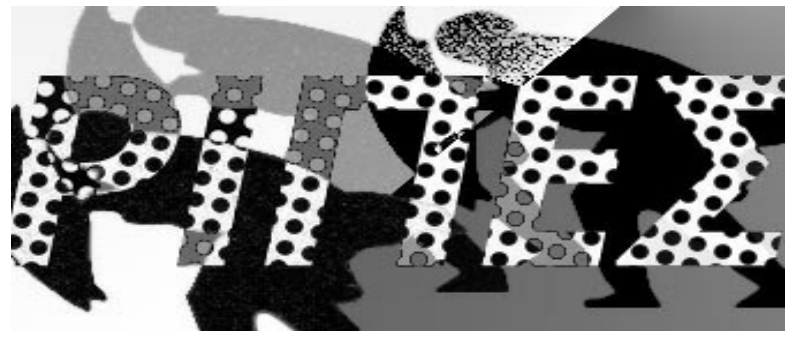

μέλη του ζευγαριού στον ίδιο κλάδο και το κόστος είναι διπλό) ●●● Οι υπόλοιποι τι κάνουμε είναι το μέγα ζήτημα ●●● Την πέταξε τη ρουκέτα ο Κίμωνας και μετά έσπευσε να τη μαζέψει ●●● Εγώ δεν ξέρω τίποτα, ο Καμμένος μου τα είπε ●●● Κι ο Καμμένος το διέψευσε από την Αμερική και όλοι έσκασαν στα γέλια ●●● Γιατί όλοι ξέρουν πόσο βαριές είναι οι σχέσεις του με τον πρώην πεθερό του ●●● Ο Κίμωνας χάλασε την πιάτσα, γι' αυτό και πρώτο το ΠΑΣΟΚ υποβάθμισε τη ρουκέτα του ●●● Γιατί αν αρχίσουν να βγαίνουν στη φόρα τα νταλαβέρια πολιτικών με καπιταλιστές, δεν τους ξεπλένει τίποτα ●●● Θυμόσαστε τον Πάγκαλο που έλεγε για τους Πασόκους στα κότερα καπιταλιστών κι έπεσαν όλοι να τον φάνε; ●●● Τέτοια φάμπρικα πήγε ν' ανοίξει ο Κίμωνας ●●● Οπως και ο Στέφανος πριν από τον Κίμωνα ●●● Πιπέρι τους έβαλε στο στόμα ο Αθανασάκης ●●● Διότι για σκοινί δε μιλούν ποτέ στο σπίτι του κρεμασμένου ●●● Αυτά γίνονται, αλλά δε λέγονται ●●●

Και το fairplay πρέπει να τηρείται απ' όλους ●●● Γιατί όλοι στο ίδιο καζάνι βράζουν ●●● (ή στον ίδιο βούρκο κολυμπούν, αν το προτιμάτε έτσι) ●●● Τον ψόφιο κοριό ο Σάββας, λούφαξε και περιμένει να περάσει η μπόρα ●●● Είναι ώρα τώρα για συνεντεύξεις; ●●● Ετσι και τη βγάλει καθαρή, ποιος τον πιάνει, ροδάνι θα πηγαίνει η γλώσσα του ●●● Τα φτερά του μακεδονάρχη, πάντως, ψαλιδίστηκαν ανεπανόρθωτα ●●● Και στο παρασκήνιο χύνει χολή κατά Σιούφα ●●● Ποια είναι η ατάκα που σφραγίζει το δικομματικό ανταγωνισμό των ημερών; ●●● «Εσείς είσαστε πιο διεφθαρμένοι από εμάς» ●●● Πριν κάμποσα χρόνια ο Βαρδινογιάννης είχε πει σε δημόσια τοποθέτηση ότι δίνει λεφτά σε όλα τα κόμματα ●●● Τότε, όλοι έκαναν γαργάρα τη δήλωσή του και την άφησαν να την πάρει το ποτάμι ●●● Τι θυμόμαστε κι εμείς… ●●● Ολα τα λεφτά, πάντως, ήταν Κίμωνας-Μεμάς στο MEGA ●

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

◆ Ενοχος για τρεις απόπειρες ανθρωποκτονίας, χωρίς κανένα ελαφρυντικό, 21 χρόνια κάθειρξη κατά συγχώνευση. Αυτή ήταν η ομόφωνη απόφαση του Μικτού Ορκωτού Δικαστήριου για τον Α. Ανδρουτσόπουλο, τον «Περίανδρο», το πρωτοπαλίκαρο της «Χρυσής Αυγής». Η απόφαση επί της ενοχής ήταν το μάξιμουμ (ο εισαγγελέας πρότεινε να κηρυχτεί ένοχος για δυο απόπειρες και να του αναγνωριστεί ελαφρυντικό), όμως η απόφαση επί της ποινής δεν έφτασε στο πάνω όριο. Ετσι, ο χρυσαυγίτης ελπίζει πως στο εφετείο τα πράγματα μπορεί γι' αυτόν να πάνε καλύτερα (όπως του ευχήθηκε και ο πρόεδρος του δικαστήριου!). Κατά τα άλλα, οι νεοναζί που είχαν μαζευτεί στο δικαστήριο, έπαθαν ντελίριο και έβγαζαν αφρούς από το στόμα, προσπαθώντας να δώσουν θάρρος ο ένας στον άλλο. Ετσι, είχαν και οι δημοσιογράφοι την ευκαιρία να δουν ιδίοις όμμασι αυτά τα «καλόπαιδα» εν δράσει. Οχι εν πλήρει δράσει, βέβαια (αυτή γίνεται πάντα στα κρυφά), αλλά πάντως εν δράσει (ναζιστικοί χαιρετισμοί, βρισιές, εμετικά συνθήματα, απειλές και όλα τα συναφή).

◆ Η ξεφτίλα δεν έχει σταματημό. Μέχρι και τη Βίκυ Λέανδρος ξέθαψε ο Φασούλας και την έβαλε στο ψηφοδέλτιό του. Ναι, μωρέ, μια παλιά τραγουδίστρια της συμφοράς, που μόνο τα παιδικά της χρόνια έχει ζήσει στην Ελλάδα και τώρα έχει παντρευτεί κάποιο γαλαζοαίματο (βαρώνο, κόμητα, κάτι τέτοιο) στο Βέλγιο και ζει ζωή χαρισάμενη στην Εσπερία.

◆ Φαίνεται ότι ο Φασούλας φοβήθηκε το… Γκλέτσο και έτρεξε να βρει τη Βίκυ. Ποιο Γκλέτσο; Το γνωστό ηθοποιό της συμφοράς (ο πιο ήπιος χαρακτηρισμός που μπορούμε να βρούμε), που κατεβαίνει με το ψηφοδέλτιο του Περισσού. Μα καλά, ο Γκλέτσος είναι κάτοικος Κολωνακίου, τι γυρεύει στον Πειραιά; Ελάτε τώρα, σε τέτοιες λεπτομέρειες θα κολλήσουμε; Ο άνθρωπος είναι… λαμπερό πρόσωπο και ανήκει παντού!

◆ Εχουν χάσει την ψυχραιμία τους οι Αμερικάνοι. Διότι άλλο πράγμα να συλλαμβάνεις και να ταλαιπωρείς στο αεροδρόμιο έναν έλληνα πανεπιστημιακό, που τον έχεις φακελώσει ως «συμπαθούντα την τρομοκρατία» και άλλο κοτζάμ υπουργό Εξωτερικών. Εστω κι αν αυτός είναι υπουργός της Βενεζουέλας. Οι «ίματζ μέικερ» του μπαρμπα-Μπους θα πρέπει να 'παθαν κολούμπρα όταν το πληροφορήθηκαν.

◆ Οταν η πολιτική μυωπία, ο σεκταρισμός και ο πραξικοπηματισμός μετατρέπονται σε μπούμερανγκ. Τα ίδια που έκανε στη διάρκεια των φοιτητικών καταλήψεων κάνει ο Περισσός και στην απεργία των δασκάλων. Πέρα από την καλυμμένη υπονόμευση (απουσία των μελών και στελεχών του από τις απεργιακές επιτροπές) και τις υπόγειες συκοφαντίες (οι πάντες κατηγορούνται ως «ουρά του ΠΑΣΟΚ»), έχουμε και τις χωριστές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών. Μόνο που την περασμένη Τετάρτη την πάτησαν άγρια. Ενώ ο κόσμος συνέρρεε μαζικά στη Μητροπόλεως, αυτοί έκαναν προσυγκέντρωση και ήρθαν με πορεία. Καμιά τρακοσαριά άτομα όλοι κι όλοι. Στη συνέχεια, ξεκίνησαν χωριστή πορεία και έμειναν καμιά διακοσαριά. Καμιά διακοσαριά «καθαροί» διαχωρίστηκαν από μια πορεία 20.000 ατόμων και εισέπραξαν το χλευασμό όλων των απεργών και μια πληθώρα κοροϊδευτικών συνθημάτων.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Στους πολιτικούς αντιπάλους μας των κυβερνητικών κομμάτων, της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, παρά τις σφοδρές πολλές φορές αντιπαραθέσεις μας και τις βαθιές προγραμματικές διαφορές, εμείς αναγνωρίζουμε στον καθένα εντιμότητα και καλές προθέσεις. Μέχρι συγκεκριμένης αποδείξεως του εναντίον.

Αλέκος Αλαβάνος

ΕΙΠΑΝ…ΕΓΡΑΨΑΝ…ΕΙΠΑΝ…

«Δωράκι» 275 εκατομμυρίων ευρώ από την Μαριέττα στα Φροντιστήρια. Βαθιά το χέρι στην τσέπη καλούνται να βάλουν φέτος δεκάδες χιλιάδες γονείς σε ολόκληρη τη χώρα. Αιτία, οι τεράστιες καθυστερήσεις στην έναρξη του προγράμματος ενισχυτικής διδασκαλίας και πρόσθετης διδακτικής στήριξης του υπουργείου Παιδείας που οδηγούν αναγκαστικά τουλάχιστον 11.000 μαθητές σε ολόκληρη τη χώρα στα φροντιστήρια. Στα 2.500 ευρώ υπολογίζεται το μέσο ετήσιο κόστος που καλείται να πληρώσει ο γονέας για το παιδί του.

Μακεδονία

Για τα δείπνα που οργανώνουν επιχειρηματίες για πολιτικούς θέλω να πω ότι δεν είναι εχθρικό το πεδίο των επιχειρηματιών. Οι επιχειρηματίες είναι άνθρωποι, που ζουν μέσα στην κοινωνία και βοηθούν, αλλά και βοηθιούνται.

Μιλτιάδης Εβερτ

Κάποιοι δικοί μας δεν είχαν ποτέ ευκαιρία να έχουν το βάζο με το μέλι στα χέρια τους, γιατί επί 20 χρόνια το είχαν οι άλλοι. Μόλις κάποιοι, λίγοι, πήραν το βάζο στα χέρια τους, έβαλαν τα δάχτυλα μέσα..

Γ. Μανώλης (βουλευτής ΝΔ)

Η ίδια ακριβώς κατάσταση (σ.σ. για την διαφθορά) επικρατούσε και επί ΠΑΣΟΚ. Ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας και λέμε βαρύγδουπα λόγια του αέρα.

Λευτ. Παπαδόπουλος (Νέα)

Εγκλωβισμένη η κυβέρνηση στη δίνη των αποκαλύψεων περί διαφθοράς και κομματισμού «εξαναγκάζεται», λόγω της επερχόμενης εκλογικής αναμέτρησης για την Τοπική Αυτοδιοίκηση (και όχι μόνον) να καλύπτει τους «πάντες» για τα «πάντα», ακόμη κι αν έτσι αυτοϋπονομεύει τη ρητορική της «μηδενικής ανοχής» και της «ισονομίας» στην οποία έχει στηριχθεί τα τελευταία χρόνια, προεκλογικά και μετεκλογικά. Ετσι η κυβέρνηση διά του εκπροσώπου της κάλυψε όλα τα «γαλάζια» στελέχη που «βγήκαν στη σέντρα» από ποικίλα δημοσιεύματα.

Ημερησία

Μέσα σ' αυτά τα αδιέξοδα βγαίνει ο κάθε τραπεζίτης τύπου Αράπογλου και αναγγέλλει αύξηση κέρδους 60% και 70% και η κυβέρνηση χειροκροτεί και δεν ντρέπεται και η αντιπολίτευση ψελλίζει κάποια ανώδυνα λόγια και δεν βρίσκεται κάποιος ή κάποιοι να ζητήσουν εξηγήσεις από πού βγαίνουν αυτά τα προκλητικά για την κοινωνία μας κέρδη.

Παρόν

Η κυβέρνηση επιβεβαίωσε στην ουσία τη μυστική συμφωνία που υπέγραψε με τις ΗΠΑ παραμονή των Ολυμπιακών Αγώνων, σχετικά με παρακολούθηση μέσω δορυφόρων, αποδίδοντας όμως την ευθύνη… στο ΠΑΣΟΚ. Οπως και επιβεβαίωσε και τη διατήρηση εν ενεργεία του συστήματος και μετά την λήξη των Αγώνων.

Βήμα

Προκαλούν οι βιομήχανοι

*«Οσο η χώρα μας ταλανίζεται από **ανέλεγκτες και αναρμόδιες κατηγορίες για τη λειτουργία καρτέλ** στους πιο σημαντικούς κλάδους της οικονομίας, η επιχειρηματικότητα στον τόπο μας αντιμετωπίζει μία συλλήβδην και πρωτοφανή για τα ευρωπαϊκά δεδομένα επίθεση, το κράτος παραμένει τεράστιο και αναποτελεσματικό, η δημόσια διοίκηση αντιστέκεται σε κάθε προσπάθεια για αλλαγή, τόσο δεν μπορούμε να ελπίζουμε σε αναβάθμιση της ανταγωνιστικότητάς μας και τόσο το φάσμα της διόγκωσης της ανεργίας και της υποβολής της κοινωνικής συνοχής σε νέες δοκιμασίες θα μεγαλώνει». (Από Δελτίο Τύπου του ΣΕΒ, 26.9.06).*

Βρήκαν την ευκαιρία οι βιομήχανοι να περάσουν στην αντεπίθεση. Ετσι νομίζουν τουλάχιστον. Η ευκαιρία ήταν η ανακοίνωση των δεικτών ανταγωνιστικότητας από το World Economic Forum (το γνωστό «Φόρουμ του Νταβός»), σύμφωνα με τους οποίους «η θέση της Ελλάδας με βάση το κριτήριο της ολικής ανταγωνιστικότητας παραμένει αμετάβλητη (47η μεταξύ 125 χωρών), ενώ στην ΕΕ των 25 κατέχουμε πλέον την προτελευταία θέση - "καλύτεροι" μόνο από την Πολωνία.

Αν ρωτήσεις, βέβαια, έναν οικονομολόγο (αστό οικονομολόγο) που σέβεται την επιστημοσύνη του θα σου πει ότι οι δείκτες του WEF δεν έχουν καμιά επιστημονική βάση. Δεν είναι δείκτες με βάση δεδομένα της πραγματικής οικονομίας, αλλά αποτελέσματα... δημοσκοπήσεων που γίνονται μεταξύ των καπιταλιστών. Θα δούμε παρακάτω περί τίνος ακριβώς πρόκειται, όμως επί του παρόντος ας σημειώσουμε το θράσος των καπιταλιστών. Την ώρα που βοά ο τόπος από τα σκάνδαλα, την ώρα που οι μεγαλύτερες καπιταλιστικές επιχειρήσεις ανακοινώνουν στοιχεία που δείχνουν ότι και φέτος συνεχίζεται ο τρελός χορός των υπερκερδών (ιλιγγιώδη ποσοστά αύξησης, που ξεκινούν από 60% και συχνά ξεπερνούν το 150%), προσπαθούν να βγουν και από πάνω, διαμαρτυρόμενοι ότι τα όσα συζητούνται τελευταία κάνουν ζημιά στην οικονομία!

Η κυβέρνηση, πάντως, ουσιαστικά τους διέψευσε. Το υπουργείο Οικονομίας έβγαλε ανακοίνωση που αναφέρει: *«Με το μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα που εφαρμόζει η κυβέρνηση, η θέση της Ελλάδας ως προς την ανταγωνιστικότητα βελτιώθηκε κατά 8 θέσεις με βάση την έκθεση του International Institute for Management Development (IMD) και κατά 2 θέσεις σύμφωνα με την κατάταξη της Παγκόσμιας Τράπεζας»*. Εχει, βέβαια, τους δικούς του λόγους ο Αλογοσκούφης. Δε μπορεί να τον λένε και αποτυχημένο. Τόσα έχει δώσει στους καπιταλιστές και γι' αυτό από τη σκοπιά του πρέπει να δείξει «έργο». Ομως, οι καπιταλιστές απάντησαν ότι *«η βελτίωση κατά 8 θέσεις στην έκθεση της IMD και κατά 2 στην κατάταξη της Παγκόσμιας Τράπεζας δεν μπορεί να αποτελεί αντικείμενο ικανοποίησης ή έπαρσης. **Είμαστε μόνιμα στις τελευταίες θέσεις** και τα αρνητικά αποτελέσματα αυτής της αντικειμενικής πραγματικότητας είναι ήδη εμφανή και θα γίνουν ακόμη πιο αισθητά για το κοινωνικό σύνολο»*. Εννοείται πως όπου «κοινωνικό σύνολο» θα πρέπει να διαβάζουμε «καπιταλιστές».

Αναρωτιέται κανείς: πώς είναι δυνατόν ο ελληνικός καπιταλισμός να αναπτύσσεται με τον υψηλότερο ρυθμό στην Ευρώπη τα τελευταία χρόνια, τα κέρδη να σημειώνουν αυξήσεις ρεκόρ από χρόνο σε χρόνο και ταυτόχρονα να μιλούν για μείωση ή στασιμότητα στον τομέα της ανταγωνιστικότητας. Τι είναι, τέλος πάντων, αυτή η ανταγωνιστικότητα; Ποιο είναι το περιεχόμενό της; Για παράδειγμα, η παραγωγικότητα ως έννοια ορίζεται και από τη μαρξιστική και από την αστική πολιτική οικονομία. Η μαρξιστική πολιτική οικονομία ορίζει την παραγωγικότητα ως το σύνολο της παραγωγής ανά εργάτη, με διατήρηση σταθερών των νορμών εργασίας (εκτατικό και εντατικό μέγεθος της εργασίας). Η αστική πολιτική οικονομία ορίζει την παραγωγικότητα ως το σύνολο της παραγωγής ανά εργάτη (δηλαδή, της είναι αδιάφορο αν η αύξηση προκύψει από παράταση της εργάσιμης μέρας ή αύξηση της εντατικότητας της εργασίας). Και στη μια και στην άλλη περίπτωση έχουμε μετρήσιμα οικονομικά μεγέθη.

Με την ανταγωνιστικότητα, όμως, τα πράγματα δεν είναι καθόλου έτσι. Δεν γνωρίζουμε τον τρόπο με τον οποίο καταρτίζονται οι δείκτες του IMD και της Παγκόσμιας Τράπεζας για να τους σχολιάσουμε. Ο ΣΕΒ, όμως, μέσα στην αποθράσυνσή του και έχοντας επίγνωση ότι ο πολύς κόσμος δεν ασχολείται μ' αυτά τα πράγματα και μένει μόνο η προπαγάνδα, έδωσε στη δημοσιότητα τα συστατικά στοιχεία του «δείκτη επιχειρηματικής ανταγωνιστικότητας» του WEF.

Τι βλέπουμε από το σχετικό δημοσίευμα; Οτι έχουν καταρτίσει ένα ερωτηματολόγιο που αφορά 14 παράγοντες. Οι ερωτώμενοι εκπρόσωποι επιχειρήσεων καλούνται να κατατάξουν αυτούς τους παράγοντες σε μια κλίμακα προβληματικότητας σε σχέση με την επιχειρηματικότητα, αξιολογώντας τους με βαθμολογία από 1 (ο περισσότερο προβληματικός) μέχρι 5 (ο λιγότερο προβληματικός). Μιλάμε, δηλαδή, για γκάλοπ μεταξύ των καπιταλιστών. Προσέξτε τώρα ποιο είναι το αποτέλεσμα για την Ελλάδα. Και βέβαια, προσέξτε τους παράγοντες που «μετρούν»:

Γραφειοκρατία: ο πιο προβληματικός παράγοντας που εμφανίζει επιδείνωση τον τελευταίο χρόνο. **Περιοριστική εργατική νομοθεσία**: ο δεύτερος σε προβληματικότητα παράγοντας (επίσης επιδείνωση). **Φορολογική νομοθεσία**: ο τρίτος σε προβληματικότητα παράγοντας (αυτός εμφανίζει βελτίωση, προφανώς λόγω της κατά 10% μείωσης της φορολογίας κερδών, η οποία βεβαίως δεν θεωρείται επαρκής). **Φορολογικοί συντελεστές**: τέταρτος κατά σειρά παράγοντας (εμφανίζει επιδείνωση, γεγονός ακατανόητο ενόψει της μείωσης της φορολόγησης των κερδών). Ακολουθούν κατά σειρά κατάταξης η **διαφθορά** (βελτίωση!!!), η **ανεπάρκεια υποδομών** (επιδείνωση), οι **συχνές αλλαγές εφαρμοζόμενης πολιτικής** (σημαντική βελτίωση), η **πρόσβαση σε χρηματοδότηση** (επιδείνωση), η **κακή εργασιακή ηθική** (επιδείνωση), η **ανεπαρκής εκπαίδευση ανθρώπινου δυναμικού** (βελτίωση), ο **πληθωρισμός** (βελτίωση), η **κυβερνητική αστάθεια** (βελτίωση), ενώ οι **κανονισμοί ξένου συναλλάγματος** και η **εγκληματικότητα** δεν καταγράφονται καθόλου ως πρόβλημα.

Τι σημαίνουν όλ' αυτά; Από οικονομική άποψη τίποτα. Σε απλά ελληνικά, οι καπιταλιστές ζητούν: Να γίνει το κράτος εντελώς μπάχαλο για να μπορούν να δρουν τελείως ανεξέλεγκτα (πόσο πιο ανεξέλεγκτα;). Να καταργηθούν και οι λίγες εναπομείνασες διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας που προστατεύουν τους εργαζόμενους (ομαδικές απολύσεις, συλλογικές συμβάσεις κ.λπ.). Να γίνει ακόμα πιο ευνοϊκή γι' αυτούς η φορολογική νομοθεσία. Και τα λοιπά.

Οπως βλέπουμε, τα περί ανταγωνιστικότητας δεν είναι παρά ένα εφεύρημα, μέσω του οποίου οι καπιταλιστές, χωρίς κανένα αντικειμενικό οικονομικό κριτήριο, χρησιμοποιώντας ως μοναδικό κριτήριο τη δική τους θέληση (την οποία μετρούν με γκάλοπ), ασκούν πιέσεις για να κινηθεί η οικονομική και κοινωνική πολιτική σύμφωνα με τις πιο αντεργατικές, τις πιο αγριανθρωπικές επιδιώξεις τους. Ας σταματήσει, λοιπόν, αυτό το παραμύθι. Ας έχουμε υπόψη μας, κάθε φορά που ακούμε παπαριές περί μειωμένης ανταγωνιστικότητας, ότι πρόκειται για ικανοποίηση των πιο «τρελών» απαιτήσεων των καπιταλιστών.

Βλαξ ή συνένοχος;

Επιβεβαίωσε ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ, μεγαλοστέλεχος του ΠΑΣΟΚ Γ. Παναγόπουλος, ότι ως μέλος του ΔΣ της ΔΕΗ, υπέγραψε τη σύμβαση της ΔΕΗ με την Contour Global, η οποία τώρα βάλλεται από το ΠΑΣΟΚ (και όχι μόνο) ως ένα ακόμη «γαλάζιο» σκάνδαλο. Προσπαθώντας να βγει στον αφρό επιστράτευσε μια σειρά επιχειρήματα της συμφοράς, που μας νομιμοποιούν να του θέσουμε το ερώτημα: Θεωρεί τον εαυτό του βλάκα ή συνένοχο; Οποια απάντηση κι αν επιλέξει, αν είχε λίγη τσίπα, αν τηρούσε τα περί πολιτικής ευθύνης που το κόμμα του απαιτεί από τους υπουργούς της κυβέρνησης Καραμανλή, θα είχε παραιτηθεί από την προεδρία της ΓΣΕΕ και θα είχε πάει στο σπιτάκι του να ιδιωτεύσει.

Γράφει στην τρισέλιδη δήλωση που έστειλε σε επιστολόχαρτο της ΓΣΕΕ, ότι «επικρότησε τη στρατηγική επιλογή για την επιχείρηση να αναζητήσει εταίρο» για τις βαλκανικές της μπίζνες, γιατί «στις τρεις προηγούμενες απόπειρες με την αυτόνομη παρουσία της η ΔΕΗ είχε αποτύχει». Το πρώτο που θα έπρεπε να εξηγήσει είναι γιατί θα πρέπει οι εργαζόμενοι να εγκρίνουν επέκταση της ΔΕΗ σε βαλκανικές μπίζνες, που ξέρουμε πολύ καλά ότι στηρίζονται σε ληστρική πολιτική. Πού είναι η αλληλεγγύη προς τους εργάτες των γειτονικών χωρών; Το δεύτερο έχει να κάνει με την επιχειρηματική πλευρά. Αφού η ΔΕΗ μόνη της απέτυχε, δεν θα έπρεπε να αναζητήσει μια γνωστή, μια «βαρβάτη» εταιρία, για να έχει σίγουρη την επιχειρηματική επιτυχία; Πού βρέθηκε η παγκοσμίως άγνωστη Contour Global;

Η Contour Global -γράφει ο Παναγόπουλος- «προτάθηκε από τη διοίκηση και εισηγήθηκε (σ.σ. ο λεκτικός βαρβαρισμός συγχωρείται, γιατί δεν αφορά την ουσία) από τους υπηρεσιακούς παράγοντες της ΔΕΗ με παρουσίαση στοιχείων που εμφάνιζαν έναν αξιόπιστο εταίρο και διεθνή "παίκτη" σε συμμετοχές στην αγορά ενέργειας». Γιατί δεν μας λέει, όμως, ποια είναι εκείνα τα στοιχεία που του παρουσίασαν και τον έπεισαν ότι η Contour Global είναι «αξιόπιστος εταίρος»; Εδώ μόνο μία εφημερίδα («Ελευθεροτυπία») έχει υποβάλει ερωτήματα και οι αρμόδιοι της ΔΕΗ δεν είχαν να της δώσουν καμιά απάντηση. Και μιλάμε για δημοσιογραφικά ερωτήματα και όχι για την ευθύνη ενός μέλους του ΔΣ της ΔΕΗ, το οποίο μάλιστα εκπροσωπεί εκεί τους εργαζόμενους.

Ακολουθώντας το παράδειγμα των υπουργών της κυβέρνησης Καραμανλή, που θεωρούν ότι δεν έχουν καμιά πολιτική ευθύνη για τα σκάνδαλα που αποκαλύπτονται στο περιβάλλον τους (τα ίδια έκαναν και οι προκάτοχοί τους του ΠΑΣΟΚ), ο Παναγόπουλος γράφει αυτάρεσκα και απολογητικά ότι «στα πλαίσια των καθηκόντων μου ως μέλους του ΔΣ με τη δέουσα προσοχή και επιμέλεια ασκήθηκαν τα καθήκοντά μου» (του συγχωρούμε και πάλι το γλωσσικό ολίσθημα, διότι καταλαβαίνουμε ότι στιγματίστηκε από την αρχή κιόλας της καριέρας του και δικαιολογημένα βρίσκεται σε σύγχυση).

Συνταξιούχος νεκρός στις στοές της «Πεσινέ»

Ενας συνταξιούχος μεταλλορύχος ήταν ο 90ός νεκρός εργάτης από τις αρχές της φετινής χρονιάς. Καταπλακώθηκε από τμήμα στοάς που κατέρρευσε στα μεταλλεία της ΠΕΣΙΝΕ στην Αμφισσα. Μάλιστα, όχι μόνο δούλευε αν και συνταξιούχος, αλλά δούλευε υπερωριακά και για λογαριασμό όχι της ΠΕΣΙΝΕ αλλά υπεργολάβου με την επωνυμία ΔΕΛΦΟΙ ΔΙΣΤΟΜΟ (μάλλον πρόκειται για θυγατρική της πρώην γαλλικής επιχείρησης που εδώ και μερικά χρόνια ανήκει στον όμιλο Μυτιληναίου).

Ο μεταλλευτικός κανονισμός απαγορεύει ρητά και τις υπερωρίες και τις υπεργολαβίες. Ποιος, όμως, ασχολείται με την εφαρμογή του κανονισμού; Οι συνταξιούχοι είναι η καλύτερη «πρώτη ύλη» για τα καπιταλιστικά κάτεργα, αφού εργάζονται στη ζούλα και πληρώνονται λιγότερο απ' όσο προβλέπουν οι συλλογικές συμβάσεις.

Νέες προκλητικές αξιώσεις των ακτοπλόων

«Γιατί ο ξενοδόχος έχει το δικαίωμα να κλείνει, όποιος επιχειρηματίας που η επιχείρησή του δεν παράγει και επομένως δεν κερδοφορεί, και η ακτοπλοϊκή επιχείρηση να είναι δέσμια των κρατικών επιβολών;». Μ' αυτό τον ιταμό τρόπο παρουσίασε τις νέες αξιώσεις των ακτοπλόων εφοπλιστών ο πρόεδρος της Ενωσής τους Δ. Σαρρής, σε συνέντευξη Τύπου την περασμένη Τετάρτη. Είναι τέτοιο το θράσος τους που ο Σαρρής δε δίστασε να πει ότι «η ακτοπλοϊκή επιχείρηση ουδέποτε δέχτηκε βοήθεια ή επιδότηση από το ελληνικό δημόσιο».

Αν υπήρχε θεός, θα είχε ρίξει φωτιά να τους κάψει, αλλά ευτυχώς γι' αυτούς δεν υπάρχει. Σύμφωνα με τα στοιχεία που πρόσφατα παρουσίασε ο Κεφαλογιάννης, την επόμενη πενταετία οι επιδοτήσεις που θα πάρουν από το κράτος θα ξεπεράσουν τα 200 εκατ. ευρώ! Δηλαδή, πάνω από 60 εκατ. ευρώ κατά μέσο όρο το χρόνο, όταν φέτος θα πάρουν κάτι λιγότερο από 50 εκατ. ευρώ και το 2002 είχαν πάρει περίπου 8,5 εκατ. ευρώ. Εντελώς αποθρασυμμένοι πια ζητούν και τα ρέστα. Αχόρταγοι και εγκληματικά ασύδοτοι (βλέπε «Σαμίνα»).

Ευρωπαϊκός ρατσισμός

Θέλετε ένα δείγμα ευρωπαϊκού ρατσισμού; Πάρτε την Ελβετία. Μια χώρα με 350.000 μετανάστες (ανέρχονται στο 5% του πληθυσμού) που την Κυριακή 24 Σεπτέμβρη έκανε δημοψήφισμα πάνω στην αναθεώρηση των νόμων για το άσυλο και τη μετανάστευση. Ξέρετε τι ποσοστό συγκεντρώθηκε υπέρ των αντιμεταναστευτικών νόμων; 68%! Δηλαδή δύο στους τρεις Ελβετούς! Και στα 26 καντόνια της χώρας η πλειοψηφία είπε ναι στους ρατσιστικούς νόμους.

Τι προβλέπεται στη νέα νομοθεσία που από τον Δεκέμβρη του 2005 έχει εγκριθεί από το Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο; Πρώτο, ότι αν μέσα σε 48 ώρες μετά τον έλεγχο ο μετανάστης δεν παρουσιάσει χαρτιά ταυτότητας ή κάποια «αξιόπιστη εξήγηση»(!), το άσυλο πάει στα σκουπίδια και ο ίδιος για απέλαση. Δεύτερο, διπλασιάζεται η προβλεπόμενη διάρκεια κράτησης για την εκτέλεση μιας απέλασης, ενώ αυτοί που δεν «πείθονται» να εγκαταλείψουν την Ελβετία μπορούν να περάσουν έως και δύο χρόνια πίσω από τα σίδερα (μην τους αδικούμε, όμως, οι φιλεύσπλαχνοι νομοθέτες προνόησαν να μειώσουν την ποινή σε ένα χρόνο για τους ανθρακωρύχους ηλικίας μεταξύ 15 και 18 ετών)! Τρίτο, καταργείται η κοινωνική βοήθεια που επωφελούνταν μέχρι τώρα οι υποψήφιοι των οποίων η αίτηση για άσυλο είχε απορριφθεί και περίμεναν την απέλασή τους. Τέταρτο, εφεξής καταχωρείται μέσα στο νόμο ότι οι μη ευρωπαίοι ξένοι θα πρέπει να είναι είτε στελέχη επιχειρήσεων, είτε ειδικοί, είτε να έχουν ιδιαίτερα προσόντα για να δουλέψουν σ' αυτή την τόσο «σπουδαία» χώρα! Η τελευταία διάταξη καταχωρείται στην ελβετική νομοθεσία τη στιγμή που χιλιάδες μετανάστες χωρίς χαρτιά είναι αυτοί που κάνουν να δουλεύει το ρολόι της ελβετικής οικονομίας σωστά. Γι' αυτούς όμως η τακτοποίηση δεν είναι στην ημερήσια διάταξη.

Μέχρι και η Διεθνής Αμνηστία και ο πρώην ανώτατος Κομισάριος του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες αντέδρασαν στην προκλητική διάταξη περί απέλασης όσων δεν έχουν χαρτιά, υποστηρίζοντας το αυτονόητο. Αυτοί που εγκαταλείπουν κυνηγημένοι τη χώρα τους δεν έχουν χαρτιά και μιλώντας γενικά μπορούμε να πούμε ότι ένα 40% του παγκόσμιου πληθυσμού δεν διαθέτει ταυτότητες. Αυτά, όμως, δε συγκινούν τους Ελβετούς πολίτες. Κι ύστερα εκπλήσσονται πόσο μίσος έχουν οι πληβειακές μάζες εναντίον τους!

ΥΓ: Να φανταστείτε ότι το δημοψήφισμα το ζήτησαν οι «αριστεροί» που πίστευαν ότι δεν θα περνούσαν οι αντιμεταναστευτικοί νόμοι. Την πάτησαν, όμως, βασιζόμενοι στη «συναισθηματική» προσέγγιση των πραγμάτων (υποστηρίζοντας ότι τα μέτρα είναι «απάνθρωπα, άχρηστα και ακριβά»), που κατέρρευσε μπροστά στο αίσθημα ασφάλειας που τους έταξε ο υπουργός Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης που είναι ο «πατέρας» αυτής της μεταρρύθμισης. Οταν μάχεσαι τον καπιταλισμό με τα όπλα της φιλανθρωπίας είσαι χαμένος από χέρι...

■ **Ρώσοι στρατηγοί προειδοποιούν**

«Θα φύγετε από το Αφγανιστάν όπως ακριβώς εμείς»

Ζοφερές εκτιμήσεις για την προοπτική των επιχειρήσεων που διεξάγουν τα βρετανικά και τα νατοϊκά στρατεύματα στο Αφγανιστάν κάνουν Ρώσοι στρατηγοί, που ήταν επικεφαλής του καταστροφικού για τη Μόσχα πολέμου εναντίον των υποστηριζόμενων από τις ΗΠΑ Μουτζαχεντίν στη δεκαετία του '80, σε γραπτή συνέντευξή τους στη βρετανική εφημερίδα «Σάντεϊ Τέλεγκραφ» (24/9/06).

Υπενθυμίζουμε ότι το 1979 ο τότε Σοβιετικός στρατός εισέβαλε στο Αφγανιστάν για να υποστηρίξει τη φιλορώσικη κυβέρνηση. Γρήγορα όμως βρέθηκε αντιμέτωπος με τους Μουτζαχεντίν και ο πόλεμος αυτός κόστισε τη ζωή σε 15.000 στρατιώτες. Παρά την αριθμητική υπεροχή και τη στρατιωτική υπεροπλία, ο Σοβιετικός στρατός υπέστη ταπεινωτική ήττα και η Μόσχα αναγκάστηκε να αποσύρει 100.000 στρατιώτες μετά από μια δεκαετία.

Ο στρατηγός Ρουσλάν Αουσέφ, που είχε τραυματιστεί σ' αυτό τον πόλεμο, προειδοποίησε: «*Θα τραπείτε σε φυγή από κει. Πολλοί έχουν πολεμήσει στο Αφγανιστάν. Πρώτοι απ' όλους πολέμησαν εκεί οι Βρετανοί το 19ο αιώνα. Αυτό που προκαλεί κατάπληξη σήμερα είναι ότι το ΝΑΤΟ και η συμμαχία φαίνεται να μην έχουν μάθει τίποτα ούτε από τη δικιά τους εμπειρία ούτε από τη δική μας*».

Ο στρατηγός Μπόρις Γκρομόφ, γενικός διοικητής των Σοβιετικών δυνάμεων στο Αφγανιστάν, που επέβλεψε και την αποχώρησή τους το 1989, είπε στην ίδια συνέντευξη στη «Σάντεϊ Τέλεγκραφ» ότι η Βρετανία, οι ΗΠΑ και οι νατοϊκοί σύμμαχοί τους φαίνεται ότι θα έχουν την ίδια τύχη. Οποιες διαφωνίες κι αν έχουν με τους Ταλιμπάν ή τους πολέμαρχους, οι Αφγανοί έχουν την τάση να ενώνονται εναντίον των ξένων όταν κρίνουν οτι δεν είναι πια ευπρόσδεκτοι. «*Η αφγανική αντίσταση, κατά τη γνώμη μου, αυξάνεται. Αυτή η συμπεριφορά από τη μεριά των ανυπότακτων Αφγανών είναι κατανοητή. Υπαγορεύεται από την παράδοση αιώνων, από τη γεωγραφία, το κλίμα και τη θρησκεία. Είδαμε πόσα χρόνια η χώρα σπαράσσονταν από τον εμφύλιο πόλεμο, όμως μπροστά στην εξωτερική επίθεση, οι Αφγανοί βάζουν στην άκρη τις διαφορές τους και ενώνονται. Προφανώς οι συμμαχικές δυνάμεις θεωρούνται απειλή για το έθνος*».

Οι δυο Ρώσοι στρατηγοί επισήμαναν ακόμη ότι τότε υπήρχαν πλεονεκτήματα για τις Σοβιετικές δυνάμεις που σήμερα δεν υπάρχουν. Υπήρχε μια κυβέρνηση στην Καμπούλ που λειτουργούσε. Υπήρχε στρατός, με 100.000 άντρες, αεροπορία, τανκς, πυροβολικό και αξιωματικοί εκπαιδευμένοι στη Μόσχα, λίγο – πολύ ετοιμοπόλεμοι. Σήμερα ο αφγανικός στρατός είναι μόλις το ένα τέταρτο και βρίσκεται στο στάδιο της εκπαίδευσης από νατοϊκές δυνάμεις. Και πρόσθεσαν ότι το μόνο πλεονέκτημα που έχουν οι ΗΠΑ είναι ότι έχουν συμμάχους, ενώ η Ρωσία ήταν μόνη της.

Μόνο που όσο δυσκολεύουν τα πράγματα τόσο πιο απρόθυμοι γίνονται οι σύμμαχοι να ικανοποιήσουν τις αμερικάνικες απαιτήσεις, ενώ στη Βρετανία που, ως πρωτοπαλήκαρο των Αμερικάνων, έχει αναλάβει τις επιχειρήσεις στην επαρχία Χέλμαντ, από τα ισχυρότερα προπύργια των Ταλιμπάν, η ανησυχία και οι αντιδράσεις αυξάνονται από τις αυξανόμενες απώλειες στρατιωτών και τις πληροφορίες που διαρρέουν για τις τεράστιες δυσκολίες και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι βρετανικές δυνάμεις στο πεδίο της μάχης.

Οι δυσοίωνες προβλέψεις των Ρώσων στρατηγών συνέπεσαν τόσο με την ομολογία του Βρετανού υπουργού Εξωτερικών και του Τόνι Μπλερ ότι η αντίσταση των Ταλιμπάν είναι πολύ μεγαλύτερη από την αναμενόμενη, όσο και με τη διαρροή ηλεκτρονικών μηνυμάτων Βρετανών αξιωματικών που υπηρετούν στο Αφγανιστάν, τα οποία έφεραν σε δύσκολη θέση τη βρετανική στρατιωτική ηγεσία, που επιχείρησε να μπαλώσει τα πράγματα.

Ο ταγματάρχης Τζέιμς Λόντεν, διοικητής του 3ου Τάγματος του Συντάγματος των Αλεξιπτωτιστών, σε ηλεκτρονικό μήνυμα χαρακτήρισε την αεροπορική υποστήριξη στο Αφγανιστάν «εντελώς άχρηστη» και στη συνέχεια δήλωσε στην εφημερίδα «Τάιμς» (25/9/06) ότι το τάγμα του αντιμετώπισε αλλεπάλληλα κύματα επιθέσεων από μαχητές Ταλιμπάν, που προσπαθούσαν να καταλάβουν τη βάση τους στην περιοχή Σανγκίν, ότι η βάση τους δέχτηκε 30 επιθέσεις σε 34 μέρες, και ότι οι άντρες του συχνά κοιμόντουσαν με τον εξοπλισμό τους σε θερμοκρασίες 60° C.

Λίγες μέρες νωρίτερα, ο ταγματάρχης Τζον Σουίφτ, που υπηρετεί στο Βασιλικό Σύνταγμα Τυφεκιοφόρων, σε ηλεκτρονικό μήνυμά του είχε αποκαλύψει ότι ο αριθμός των Βρετανών τραυματιών είναι πολύ μεγαλύτερος απ' αυτόν που δημοσιοποιείται και

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Τρίζει τα δόντια η ρωσική αρκούδα

Αφού έτριξε τα δόντια με την απόφαση του υπουργείου Φυσικών Πόρων στις 18 Σεπτέμβρη να ανακαλέσει την περιβαλλοντική άδεια του στρατηγικού ενεργειακού προγράμματος Σαχαλίνη-2 (αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες ιδιωτικές επενδύσεις στον ενεργειακό τομέα παγκοσμίως και τη μεγαλύτερη στη Ρωσία), με στόχο να πιέσει την Shell (ελέγχει το 55% της επένδυσης με δύο ιαπωνικές εταιρίες να ελέγχουν το υπόλοιπο 45%) να δεχτεί τη συμμετοχή της Gasprom στο πρόγραμμα, αλλά και με την απόφαση του ίδιου υπουργείου να ξεκινήσει διαδικασίες ενάντια στη γαλλική Τοτάλ (ελέγχει το 50% της εκμετάλλευσης του πετρελαϊκού κοιτάσματος της Καρβάγκα), με την επίκληση παραβίασης της άδειας εκμετάλλευσης απ' την Τοτάλ (πράγμα που μπορεί να οδηγήσει σε ανάκληση της άδειας), ο Ρώσος πρόεδρος Βλ. Πούτιν πέταξε το καρότο στους Ευρωπαίους «συμμάχους» του δηλώνοντας ότι δεν πρέπει να υπάρχει πανικός κι ότι οι φήμες για απόσυρση της άδειας απ' την Τοτάλ είναι... υπερβολικές.

Αυτά δήλωσε στη συνάντηση που είχε με τον Σιράκ και τη Μέρκελ το περασμένο Σαββατοκύριακο, υποστηρίζοντας ταυτόχρονα ότι η χώρα του μπορεί να εξασφαλίσει φυσικό αέριο στη Γερμανία για τα επόμενα 50 με 70 χρόνια. Βλέποντας ότι η αμερικάνικη οικονομία δε βρίσκεται σε τόσο καλή κατάσταση (με το ρυθμό ανάπτυξης να πέφτει στο 2.9% το δεύτερο τρίμηνο του 2006 έναντι 5.6% του πρώτου, πράγμα που φάνηκε και απ' την πτώση των τιμών του πετρελαίου), η Ρωσία βγαίνει στην αντεπίθεση τρίζοντας τα δόντια στους ξένους επενδυτές και υπενθυμίζοντας στην Ευρώπη τη στρατηγική σημασία που έχει η Ρωσία στη διεθνή οικονομική σκηνή.

Αυτό φάνηκε και απ' τη διάθεση της Ρωσίας να διεισδύσει στην ευρωπαϊκή πολεμική και αεροδιαστημική εταιρία EADS (European Aeronautic Defence & Space Company), που αποτελεί τη μητρική εταιρεία της Airbus, με το πέρασμα του 5% των μετοχών της EADS στα χέρια μιας κρατικής ρωσικής τράπεζας. Δυστυχώς, δε μπορέσαμε να βρούμε και πολλές λεπτομέρειες για τα αποτελέσματα της συνάντησης των τριών στο Παρίσι, πέρα απ' το γεγονός ότι συζητήθηκαν σημαντικά θέματα, όπως αυτά της οικονομίας και της ενεργειακής ασφάλειας, αλλά και παγκόσμια ζητήματα, όπως ο Λίβανος και το Ιράν. Θα παρακολουθούμε τις εξελίξεις και θα επανέλθουμε.

Τους έκοψε τα πόδια...

800.000 λαού στα βομβαρδισμένα προάστια της Βηρυτού ήταν αρκετά για να κόψουν τα πόδια σ' όλους αυτούς που θέλουν τον αφοπλισμό της Χεζμπολά. Η πορεία νίκης που κάλεσε η Χεζμπολά την Παρασκευή 22 Σεπτέμβρη ήταν πέρα από κάθε προηγούμενο κι ο Νασράλα, με τη δημοτικότητά του στα ύψη, ξεκαθάρισε για μια ακόμα φορά ότι η οργάνωση διαθέτει άλλες 20.000 ρουκέτες που θα τις χρησιμοποιήσει αν το Ισραήλ επιτεθεί ξανά.

Δυο μέρες μετά, η διαδήλωση που οργάνωσε ο Χριστιανός Φαλαγγίτης σφαγέας κατά τη διάρκεια του λιβανέζικου εμφύλιου Σαμίρ Γκεαγκέα, που αποφυλακίστηκε πέρσι μετά από 11 χρόνια στη φυλακή, φάνταζε μικροσκοπική, αν και ήταν μερικές χιλιάδες οι συγκεντρωμένοι που τον άκουσαν (για δεκάδες χιλιάδες αναφέρουν τα πρακτορεία, αλλά οι φωτογραφίες δεν φαίνεται να τα επιβεβαιώνουν).

Το ζήτημα είναι ότι ο αφοπλισμός της Χεζμπολά είναι πλέον αδύνατος. Αυτό επιβεβαιώνεται από χίλιες πλευρές και γίνεται ακόμα πιο ξεκάθαρο κάθε μέρα που περνά. Ο επικεφαλής της «ειρηνευτικής» δύναμης Αλέν Πελιγκρινί δήλωσε ότι οι δυνάμεις του δεν πρόκειται να επέμβουν για να αφοπλίσουν μαχητές της οργάνωσης, ακόμα κι αν φέρουν όπλα. Ενώ ο λιβανέζικος στρατός, σύμφωνα με αξιωματούχους που επικαλείται το Ασοσιέιτεντ Πρές (27/9), δεν πρόκειται να ψάξει για όπλα, παρά μόνο θα προχωρά σε κατάσχεση αν δει να τα κυκλοφορούν δημόσια.

Οι Σιωνιστές, παρά τις διαβεβαιώσεις τους ότι θα αποχωρήσουν πλήρως απ' το έδαφος του Λιβάνου την προηγούμενη βδομάδα, δεν αποχώρησαν και διατήρησαν κάποιες μικρές δυνάμεις σε 10 περιοχές του Νοτίου Λιβάνου, ενώ οι ισραηλινοί στρατιώτες έχουν εντολή να ανοίξουν πυρ σε περίπτωση που δουν ότι κινδυνεύουν από Λιβανέζους που τους πετάνε πέτρες. Η εντολή δόθηκε μετά από πετροπόλεμο υποστηριχτών της Χεζμπολά κατά ισραηλινών στρατιωτών την προηγούμενη Παρασκευή.

■ Ιράκ: Βρετανοί στρατιώτες έκλεβαν όπλα και αγόραζαν κοκαΐνη

Βρετανοί στρατιώτες που υπηρετούσαν στο Ιράκ από το 3ο Τάγμα του Συντάγματος Γιορκσάιρ ανακρίνονται από τη Βασιλική στρατιωτική Αστυνομία, γιατί κατηγορούνται ότι εμπλέκονται σε δίκτυο που έκλεβε ελαφρά όπλα, τα πουλούσε στη μαύρη αγορά και αγόραζε κοκαΐνη, σύμφωνα με δημοσίευμα των «Σάντεϊ Τάιμς» (24/9/06).

Ενας από τους πρώτους στρατιώτες που έχουν συλληφθεί κατηγορείται ότι συμμετείχε σε 6 τουλάχιστον υποθέσεις κλοπής όπλων και παράνομης εξαγωγής τους στη Γερμανία από το Ιράκ. Ένα μέρος από τα όπλα αυτά ανταλλάχθηκαν με 50 γραμμάρια κοκαΐνης, αξίας 2.500 στερλινών. Τα ναρκωτικά πωλούνταν σε άλλους βρετανούς στρατιώτες που υπηρετούσαν στο Ιράκ.

Παρόλο που είναι γνωστό ότι η χρήση ναρκωτικών αυξάνεται συνεχώς στις γραμμές του βρετανικού στρατού, ιδιαίτερα μετά τη συμμετοχή στον πόλεμο του Αφγανιστάν και του Ιράκ, είναι η πρώτη φορά που υπάρχουν αποδείξεις ότι πουλιούνται κλεμμένα όπλα για να αγοράζονται ναρκωτικά.

Η χρήση ναρκωτικών στο βρετανικό στρατό έχει εξελιχθεί σε επιδημία επισημαίνουν οι «Σάντεϊ Τάιμς» και παραθέτουν στο ίδιο δημοσίευμα την αποκάλυψη ενός πρώην στρατιώτη ότι 75 άντρες από το λόχο του, το 60% περίπου της δύναμής του, έπαιρναν τακτικά κοκαΐνη, έκσταση ή μαριχουάνα και ότι χρειάζονταν 2 – 3 γραμμές κοκαΐνης για να μπορούν να πάρουν μέρος σε επιχειρήσεις. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, η χρήση ναρκωτικών στο βρετανικό στρατό έχει αυξηθεί κατά 50% τα πέντε τελευταία χρόνια, από τότε δηλαδή που ξεκίνησε ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» στο Αφγανιστάν.

■ Παλαιστίνη

Κυβέρνηση εθνικής ενότητας τέλος

Δολοφονούν οι Σιωνιστές – Συνεχίζεται η Αντίσταση

Κατέρρευσε πριν καν σχηματιστεί η περιβόητη κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» στην Παλαιστίνη. Ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής, Μαχμούντ Αμπάς ανέβαλε επ' αόριστο τη συνάντηση που θα είχε με τον Παλαιστίνιο πρωθυπουργό Ισμαήλ Χανίγια στη Γάζα γι' αυτό το θέμα και έτσι η συμφωνία που είχε επιτευχθεί μεταξύ τους δεν υφίσταται πλέον.

Ο Αμπάς ενέδωσε, όπως ήταν φυσικό, στις αμερικάνικες πιέσεις, θέτοντας σαν όρο να αναγνωρίσει η Χαμάς το Ισραήλ και να δεσμευτεί από τις προηγούμενες «ειρηνευτικές» συμφωνίες. Αυτό όμως δεν ήταν δυνατό να το κάνει η Χαμάς, γιατί θα σήμαινε το πολιτικό της τέλος. Ηδη ο Χανίγια είχε κάνει πολλές υποχωρήσεις, αφήνοντας στον Αμπάς το πάνω χέρι στις «ειρηνευτικές» πρωτοβουλίες με τους Σιωνιστές και αναγνωρίζοντας κυρίαρχο ρόλο στην ΟΑΠ που ελέγχεται απ' τον Αμπάς. Οποιαδήποτε επιπλέον υποχώρηση θα ήταν πολιτική αυτοκτονία για τη Χαμάς, τη στιγμή μάλιστα που το Ισραήλ δεν δέχεται ούτε καν να απελευθερώσει όλους τους Παλαιστίνιους βουλευτές και υπουργούς που έχει συλλάβει απ' το καλοκαίρι! Οι Σιωνιστές δεν απελευθερώνουν ούτε καν τους 21 που ισραηλινό στρατοδικείο είχε αποφασίσει να αφήσει ελεύθερους στις 12 Σεπτέμβρη λόγω έλλειψης στοιχείων για «σύνδεσή τους με την τρομοκρατία», επειδή οι εισαγγελείς άσκησαν έφεση και την κέρδισαν σε νέο στρατοδικείο που έγινε την περασμένη Δευτέρα. Να φανταστείτε ότι ανάμεσα στους 21 είναι βουλευτές που δεν ήταν καν μέλη της Χαμάς και συνελήφθησαν με μοναδική κατηγορία ότι συμμετέχουν στην κυβέρνησή της!

Το γελοίο της υπόθεσης είναι ότι νέο στρατοδικείο, που έγινε την Τετάρτη, ανέτρεψε ξανά την απόφαση του εφετείου για τον αναπληρωτή πρωθυπουργό Νασιρ Αλ-Σαΐρ (συγκαταλέγεται στους 21 που θα απελευθερώνονταν) και αποφάσισε την απελευθέρωσή του γιατί δεν υπάρχει κανένα στοιχείο ικανό να τον καταδικάσει, ενώ του απαγόρευσε να πάει στη Ραμάλα (όπου εδρεύει η παλαιστινιακή κυβέρνηση) για δυο βδομάδες! Ακόμα όμως κι αν ο Σαΐρ απελευθερωθεί, τίποτα δεν αλλάζει στην ουσία. Απλά γίνονται ακόμα περισσότερο ρόμπες οι Σιωνιστές που στην μανία τους να ρίξουν την κυβέρνηση της Χαμάς επιδίδονται στις πιο γελοίες αθλιότητες.

Εκτός των άλλων, ούτε η πρόταση του Αμπάς για ανταλλαγή του ισραηλινού δεκανέα, που πιάστηκε αιχμάλωτος τον περασμένο Ιούνη, με δύο ηγετικά στελέχη της παλαιστινιακής πολιτικής σκηνής, τον Μαρουάν Μπαργκούτι της Φατάχ και τον Αχμέντ Σααντάτ του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, έγινε αποδεκτή απ' τους Σιωνιστές. Ο πάλαι ποτέ «διαλλακτικός» Σιμόν Πέρες το ξεκαθάρισε δηλώνοντας σε ισραηλινό ραδιοφωνικό σταθμό ότι θα ήταν μεγάλο λάθος να τεθούν όροι για την απελευθέρωση του ισραηλινού δεκανέα, ενώ ανώτατο στέλεχος της ισραηλινής κυβέρνησης κάλεσε τον Αμπάς να ξεχάσει την απελευθέρωση του Μπαργκούτι και του Σααντάτ.

Και σα να μην έφταναν όλα αυτά, οι Σιωνιστές εξακολουθούν τις φονικές τους επιθέσεις στα κατεχόμενα, σκοτώνοντας ένα 14χρονο κορίτσι στη Ράφα την Τετάρτη, ενώ το Παλαιστινιακό Κέντρο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα ανέφερε ότι οι Παλαιστίνιοι που συνελήφθησαν μετά από την αιχμαλωσία του ισραηλινού δεκανέα (δηλαδή απ' τις 25 Ιούνη) ανέρχονται στους 800!

Εκτός όμως απ' τις δολοφονίες και τις συλλήψεις που επιδίδονται οι Σιωνιστές, υπάρχει και η παλαιστινιακή Αντίσταση. Αυτή που εκτοξεύει ρουκέτες σε εβραϊκούς εποικισμούς (όπως έκανε η Τζιχάντ σε δύο ξεχωριστές επιθέσεις τη Δευτέρα και την Τρίτη, χτυπώντας τον εβραϊκό εποικισμό Σντερότ και καταστρέφοντας ηλεκτρικό υποσταθμό) και χτυπά ισραηλινά οχήματα (όπως έγινε στη Ναμπλούς την Τετάρτη, όταν οι Σιωνιστές επιχείρησαν να εισβάλλουν στον προσφυγικό καταυλισμό «Μπαλάτα» με αποτέλεσμα να χάσουν δύο στρατιωτικά τους οχήματα από αυτοσχέδιες βόμβες που έριξαν Παλαιστίνιοι μαχητές της Τζιχάντ και της νεοεμφανιζόμενης «Ταξιαρχίας υπερασπιστών του Αλ-Ακσά»). Είναι αυτή η αντίσταση που δεν αφήνει ούτε τους ηγέτες της Χαμάς να κάνουν πίσω, ούτε τους Σιωνιστές να κοιμούνται ήσυχοι, παρά τη συντριπτική στρατιωτική τους υπεροπλία.

■ Σομαλία

Προελαύνουν οι ισλαμιστές μαχητές

Ολόκληρη σχεδόν τη νότια Σομαλία ελέγχουν πλέον οι μαχητές της Ενωσης Ισλαμικών Δικαστηρίων μετά την κατάληψη της πόλης Κισμάγιο και όλου του νοτιότερου τμήματος της χώρας μέχρι τα σύνορα της Κένυας. Η πόλη Κισμάγιο είναι η τρίτη σε μέγεθος της χώρας, σημαντικό λιμάνι και εμπορικό κέντρο, 500 χιλιόμετρα νότια της πρωτεύουσας Μογκαντίσου. Μόνο η πόλη Μπαϊντόα παραμένει υπό τον έλεγχο της προσωρινής κυβέρνησης, η οποία σχηματίστηκε το 2004 με την παρέμβαση του ΟΗΕ, με στόχο την αποκατάσταση της τάξης, χωρίς όμως να καταφέρει ποτέ να επεκτείνει την εξουσία της πέρα από τα όρια της Μπαϊντόα, που αποτελεί και την έδρα της.

Η πόλη Κισμάγιο πέρασε στα χέρια των ισλαμιστών μαχητών ειρηνικά στις 24 Σεπτεμβρίου, αφού ο ένας, ο οποίος ήταν και υπουργός Άμυνας της προσωρινής κυβέρνησης, από τους τέσσερις πολέμαρχους της συμμαχίας που είχαν μέχρι τότε υπό τον έλεγχό τους την πόλη, διέφυγε με τους άντρες του, και οι υπόλοιποι ήρθαν σε συμφωνία με την Ενωση Ισλαμικών Δικαστηρίων και κατέθεσαν τα όπλα τους.

Βασικός στόχος της κατάληψης της πόλης Κισμάγιο από τους ισλαμιστές μαχητές ήταν να αποτραπεί η άφιξη στο λιμάνι της και η ανάπτυξη της «ειρηνευτικής» στρατιωτικής δύναμης από αφρικανικές χώρες, με σκοπό την υποστήριξη της προσωρινής κυβέρνησης. Η απόφαση για την ανάπτυξη της δύναμης αυτής πάρθηκε σε σύνοδο της Αφρικανικής ενωσης στα μέσα του Σεπτέμβρη, κάτω από την πίεση της προσωρινής κυβέρνησης της Σομαλίας, που βλέπει να στενεύει ο κλοιός γύρω της και ζητά απεγνωσμένα βοήθεια απέξω, στο όνομα της «προστασίας» της χώρας και της ευρύτερης περιοχής από την ενωση Ισλαμικών Δικαστηρίων, την οποία αποκαλεί «παρακλάδι της Αλ – Κάιντα» και «τρομοκράτες». Η τελευταία δήλωσε εξαρχής την πλήρη αντίθεσή της σε οποιαδήποτε ξένη επέμβαση και παρουσία στη χώ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Κάθαρση με νίκη

Την ώρα που η χώρα βοά από τις συνεχείς αποκαλύψεις σκανδάλων, την ώρα που αποκαλύπτεται ότι μια μόνο μίζα, για μια μόνο «δουλειά», μιας μόνο επιχείρησης φτάνει το δυσθεώρητο ύψος των 2,5 εκατομμυρίων ευρώ (σχεδόν 1 δισ. δραχμούλες, για να 'χουμε ένα μέτρο σύγκρισης), η κυβέρνηση, διά στόματος υπουργού Παιδείας, πετάει κατάμουτρα στους απεργούντες δασκάλους και νηπιαγωγούς μια αύξηση 2 ευρώ σ' ένα επίδομα 103 ευρώ που έχει αναγνωρίσει ότι το δικαιούνται, το οποίο όμως δε θα τους δοθεί άμεσα αλλά σε 6 εξαμηνιαίες δόσεις (συνολικά 17,5 ευρώ ανά εξάμηνο)!

Πρόκειται για ύβριν, έτσι όπως ορίζεται ως έννοια στην αρχαιοελληνική γραμματεία (καλύτερα να τους έλεγαν ότι δεν δίνουν δεκάρα, παρά να τους προκαλούν με τα 2 ευρώ). Ύβριν που ολοκληρώθηκε με τη δήλωση, μια μέρα μετά, της εξερχόμενης από την κυβερνητική επιτροπή (και επομένως έχουσας την πλήρη κάλυψη του πρωθυπουργού) Μ. Γιαννάκου: «Τι άλλο μπορεί να κάνει ένας έντιμος άνθρωπος σε μια τόσο ανέντιμη κατάσταση;»! Υπουργός μιας αστικής κυβέρνησης, η οποία μάλιστα παραδέρνει σε μια δίνη αποκαλύψεων για σκάνδαλα, χαρακτηρίζει ανέντιμους τους εργαζόμενους εκπαιδευτικούς, που ζητούν βελτίωση του εισοδήματός τους, χωρίς να παραλείπουν να προβάλλουν και μερικά χρόνια αιτήματα για τη βελτίωση της κατάστασης στα σχολειά, αιτήματα που αφορούν τα παιδιά όλου του εργαζόμενου λαού.

Στην αρχαιοελληνική γραμματεία η ύβρις τιμωρείται. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η κάθαρσις μπορεί να επέλθει μόνο μέσα από τη νίκη των απεργών εκπαιδευτικών. Η αλαζονική κυβέρνηση πρέπει να αναγκαστεί να γονατίσει. Να ικανοποιήσει αν όχι όλα τουλάχιστον μερικά από τα βασικά αιτήματά τους.

Δάσκαλοι και νηπιαγωγοί έδωσαν τη δική τους βροντερή απάντηση στην ύβριν με τη διαδήλωση της Τετάρτης, που η μαζικότητά της εξέπληξε και εκείνους που τρέχουν κάθε μέρα στα σχολεία και δουλεύουν για την απεργία ως μέλη των απεργιακών επιτροπών. Και ετοιμάζονται να συνεχίσουν την απεργία για τρίτη εβδομάδα.

Ομως, και αυτός ο μαζικός και αποφασιστικός αγώνας κινείται (χωρίς να είναι στις προθέσεις του) στο ίδιο μοναχικό μονοπάτι. Η ΟΛΜΕ χρειάστηκε δυο εβδομάδες για να προτείνει (η τελική απόφαση δεν μας είναι γνωστή) μια 48ωρη απεργία. Η ΑΔΕΔΥ περιορίστηκε σε μια δίωρη στάση εργασίας. Η ΓΣΕΕ δεν έχει καιρό να ασχοληθεί μ' αυτό το φλέγον ζήτημα, γιατί παίζει το ρόλο γλάστρας στις προπαγανδιστικές εκδηλώσεις του ΣΕΒ. Και τα κόμματα της αντιπολίτευσης έχουν τη σκανδαλολογία και τις αυτοδιοικητικές εκλογές, με τις οποίες ασχολούνται μόνο οι επαγγελματίες του είδους. Ολοι αυτοί δεν είχαν την ευαισθησία να καλέσουν το λαό σ' ένα απογευματινό παλλαϊκό συλλαλητήριο αλληλεγγύης, που θα έστελνε ένα ηχηρό μήνυμα στην κυβέρνηση.

«Το Ισραήλ έχει μετατρέψει τη Λωρίδα της Γάζας σε φυλακή: Μια ανυπόφορη, φρικαλέα, τραγική φυλακή. Και έχει πετάξει το κλειδί. Η κατάσταση βαίνει ολοταχώς προς το ίδιο σημείο και στη Δυτική Οχθη... Τα 3/4 των Παλαιστινίων ζουν μόνο χάρη στη βοήθεια. Η ευθύνη βαραίνει κυρίως το Ισραήλ, αλλά και όλους όσοι σιωπούν στις αλλεπάλληλες παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ενώ δε δίστασαν να προχωρήσουν σε οικονομικό αποκλεισμό του παλαιστινιακού λαού, επειδή εξέλεξε δημοκρατικά μια κυβέρνηση που δεν τους αρέσει. Το Ισραήλ είναι ένοχο, αλλά συνένοχοι είναι ΗΠΑ, ΕΕ, Καναδάς, αλλά και ο ΟΗΕ που επέτρεψε να γίνει κάτι τέτοιο, πρωτοφανές για τα ιστορικά δεδομένα κατεχόμενων λαών».

(Τζον Ντάγκαρντ, ειδικός εισηγητής για την κατάσταση στην Παλαιστίνη της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ).

■ Πιστοί εταίροι

Στριμωγμένος ο Δασκαλόπουλος, εξαιτίας των καταγγελιών για το καρτέλ του γάλακτος, στο οποίο κυρίαρχος παράγοντας είναι η δική του «Δέλτα», επιχειρεί επικοινωνιακή «φυγή προς τα μπρος» με την ιδιότητα του προέδρου του ΣΕΒ. Ο οποίος ΣΕΒ επίσης έχει πάθει αφωνία και έχει κάνει γαργάρα εκείνα τα ηχηρά περί «εταιρικής ευθύνης», στα οποία μάλιστα έχει πρωταγωνιστήσει ο Δασκαλόπουλος, που το παίζει και μέγας οραματιστής.

Και ποιος έδωσε χέρι βοήθειας στο Δασκαλόπουλο και τον ΣΕΒ να παίξουν το προπαγανδιστικό τους παιχνίδι; Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ. Ολως ξαφνικά ανακοινώθηκε τη Δευτέρα, ότι την Τετάρτη θα συναντηθούν στα γραφεία της ΓΣΕΕ τα προεδρεία ΣΕΒ και ΓΣΕΕ. Τι ήθελαν να συζητήσουν; Ο ΣΕΒ δεν είπε τίποτα στην ανακοίνωσή του. Η ΓΣΕΕ, χωρίς ντροπή, μίλησε για εθιμοτυπική συνάντηση στην οποία «θα εξεταστούν και μια σειρά από θέματα που αφορούν στα κοινά προβλήματα των δύο οργανώσεων». Τρίχες κατσαρές, μετά συγχωρήσεως. Οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές για μια ακόμη φορά αποδεικνύουν ότι είναι και συμπεριφέρονται ως πιστοί εταίροι της κεφαλαιοκρατίας, βοηθώντας την στα δύσκολα. Πάνω απ' όλα η σταθερότητα του συστήματος. Γιατί, βέβαια, αν ήθελε η ΓΣΕΕ μπορούσε να αρνηθεί τη συνάντηση-φιέστα στη συγκεκριμένη ημερομηνία. Στη διαβούλευση που προηγήθηκε (με αίτημα του ΣΕΒ), αν έλεγαν όχι οι αστογραφειοκράτες, ο ΣΕΒ θα έψαχνε άλλες ευκαιρίες για προπαγάνδα.

■ Ξεφτίλες

Οι πιο ξεφτίλες απ' όλους, πάντως, είναι οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές του ΣΥΝ. Αφού πρώτα τίμησαν το θεσμικό τους ρόλο ως κοινωνικοί εταίροι, μετά είχαν το θράσος να κάνουν και δήλωση αποδοκιμασίας. Ιδού η κατακλείδα από τη δήλωση του εκπροσώπου τους Αλ. Καλύβη: *«Συνεπώς το επικοινωνιακό μεν αλλά απαράδεκτο κατά τα άλλα ευφυολόγημα του προέδρου του ΣΕΒ περί καρτέλ εργαζομένων – εργοδοτών μόνο ως ανέκδοτο μπορεί να εκληφθεί. Η ΓΣΕΕ πάντως σε καμιά περίπτωση δεν θα πρέπει να γίνει το "μαξιλάρι" στις επικοινωνιακές προσπάθειες του ΣΕΒ να βγει από την κοινωνική απομόνωση λόγω της ίδιας της πολιτικής του»*. Αφού ήταν επικοινωνιακό τέχνασμα του ΣΕΒ, γιατί πήρατε μέρος στη φιέστα, ρε αγύρτες; Γιατί δεν καταγγείλατε το τέχνασμα και δεν ζητήσατε από τη ΓΣΕΕ να μη δεχτεί να παίξει το προπαγανδιστικό παιχνίδι των βιομηχάνων; Τι νόημα έχουν οι εκ των υστέρων καταγγελίες;

■ Αποθράσυνση (1)

Φυσικά, ο Δασκαλόπουλος δεν έχασε την ευκαιρία να δώσει το σόου του μπροστά στις κάμερες και τα μικρόφωνα. *«Για μένα -είπε- οι δυνάμεις της παραγωγής-εργοδότες και εργαζόμενοι- αποτελούμε ένα καλώς εννοούμενο καρτέλ της εργασίας. Εχουμε κοινό συμφέρον να προωθήσουμε εναρμονισμένες πρακτικές με στόχο ανάπτυξη για όλους και σιγουριά για όλους. Αυτό ήταν και το αντικείμενο της σημερινής συνάντησής μας με τη νέα διοίκηση της ΓΣΕΕ. Προς την κατεύθυνση αυτή συζητήσαμε με τη ΓΣΕΕ τη δυνατότητα να αναλάβουμε κοινές δράσεις και πρωτοβουλίες για μία σειρά από θέματα που σχετίζονται με την καταπολέμηση της ανεργίας και τη διάχυση της ανάπτυξης σε ολόκληρη την κοινωνία»*.

■ Αποθράσυνση (2)

Ακόμα πιο αποθρασυμμένος μετά την ευκαιρία που του προσέφερε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ο Δασκαλόπουλος λίγο αργότερα χαρακτήρισε μυθεύματα τις καταγγελίες των κτηνοτρόφων για σύμπηξη καρτέλ από τις γαλακτοβιομηχανίες. Εκείνα τα έντυπα συμβόλαια που παρουσίασαν οι κτη-

■ Ανεξάρτητες Αρχές!!!

Τα γεγονότα δε σηκώνουν διάψευση. Τρεις διαφορετικές επιστολές έχει στείλει στον υφυπουργό Ανάπτυξης Ι. Παπαθανασίου ο πρόεδρος της ΟΚΕ Ν. Αναλυτής, προτείνοντάς του μέλη για την Επιτροπή Ανταγωνισμού (ημερομηνίες: 28/11/2005, 12/1/2006 και 19/1/2006). Σε κάθε επιστολή τα ονόματα αλλάζουν και κυρίως αλλάζει η σειρά τους, μέχρι να τοποθετηθεί πρώτη η εκλεκτή της κυβέρνησης. Αυτή που με παρασκηνιακό τρόπο ο Σιούφας με τον Παπαθανασίου υπεδείκνυαν στον Αναλυτή (οι εφημερίδες κάνουν λόγο για «φιλικά τηλεφωνήματα»). Και ο μεν Σιούφας με τον Παπαθανασίου τη δουλειά τους έκαναν. Αυτό που κάνει κάθε κυβέρνηση. Ομως, ο Αναλυτής, ο πρόεδρος της… ανεξάρτητης Αρχής με το βαρύγδουπο όνομα Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, γιατί ενέδωσε στις υπουργικές απαιτήσεις; Και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που συμμετέχει κανονικότατα στη ΓΣΕΕ, γιατί δεν είπε τίποτα τότε που γινόταν η λαμογιά, παρά μόνο διοχετεύει τώρα τα στοιχεία σε φιλικούς δημοσιογράφους; Αγνοια δεν μπορεί να επικαλεστεί, γιατί αυτός που κόπηκε από την κυβέρνηση ήταν ο νομικός σύμβουλος της ΓΣΕΕ και δε μπορεί να μην ενημέρωσε τουλάχιστον το δίδυμο Πολυζωγόπουλου-Πουπάκη. Φαίνεται, όμως, ότι παζαρεύτηκαν άλλα πράγματα και δέχτηκαν να διευκολύνουν την κυβέρνηση στη λαμογιά.

Περιττεύει, βέβαια, να πούμε ότι οι συγκεκριμένες αποκαλύψεις αποτελούν μια ακόμη επιβεβαίωση του πόσο ανεξάρτητες είναι οι… ανεξάρτητες Αρχές. Αξίζει, όμως, να θυμίσουμε, ότι ο Ν. Αναλυτής, πρώην αντιπρόεδρος του ΣΕΒ (επί σειρά ετών μάλιστα), έχει τοποθετηθεί και επικεφαλής της επιτροπής εμπειρογνωμόνων που θα… μελετήσει το Ασφαλιστικό. Από τα μπατζάκια του τρέχει η αμεροληψία…

νοτρόφοι, στα οποία οι βιομήχανοι δέσμευαν τον παραγωγό να τους δίνει το γάλα του και αυτοί να καθορίζουν την τιμή («αυτοτιμολόγηση» το χαρακτηρίζουν οι αλήτες) προφανώς έχουν γίνει από κάποιες φανταστικές εταιρίες ή από τίποτα μικροπαραγωγούς τυριού της επαρχίας και όχι από τους κλεφταράδες των μεγάλων γαλακτοβιομηχανιών, που έχουν τη δυνατότητα να επιβάλλουν εκβιαστικά τους όρους τους.

■ Με δικά μας λεφτά

Η «Δέλτα», όμως, επιχείρησε και άλλον προπαγανδιστικό αντιπερισπασμό. Το «Ιδρυμα Αριστείδης Δασκαλόπουλος» βρήκε την ώρα να ανακοινώσει ότι επιλέχτηκαν δυο νέοι υπότροφοι για το ακαδημαϊκό έτος 2006-2007 (μια απόφοιτος του Χαροκόπειου και ένας απόφοιτος του Γεωπονικού). Τις αμαρτωλές ιστορίες των διάφορων «Ιδρυμάτων» που στήνουν οι καπιταλιστές τις ξέρουμε πολύ καλά. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ακόμα και αν παραβλέψουμε την ουσία της λειτουργίας ενός «Ιδρύματος» (φοροαπαλλαγές, ξεπλύματα και τα λοιπά) εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι ότι τα λεφτά για τις δυο υποτροφίες (ποσό δεν αναφέρεται στην ανακοίνωση) είναι σταγόνα στον ωκεανό των κερδών της οικογένειας Δασκαλόπουλου τα τελευταία χρόνια. Χρυσοπληρωμένες από τον ελληνικό λαό είναι και αυτές οι δαπάνες.

■ Του ξέφυγε;

Είπε ο Γιωργάκης, αναφερόμενος στα κυβερνητικά σκάνδαλα που βλέπουν το φως της δημοσιότητας: *«Κάναμε κι εμείς κάποια λάθη, αλλά αυτοί έχουν πάει ακόμα πιο κάτω και από τα δικά μας λάθη».* Τι θέλησε να μας πει ο ποιητής; Οτι και οι Πασόκοι τα «πιάνανε», αλλά οι Νεοδημοκράτες τους έχουν ξεπεράσει; Γλωσσικό ολίσθημα, λόγω κακής επίδοσης στη γνώση της ελληνικής γλώσσας; 'Η πονηρή απεύθυνση προς ψηφοφόρους, του τύπου «εμπιστευθείτε εμάς, γιατί εμείς τρώγαμε λιγότερα»;

■ Κα(η)μένος

Πολύ στα κάτω του είναι το πάλαι ποτέ πουλέν της ακροδεξιάς. Ο Κουλούρης τον «έδωσε» στην ψύχρα («αυτός μου είπε ότι η ΦΑΓΕ του πρώην πεθερού του έκανε προεκλογική εκστρατεία για τον Παπαδανασίου»), ο ίδιος αρχικά αρνήθηκε να κάνει οποιαδήποτε δήλωση (επιβεβαίωσε δηλαδή εμμέσως το γεγονός ότι «έδωσε» τον Παπαδανασίου), στη συνέχεια όμως υποχρεώθηκε από το κόμμα να κάνει δήλωση, την οποία μετέφερε στους δημοσιογράφους ο γραμματέας της ΚΟ της ΝΔ. Ετσι, ο «πολύς» Καμμένος έγινε Κα(η)μένος και οι πάντες γελούν μαζί του. Ασε που κάποιοι νεοδημοκράτες, ανταγωνιστές του στο «σφαγείο» της Β' Αθήνας, ζητούν την παραπομπή του στο πειθαρχικό του κόμματος (ο Μ. Βαρβιτσιώτης βγήκε σε τηλεοπτικό δελτίο ειδήσεων και το είπε στα ίσια, δικαιώνοντας ουσιαστικά τον Κουλούρη). Καλά ξεμπερδέματα παιδιά…

■ Υποκλοπές made in USA

Μπορεί να μη ρίχνουν πλήρες φως στο Vodafonegate, όμως τα στοιχεία που αποκάλυψε το «Βήμα» έρχονται να ενισχύσουν την άποψη ότι πίσω από το κύκλωμα των υποκλοπών βρίσκονταν αμερικάνικες μυστικές υπηρεσίες. Τι αποκαλύπτουν αυτά τα στοιχεία; Πλήρη υποταγή των ελληνικών μυστικών υπηρεσιών στην αμερικάνικη National Geospatial-Intelligence Agency (NGA), η οποία εγκατέστησε συστήματα διασύνδεσης των κομπιούτερ των ελληνικών υπηρεσιών με τους δικούς της κομπιούτερ στις ΗΠΑ. Η συμφωνία προετοιμάστηκε από την κυβέρνηση Σημίτη και υπογράφηκε από την κυβέρνηση Καραμανλή ένα δεκαπενθήμερο μετά την εκλογική της νίκη (σ' αυτά τα ζητήματα υπάρχει συνέχεια στο κράτος). Οι Αμερικάνοι ζήτησαν και πέτυχαν ανανέωση της συμφωνίας και μετά τη λήξη των Ολυμπιακών Αγώνων.

Η αντίδραση της κυβέρνησης στις αποκαλύψεις ήταν εξαιρετικά αμήχανη. «Υπάρχουν ζητήματα που είχαν να κάνουν με την ασφαλή επικοινωνία μεταξύ των μονάδων ασφαλείας στη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων» και δεν υπάρχει συσχετισμός με τις υποκλοπές, δήλωσε ο Ρουσόπουλος. Και τότε, ρε μεγάλε, γιατί ανανεώθηκε η συμφωνία και μετά τη λήξη των Αγώνων; Οσο για τον ανεκδιήγητο Γιωργάκη, κατηγόρησε την κυβέρνηση ότι υπέγραψε μια συμφωνία που από τα ίδια τα έγγραφα αποκαλύπτεται ότι σε όλες τις λεπτομέρειές της την είχε ετοιμάσει το ΠΑΣΟΚ!

«Θα φύγετε από το Αφγανιστάν όπως ακριβώς εμείς»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

ότι δεν υπάρχει καμιά ένδειξη ότι θα μειωθεί.

Το πιο πρόσφατο πλήγμα προήλθε, σύμφωνα με τους «Τάιμς» (25/9/06), από έναν ανώτερο αξιωματικό της 16ης Αεροπορικής Ταξιαρχίας, που υπέβαλε την παραίτησή του αγανακτισμένος από τα προβλήματα και την εγκατάλειψη που αντιμετωπίζουν τα βρετανικά στρατεύματα στο Αφγανιστάν, με αποτέλεσμα οι άντρες του να φτάνουν στο σημείο να δανείζονται πυρομαχικά από τους Καναδούς. Είναι ο δεύτερος αξιωματικός που υποβάλλει την παραίτησή του για τον ίδιο λόγο μέσα σε τρεις βδομάδες.

Ακόμη πιο αποκαλυπτική είναι η ανταπόκριση που δημοσιεύτηκε στον κυριακάτικο «Ιντεπέντεντ» (24/9/06), με τίτλο: *«Αφγανιστάν – Η νεκρή ζώνη»*, από την οποία παραθέτουμε μερικά ιδιαίτερα ενδιαφέροντα αποσπάσματα.

«...Το ΝΑΤΟ περίμενε να χρησιμοποιούν οι Ταλιμπάν την κλασσική "χτυπούν και φεύγουν" αντάρτικη τακτική. Ομως αυτοί πραγματοποιούν μετωπικές επιθέσεις, με αποτέλεσμα να χάνουν πολλούς άντρες, αλλά ταυτόχρονα προκαλούν απώλειες. Το πιο ανησυχητικό είναι ότι δε φαίνεται να υπάρχει καθόλου ελλειψη ισλαμιστών μαχητών, που περνούν τα πορώδη σύνορα του Πακιστάν και αντικαθιστούν τους νεκρούς και τους τραυματίες.

Οι πραγματικές συνθήκες στο πεδίο της μάχης και οι στερήσεις που αντιμετωπίζουν τα στρατεύματα αποκρύπτονται κατά μεγάλο μέρος από την κοινή γνώμη στην πατρίδα, παρά την προειδοποίηση του στρατηγού Ρίτσαρντ ότι παίρνουν μέρος στις πιο σφοδρές μάχες από τον πόλεμο της Κορέας. Ο ταξίαρχος Εντ Μπάτλερ, διοικητής της 16ης Αεροπορικής Ταξιαρχίας, είπε ότι οι άντρες του έχουν χρησιμοποιήσει 400.000 γεμίσματα. Οι μάχες είναι εξαιρετικά σφοδρές. Η σφοδρότητα και η αγριότητα τους είναι πολύ μεγαλύτερες από το Ιράκ σε καθημερινή βάση. Γίνονται από κοντά.

Ο δεκανέας Τρέβορ Κουλτ, που κέρδισε στρατιωτικό παράσημο στο Ιράκ, υπηρετεί στη βάση Σανγκίν. Κατά τη γνώμη του, "η κατάσταση είναι χειρότερη από τη Βαγδάτη. Είναι όπως το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ζούμε σε χαρακώματα, μας είπε. Πρέπει να πολεμάμε για να βγούμε από τη βάση, πρέπει να πολεμάμε για να επιστρέψουμε. Πρέπει να πολεμάμε κάθε μέρα..".

Ενας αξιωματικός πρόσθεσε: "Ισοπεδώνουμε περιοχές που έχουμε ήδη ισοπεδώσει, αλλά οι επιθέσεις συνεχίζονται. Εχουμε σκοτώσει δεκάδες, αλλά συνεχίζουν να έρχονται περισσότεροι, από την περιοχή ή από τα σύνορα. Έχουμε χρησιμοποιήσει βομβαρδιστικά Β1, Χάριερς και Μιράζ. Έχουμε ρίξει βόμβες 500, 1.000 και 2.000 λιμπρών. Μερικές φορές στα Απάτσι μας εξαντλούνται τα βλήματα, τόσα πολλά ρίχνουν. Σχεδόν κάθε μετακίνησή μας στο έδαφος δέχεται επίθεση. Χρειαζόμαστε ολοκληρη μάχιμη ομάδα για να μεταφέρουμε πράγματα....Πρέπει επίσης να σκεφτείς ότι κάθε φορά που σκοτώνεις έναν απ' αυτούς, πόσο περισσότερους εχθρούς δημιουργείς ανάμεσα στους αδελφούς και στους γιούς του"...».

Προελαύνουν οι ισλαμιστές μαχητές

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

ρα και χαρακτήρισε αιτία πολέμου την είσοδο και την εγκατάσταση, σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες, αιθιοπικών στρατευμάτων σε στρατόπεδο έξω από την Μπαϊντόα, μετά την κατάληψη της Κισμάγιο, με αποστολή να υπερασπίσουν την πόλη και την προσωρινή κυβέρνηση σε περίπτωση προέλασης των ισλαμιστών μαχητών για την κατάληψή της.

Ο έλεγχος από τις δυνάμεις της Ενωσης Ισλαμικών Δικαστηρίων τόσο των συνόρων με την Κένυα όσο και των ακτών της νότιας Σομαλίας αποτελεί σοβαρό, αν όχι ανυπέρβλητο, εμπόδιο για την ανάπτυξη της σχεδιαζόμενης αφρικανικής «ειρηνευτικής» στρατιωτικής δύναμης, ενώ ο έλεγχος ολόκληρης σχεδόν πλέον της νότιας Σομαλίας ενισχύει τη διαπραγματευτική της θέση και αποδυναμώνει ακόμη περισσότερο την ήδη αδύναμη προσωρινή κυβέρνηση. Ουσιαστικά, το μόνο διαπραγματευτικό όπλο που έχει απομείνει στην τελευταία είναι η διεθνής αναγνώριση και η στρατιωτική υποστήριξη της Αιθιοπίας, για την οποία όμως υπάρχει μεγάλη λαϊκή αντίδραση, που την εκμεταλλεύονται φυσικά οι ισλαμιστές μαχητές.

Παρεμπιπτόντως, αξίζει να σημειωθεί ότι η Ενωση Ισλαμικών Δικαστηρίων κερδίζει συνεχώς έδαφος στον πληθυσμό και εδραιώνει τη θέση της εφαρμόζοντας μια μετριοπαθή πολιτική, χωρίς τις ακρότητες άλλων ισλαμικών κινημάτων. Ιδού τι αναφέρουν, μεταξύ άλλων, οι «Νιου Γιορκ Τάιμς» (24/9/06) σε ρεπορτάζ σχετικό με την κατάσταση στην πρωτεύουσα Μογκαντίσου. «Η Ενωση Ισλαμικών Δικαστηρίων προσφέρει κοινωνικές υπηρεσίες, έχει διορίσει πανεπιστημιακούς καθηγητές σε διοικητικές θέσεις – κλειδιά, επέτρεψε να ξανανοίξουν μερικοί κινηματογράφοι και θέατρα, δεν επιβάλλει στις επιχειρήσεις να σταματούν τις δραστηριότητές τους τις ώρες της προσευχής, επιτρέπει στα κορίτσια να πηγαίνουν στο σχολείο, κινητοποιεί τον κόσμο στις γειτονιές να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για την καθαριότητα και την αποκατάσταση ζημιών..».

■ Νοσοκομειακοί Γιατροί Χανιών

Πάλι σε κινητοποίηση

Νέες κινητοποιήσεις ξεκινούν οι νοσοκομειακοί γιατροί του νομού Χανίων, με απόφαση της Ενωσής τους. Από τη Δευτέρα 2 Οκτώβρη ξεκινούν επίσχεση εργασίας για όσο διάστημα χρειαστεί μέχρι να τους πληρώσουν τις χρωστούμενες εφημερίες. Οπως αναφέρει η απόφαση της γενικής συνέλευσής τους, που έγινε την περασμένη Δευτέρα, *«θα εξετάζονται μόνο τα επείγοντα περιστατικά, μέχρις ότου η διοίκηση και η πολιτεία καταλάβει ότι διεκδικούμε το δικαίωμα να μην υπάρχει απλήρωτη εργασία., όπως ορίζει το Σύνταγμα και η υπάρχουσα νομοθεσία. Τα επείγοντα περιστατικά και οι νοσηλευόμενοι θα αντιμετωπίζονται, την δε ευθύνη τους αναλαμβάνουν υπεύθυνα οι γιατροί του νοσοκομείου μας».*

Απλήρωτοι γιατροί σε ένα κράτος που... ανακάλυψε ξαφνικά ότι το ΑΕΠ του είναι κατά 25% μεγαλύτερο από το έως τώρα δηλούμενο; Ιδού πως απαντούν στο ερώτημα οι γιατροί ενός νομαρχιακού νοσοκομείου:

«Οι Γιατροί του Νοσοκομείου Χανίων, όπως και κάθε εργαζόμενος, ευτυχώς για μας ή δυστυχώς για τους κρατούντες, δεν έχουν ακόμα συνηθίσει να δουλεύουν χωρίς να πληρώνονται. Η Πολιτεία θεωρεί φαίνεται τους γιατρούς υπεράνω υλικών αναγκών, αφού τα ψίχουλα των μισθών –οι χαμηλότεροι μισθοί στην Ευρώπη- είναι καθηλωμένα εδώ και 8 χρόνια και εξανεμίζονται από την οικονομική πολιτική των εκάστοτε κυβερνήσεων. Το αυξημένο κόστος διαβίωσης θήγει και τους γιατρούς, έτσι ώστε η υπερωριακή απασχόληση (εφημερία) είναι αναγκαστική δεύτερη δουλειά.

Εμείς διεκδικούμε καλούς βασικούς μισθούς και υπερωρίες τόσες που να προφυλάσσουν την ποιότητα ζωής μας. Η λογική των περικοπών του κονδυλίου της εφημερίας οδηγεί τα Νοσοκομεία να λειτουργούν με γιατρούς που δεν πληρώνονται. Δεν είμαστε Καλοί Σαμαρείτες, είμαστε εργαζόμενοι και απαιτούμε όπως ορίζει το Σύνταγμα να μην υπάρχει ΑΠΛΗΡΩΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ... Η "φιλολαϊκή" πολιτική υγείας κάθε χρόνο παίζεται για 100.000 ευρώ. Τους τα έχουμε δανείσει ήδη τα δύο προηγούμενα χρόνια και έχουν δεσμευτεί ότι θα πληρωθούμε. Φέτος όμως, ο κόμπος έφτασε στο χτένι. Μέχρι εδώ και μη παρέκει...

Ας μάθει ο Υπουργός και σεις , ότι δεν ζούμε σε χώρα που αφήνουν τα άλογα να πεθάνουν όταν γεράσουν. Τα εγκλήματα συντελούνται σε άλλους χώρους και χώρες. Στο Νοσοκομείο Χανίων, προάγεται η Υγεία με τις ακούραστες προσπάθειες γιατρών και εργαζομένων και υπερασπιζόμαστε σαν κόρη οφθαλμού την αξιοπρέπεια όλων μας. Οι διασυρμοί του Τραγκαουνάμο (Τράγκας-Κακαουνάκης) θα πέσουν σε πηγάδι με ασβέστη και πάλι δεν θα ασπρίσουν. Οι προσωπικές προφορικές αναφορές και οι αποδέκτες τους δεν μας αφορούν. Η Δικαιοσύνη είναι αυτή που πρέπει να βάλει σε τάξη όλους τους ελαφοκυνηγούς».

■ **Για την ένταξη των εργατών των ΟΤΑ στα Βαρέα και Ανθυγιεινά**

Η κυβέρνηση άνοιξε τα χαρτιά της

Οι μόνιμοι εργατοϋπάλληλοι των ΟΤΑ με την απεργιακή τους κινητοποίηση τον περασμένο Απρίλη, στην οποία το αίτημα για ένταξή τους στον Κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων (ΚΒΑΕ) ήταν ένα από τα βασικά τους αιτήματα, ανάγκασαν την κυβέρνηση να υποσχεθεί την ικανοποίηση αυτού του αιτήματος. Διευκρινίζουμε ότι οι εργαζόμενοι αρκετών ειδικοτήτων στους ΟΤΑ, που είναι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ και όχι στο δημόσιο, είναι ήδη ενταγμένοι στον ΚΒΑΕ. Οι μόνιμοι εργατοϋπάλληλοι στους ΟΤΑ δεν έθεσαν κανένα προωθημένο αίτημα. Απλά, ζητούσαν και ζητούν να αρθεί μια χρόνια και κατάφορη αδικία σε βάρος τους.

Οι εκπρόσωποι του υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (ΥΕΣΔΔΑ), που συμμετείχαν στις διαπραγματεύσεις με τους εκπροσώπους των εργαζόμενων στους ΟΤΑ κατά τη διάρκεια της απεργιακής κινητοποίησης, είχαν αρνηθεί, με την υπόδειξη της πολιτικής ηγεσίας, τη διατύπωση «ένταξη στα ΒΑΕ σύμφωνα με τον ΚΒΑΕ του ΙΚΑ» και είχαν αντιπροτείνει τη διατύπωση «προς την κατεύθυνση του ΚΒΑΕ του ΙΚΑ». Οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές που ελέγχουν την Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζόμενων (ΠΟΕ) – ΟΤΑ δέχτηκαν να σταματήσει η απεργιακή κινητοποίηση μ' αυτή την ασαφή και αόριστη διατύπωση που στην ουσία ακύρωνε το πάγιο αίτημα των μόνιμων εργατοϋπάλληλων των ΟΤΑ.

Η κυβέρνηση της ΝΔ, όπως και προηγούμενα οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, δεν είναι διατεθειμένη να επεκτείνει το θεσμό των ΒΑΕ στους ΟΤΑ και στο δημόσιο, γιατί έχει βάλει σαν στόχο να καταργήσει τον ΚΒΑΕ και να αποχαρακτηρίσει τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων του ιδιωτικού καπιταλιστικού τομέα που έχουν ενταχθεί σ' αυτόν. Αναγκάστηκε να δεχθεί την ασαφή και αόριστη διατύπωση «προς την κατεύθυνση του ΚΒΑΕ» μόνο και μόνο για να σταματήσει η απεργιακή κινητοποίηση, επειδή είχαμε φτάσει στη μεγάλη εβδομάδα και το σκουπίδι στους δρόμους δημιουργούσε βουνά.

Η κυβερνητική υπονόμευση άρχισε με τη συγκρότηση της επιτροπής, στην οποία συμπεριέλαβε και εκπρόσωπο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Προσωπικού στους ΟΤΑ (εργαζόμενοι ιδιωτικού δικαίου), που ελέγχεται από τη ΔΑΚΕ. Τώρα, ο υφυπουργός Α. Νάκος με δύο παρεμβάσεις του δείχνει καθαρά τις κυβερνητικές επιδιώξεις για τα ΒΑΕ. Ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά.

Στις 14 Σεπτέμβρη του 2006 ο Α. Νάκος με επιστολή του προς την ΠΟΕ–ΟΤΑ της γνωστοποίησε ότι κατά την άποψη του υπουργείου εντάσσονται στα ΒΑΕ μόνο: 1) Οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα, 2) οι οδηγοί απορριμματοφόρων, 3) οι εργαζόμενοι στους χώρους απόθεσης και στους σταθμούς μεταφόρτωσης των στερεών αποβλήτων πάσης φύσεως, 4) οι εργαζόμενοι στα νεκροταφεία και 5) όσοι ασχολούνται αποκλειστικά στη συντήρηση των δικτύων αποχέτευσης. Και κατέληγε: «Να σας υπενθυμίσω ότι ο διεξαγόμενος διάλογος εντάσσεται στο πλαίσιο γενικότερου διαλόγου, που διεξάγεται μεταξύ Κυβέρνησης και ΑΔΕΔΥ, για την θεσμοθέτηση του καθεστώτος των βαρέων και ανθυγιεινών στο Δημόσιο Τομέα».

Το πρώτο που πρέπει να σημειώσουμε είναι ότι, μολονότι πέρασαν πέντε μήνες, ο διάλογος για την επέκταση του ΚΒΑΕ δεν ξεκίνησε με αποκλειστική ευθύνη της κυβέρνησης (ας θυμηθούμε ότι ο Παυλόπουλος περιδιάβαινε τότε τις τηλεοράσεις και τα ραδιόφωνα και δήλωνε ότι το ζήτημα θα έχει διευθετηθεί το πολύ σε ένα μήνα). Η συσχέτιση του διαλόγου αυτού με τον ευρύτερο διάλογο ΑΔΕΔΥ–Κυβέρνησης για την επέκταση του ΚΒΑΕ στο δημόσιο επιβεβαιώνει για μια φορά ακόμη την εκτίμησή μας, ότι η κυβέρνηση σχεδιάζει τον αποχαρακτηρισμό της συντριπτικής πλειοψηφίας των ειδικοτήτων και των εργασιακών χώρων από τα ΒΑΕ και παραπέμπει στις ελληνικές καλένδες τη διεύρυνση του ΚΒΑΕ και στο δημόσιο.

Συγκρίνοντας τις ειδικότητες και τους χώρους, που υποτίθεται ότι δέχεται η κυβέρνηση να ενταχθούν στα ΒΑΕ, μ' αυτές που είναι ενταγμένες με βάση τον ΚΒΑΕ του ΙΚΑ, γίνεται φανερό ότι εξαιρείται η πλειοψηφία των ειδικοτήτων και των εργασιακών χώρων. Γίνεται έτσι καθαρό γιατί οι εκπρόσωποι του ΥΠΕΣΔΔΑ επέμεναν στη διατύπωση «ένταξη στα ΒΑΕ προς την κατεύθυνση του ΚΒΑΕ του ΙΚΑ» και όχι «σύμφωνα με τον ΚΒΑΕ του ΙΚΑ». Οπως γίνονται φανερές οι ευθύνες των γραφειοκρατών της ΠΟΕ-ΟΤΑ, που έσπευσαν να κλείσουν μια τόσο μαχητική και αποτελεσματική απεργία, εισπράττοντας μια αόριστη και εμφανώς διφορούμενη ανακοίνωση. Φυσικά, ο υφυπουργός απέφυγε να αναφερθεί στη γενική κυβερνητική θέση για τον ΚΒΑΕ του ΙΚΑ (ο Τσιτουρίδης έχει συγκροτήσει την επιτροπή που προβλέπεται από το νόμο Ρέππα και όπως κατ' επανάληψη έχουμε γράψει, οι σχετικές προετοιμασίες για μαζικό αποχαρακτηρισμό επαγγελμάτων έχουν γίνει).

Στις 21 Σεπτέμβρη του 2006 συζητήθηκε στη Βουλή επίκαιρη ερώτηση για τα ΒΑΕ, την οποία κατέθεσε ο βουλευτής Φ. Κουβέλης. Ο Α. Νάκος, ως αρμόδιος υφυπουργός ΕΣΔΔΑ, απάντησε και ήταν πολύ αποκαλυπτικός. Ποντάροντας στο ότι οι βουλευτές δεν είναι ενημερωμένοι για τα τεκταινόμενα στους ΟΤΑ είπε πολλά ψέματα. Απέκρυψε τη συμφωνία ΥΠΕΣΔΔΑ και ΠΟΕ–ΟΤΑ για συγκρότηση τριμελούς επιτροπής που θα συζητήσει και θα καταλήξει για τα ΒΑΕ μέσα σε δύο μήνες, όπως και τη μονομερή κυβερνητική απόφαση να συγκροτήσει τετραμελή επιτροπή (με τη συμμετοχή και εκπροσώπου της ΠΟΠ–ΟΤΑ). Με στόχο να δυσφημήσει την ΠΟΕ–ΟΤΑ, ότι δήθεν χωρίς λόγο έχει φρακάρει το διάλογο στα πλαίσια της επιτροπής, ισχυρίστηκε ότι ο διάλογος για τα ΒΑΕ άνοιξε με πρωτοβουλία της κυβέρνησης (περιττεύει να θυμίσουμε ότι η κυβέρνηση σύρθηκε σ' αυτόν από την απεργιακή κινητοποίηση των μόνιμων εργαζόμενων στους ΟΤΑ). Διάβασε την επιστολή που έστειλε στην ΠΟΕ–ΟΤΑ και ποντάροντας στο ότι οι βουλευτές δεν γνωρίζουν τη συμφωνία ΥΠΕΣΔΔΑ και ΠΟΕ–ΟΤΑ για ικανοποίηση του αιτήματος των ΒΑΕ στην κατεύθυνση του ΚΒΑΕ του ΙΚΑ, προσπάθησε αυτή την συμφωνία να την παρουσιάσει ως μονομερές αίτημα της ΠΟΕ–ΟΤΑ! Χωρίς ντροπή ισχυρίστηκε ότι αυτή θέλει «εφαρμογή ανά κατηγορία τυφλά, θα έλεγα, του κανονισμού του ΙΚΑ για τα βαρέα και ανθυγιεινά. Καταλαβαίνετε ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει»!! Εκείνο, λοιπόν, που ξεκαθάρισε ο Α. Νάκος είναι ότι δεν θα γίνει επέκταση του ΚΒΑΕ του ΙΚΑ και στους ΟΤΑ.

Απαντώντας στην επισήμανση του Φ. Κουβέλη, ότι κρίνοντας «απ' αυτά που σήμερα αναπτύξατε, μάλλον θεωρείτε ότι πρέπει να αλλάξει και ο κανονισμός του ΙΚΑ για τα βαρέα και ανθυγιεινά», δεν είχε πρόβλημα να απαντήσει: «Εάν –που αυτό δεν το ξέρω ούτε είμαι αρμόδιος να απαντήσω– υπάρχει παθογένεια σε μια άλλη κατηγορία, εάν υπάρχει, αυτή τυφλοίς όμμασι πρέπει να την εφαρμόσουμε και σ' αυτό που δημιουργούμε σήμερα;»!! Φυσικά, ο Νάκος ξέρει πολύ καλά ποια είναι η κατεύθυνση στην οποία εργάζεται το υπουργείο Εργασίας και μιλώντας για «παθογένεια» εμμέσως πλην σαφώς ομολογεί ότι θα γίνει άγριο πετσόκομα στον Κανονισμό για τα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα του ΙΚΑ. Οτι θα βγει απ' αυτόν η πλειοψηφία των ειδικοτήτων και των χώρων εργασίας που σήμερα είναι ενταγμένοι.

Οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές της ΠΟΕ–ΟΤΑ, με δελτίο Τύπου που έβγαλαν στις 26 Σεπτέμβρη, απ' αφορμή τη συζήτηση στη Βουλή της επίκαιρης ερώτησης του Φ. Κουβέλη, περιορίστηκαν στο σχολιασμό μόνο της δήλωσης του Α. Νάκου, ότι ο διάλογος για τα ΒΑΕ στους ΟΤΑ εντάσσεται στον ευρύτερο διάλογο ΑΔΕΔΥ και κυβέρνησης για τα ΒΑΕ στο δημόσιο. Για όλες τις άλλες τοποθετήσεις του Α. Νάκου δεν έκαναν το παραμικρό σχόλιο. Αυτό, βέβαια, δεν είναι τυχαίο. Σχετίζεται με τη στάση που θα κρατήσουν από εδώ και πέρα. Αν σχολίαζαν όλες τις θέσεις του Νάκου και ενημερώνονταν γι' αυτές οι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ, οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές θα ήταν εγκαλούμενοι για τον τρόπο που έκλεισαν την απεργία και θα αντιμετώπιζαν το αίτημα για ξεκίνημα νέων απεργιακών αγώνων.

■ **Νέα μετακίνηση κτηνιάτρου**

Διότι δεν συνεμορφώθη...

Στις αρχές Μάρτη του 2006 ο νομάρχης Καβάλας Θ. Καλλιοτζής με απόφασή του μετακινεί την κτηνίατρο Γ. Δαυίδ από τη Διεύθυνση Κτηνιατρικής Καβάλας στο Αγροτικό Κτηνιατρείο Θάσου και στη θέση της τοποθετεί τον Α. Ηλιάδη που είναι υπόδικος για τις ελληνοποιήσεις αμνοεριφίων από βαλκανικές χώρες. Για τη μετακίνησή της πρόβαλαν το κάλπικο επιχείρημα, ότι το Αγροτικό Κτηνιατρείο της Θάσου ήταν κλειστό για πολλά χρόνια.

Τα προσόντα της Γ. Δαυίδ δεν τα είχε κανένας από τους άλλους ενδιαφερόμενους. Το βιογραφικό της είναι γεμάτο από τίτλους και έχει το προσόν να κάνει ουσιαστικούς ελέγχους στα τρόφιμα και να απαιτεί την πιστή εφαρμογή της νομοθεσίας. Αυτό όμως το προσόν είναι μειονέκτημα για τους νομάρχες και την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας. Ο Σ. Κούτλας, που είναι προϊστάμενος της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Καβάλας, παραμένει στη θέση του, παρά το ότι είναι υπόδικος και αυτός για τις ελληνοποιήσεις αμνοεριφίων από τις βαλκανικές χώρες. Ο Α. Ηλιάδης, λίγες ημέρες μετά την τοποθέτησή του, υπέβαλε παραίτηση η οποία έγινε δεκτή. Ετσι, η θέση παρέμεινε κενή. Η Γ. Δαυίδ υπέβαλε τα χαρτιά για να καλύψει αυτή τη θέση. Τελικά, η θέση παραμένει κενή, γιατί είναι ανεπιθύμητη η παρουσία της.

Στη Θάσο η Γ. Δαυίδ δέχτηκε πολλές αναφορές από το κύκλωμα του νησιού καθώς και πολλές κλήσεις σε απολογία από τον νομάρχη και τον Σ. Κούτλα. Ολες οι αναφορές και κλήσεις σε απολογία έπεσαν στο κενό, γιατί δε μπορούσαν να σταθούν. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι τη μία από τις κλήσεις για απολογία την εισέπραξε γιατί απέτρεψε απόπειρα ελληνοποίησης. Είναι χαρακτηριστικό ότι τόσες αναφορές μαζεμένες δεν έχει δεχτεί στα 22,5 χρόνια που υπηρετεί στο δημόσιο.

Στις 23 Αυγούστου του 2006 δέχεται νέα μετακίνηση στο Αγροτικό Κτηνιατρείο Καβάλας, για να καλύψει τις άμεσες και επιτακτικές ανάγκες του εκεί Κτηνιατρείου. Ομως, και εκεί η κτηνίατρος δεν λούφαξε, αλλά συνέχισε να κάνει σωστά τη δουλειά της. Μετά από μια μηνυτήρια αναφορά που κατέθεσε για την κατάσταση του σφαγείου στα Λιμενάρια της Θάσου, το κύκλωμα δεν άντεξε άλλο και απαίτησε τη μετακίνησή της.

Η Γ. Δαυίδ δεν είναι η μοναδική περίπτωση έντιμου και συνεπούς δημόσιου υπάλληλου που διώκεται επειδή δεν συμμορφώνεται στις απαιτήσεις των διάφορων κυκλωμάτων. Εκείνο που επιβεβαιώνεται από την προσωπική της περιπέτεια είναι ότι οι κυβερνήσεις και οι νομάρχες δεν θέλουν ούτε κι αυτούς τους στοιχειώδεις ελέγχους που προβλέπει η νομοθεσία. Γι' αυτό και τους έντιμους δημόσιους υπάλληλους τους επιβραβεύουν είτε με μετακινήσεις είτε με παροπλισμό.

Η απεργία τραβάει την ανηφόρα

Ευλογία το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο της Τετάρτης ήρθε να δώσει νέα ώθηση στον απεργιακό αγώνα των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας.

Ηρθε να δυναμώσει την πίστη τους στη νίκη του αγώνα της συλλογικότητας, τους «στήλωσε στα πόδια» τους, ταρακούνησε θετικά κάποιους που άρχισαν να κουράζονται και να λιποψυχούν απ' την αδιαλλαξία του υπουργείου Παιδείας. Ταρακούνησε τους εκπαιδευτικούς της δευτεροβάθμιας, τους απηύθυνε ηχηρό κάλεσμα ενωτικού αγώνα. Τρόμαξε με το μέγεθος, τον παλμό και την αποφασιστικότητά του

επίδοξους απεργοσπάστες στα κλιμάκια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Πάγωσε την κυβέρνηση και όλο τον αστισμό που πίστευαν, λόγω της απελπιστικής απραξίας των τελευταίων χρόνων, ότι μπορούν ν' αλωνίζουν χωρίς αντιστάσεις.

Οι «φτωχοδάσκαλοι» εγέρθηκαν. Κέρδισαν και με το παραπάνω τη συλλογική τους αξιοπρέπεια. Κέρδισαν το δικαίωμα να κοιτούν στα μάτια τους μαθητές τους.

Πάνε, λοιπόν, τώρα γι' άλλα. Που ως τώρα έμοιαζαν μακρινά και τώρα έγιναν πολύ κοντινά, πιο χειροπιαστά.

Εχουν τη δύναμη να νικήσουν. Να κερδίσουν αιτήματα, προασπίζοντας το δημόσιο, δωρεάν σχολειό, τη θέση τους ως εργαζόμενοι και δάσκαλοι.

Αρκεί να μην αφήσουν σε κανένα το περιθώριο να πιστέψει το αντίθετο. Εξωτερικό και εσωτερικό εχθρό.

Με δυνατές, πολυπληθείς δυναμικές απεργιακές επιτροπές, που θα παραμερίσουν τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, με απεργιακά ταμεία, με άνοιγμα της απεργίας στην εργαζόμενη κοινωνία, ώστε και αυτή να γίνει ενεργή συνιστώσα της.

Γιούλα Γκεσούλη

Προσπάθεια αναχαίτισης των φοιτητικών καταλήψεων

Το υπουργείο Παιδείας φοβάται όπως ο διάολος το λιβάνι ένα νέο γύρο φοιτητικών καταλήψεων και κινητοποιήσεων των πανεπιστημιακών μετά το τέλος της εξεταστικής περιόδου, που θα βάλουν καινούργιο φρένο στους σχεδιασμούς του για την κατάθεση του νομοσχέδιου για το νόμο πλαίσιο. Γι' αυτό φροντίζει από τώρα να πάρει τα μέτρα του, στήνοντας απεργοσπαστικούς μηχανισμούς μέσα στα Πανεπιστήμια.

Προφανώς, λοιπόν, κατόπιν δικής του προτροπής, συστήνονται κινήσεις πανεπιστημιακών, που δηλώνουν ότι θα αντισταθούν στις καταλήψεις και κινητοποιήσεις και θα τις αναχαιτίσουν αρνούμενες «να υποστηρίξουν αποφάσεις υπέρ της αναπλήρωσης των απωλεσθέντων μαθημάτων και εργαστηρίων μετά τη λήξη των καταλήψεων στα αρμόδια θεσμικά όργανα των πανεπιστημίων». Δηλώνουν επίσης ότι θα «υποστηρίξουν και θα συμμετάσχουν με όλη τους τη δύναμη στην κριτική επεξεργασία και τη βελτίωση, με ελεύθερο διάλογο, όλων των προτάσεων, που έχουν μέχρι σήμερα κατατεθεί (προσχέδιο ΥΠΕΠΘ, πρόταση ΕΣΥΠ και Συνόδου Πρυτάνεων) ή θα κατατεθούν από άλλους φορείς ή πρόσωπα για τις αναγκαίες, όπως έχει κατ' επανάληψη διαπιστωθεί, αλλαγές στη λειτουργία του ελληνικού δημόσιου Πανεπιστημίου».

Τα ανωτέρω περιλαμβάνει έγγραφο που εξέδωσαν οι πρυτανικές αρχές του Γεωπονικού Πανεπιστήμιου, που φέρει τον τίτλο «Δημόσια Δήλωση για ένα ανοιχτό δημόσιο Πανεπιστήμιο του ελεύθερου διαλόγου και της δημοκρατικής συναίνεσης» και το οποίο κυκλοφορεί χέρι το χέρι, προφανώς σε ημέτερους, για να το υπογράψουν και έτσι να δεσμευτούν για την παραπέρα αντιδραστική στάση τους.

Διδακτικές ιστορίες

Τη δεύτερη βδομάδα της (το σχόλιο αυτό γράφτηκε Τρίτη βράδυ) διανύει η απεργία των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας, πετυχαίνοντας να δημιουργήσει ένα δυναμικό ισχυρό πυρήνα απεργών, σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και τα μεγάλα αστικά κέντρα, που όχι μόνο απεργεί σταθερά, αλλά συμμετέχει και στις διαδηλώσεις με πάθος και ενθουσιασμό.

Παράλληλα υπάρχει ένα κομμάτι εκπαιδευτικών που μπαινοβγαίνει στην απεργία και έχει έντονη συμμετοχή σ' αυτή τις ημέρες των συλλαλητηρίων.

Στην αντίπερα όχθη, το υπουργείο Παιδείας απαντά προκλητικά με αδιαλλαξία, εμπαιγμό και άγρια καταστολή.

Ως αυτή τη στιγμή οι «παροχές» προς τους εκπαιδευτικούς εξαντλούνται στα 105 ευρώ (το επίδομα των 103 ευρώ αυξάνεται κατά 2 ευρώ), που θα τους δοθούν από το 2007 σε 6 εξαμηνιαίες δόσεις και σε μπόλικες δόσεις χημικών, με τα οποία οι δυνάμεις καταστολής τους ψεκάζουν σε κάθε τους διαδήλωση.

Εγκλωβισμένη στο δίπολο αυτό η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΠΑΣΚ (που έχει την πλειοψηφία των εδρών στη ΔΟΕ) δε μπορεί σ' αυτή τη φάση να κάνει πίσω. Είναι χαρακτηριστικό ότι και η ΔΑΚΕ δεν τόλμησε να μην προτείνει 24ωρη απεργία για την περασμένη Δευτέρα, που πραγματοποιούνταν η συνάντηση της ΔΟΕ με τη Μαριέττα Γιαννάκου (η οποία, ως γνωστόν, κατέληξε σε αδιέξοδο μετά τα 105 ευρώ).

Τούτο δε σημαίνει όμως ότι απεκδύθηκε του ρόλου της, ως το μακρύ χέρι μιας πλευράς του αστισμού μέσα στο εκπαιδευτικό κίνημα. Την κατάλληλη ευκαιρία ψάχνει, από κάπου να πιαστεί κοιτά, για να τραβήξει το χαλί κάτω απ' τα πόδια των εκπαιδευτικών. Το ξεπούλημα της απεργίας του '97 μπορεί να είναι παρελθόν γεγονός δεκαετίας, πλην όμως είναι ακόμα πολύ νωπό στον εκπαιδευτικό κόσμο της Πρωτοβάθμιας.

Το ρεσιτάλ αγωνιστικότητας του Μπράτη, προέδρου της ΔΟΕ και μέλους της ΠΑΣΚ δεν ξεγελούν κανένα ψυλλιασμένο εκπαιδευτικό.

Η στάση του στην προηγούμενη Ολομέλεια των Προέδρων της Ομοσπονδίας, που αποφάσισε τη συνέχιση της απεργίας για δεύτερη εβδομάδα, ενόψει και της συνάντησης με την υπουργό Παιδείας τη Δευτέρα, 25/9, είναι δηλωτική των προθέσεων της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Η ΠΑΣΚ πρότεινε τη συνέχιση της απεργιακής κινητοποίησης με την ίδια μορφή (5θήμερη απεργία), συμπεριέλαβε όμως στην πρότασή της ως πακέτο και την υπόμνηση ότι σε περίπτωση που υπάρξουν εξελίξεις, αυτές θα κοινοποιηθούν στους εκπαιδευτικούς και αυτοί θ' αποφασίσουν για την τύχη της απεργίας τους μέσα από γενικές συνελεύσεις.

Τι έχουμε εδώ; Η πάγια ταχτική κάθε συνδικαλιστικού οργάνου, που κοινοποιεί πάραυτα στα μέλη του κάθε εξέλιξη, θετική ή αρνητική, μικρή ή μεγάλη, που στο κάτω-κάτω είναι καθήκον και υποχρέωσή του, να συμπεριλαμβάνεται στην πρόταση για νέα 5ήμερη απεργία. Και όλα αυτά φυσικά όχι τυχαία. Είναι φανερό ότι η υπόμνηση αυτή είχε δυο αποδέκτες: Τους απεργούς, στους οποίους έλεγε να μη μπουν και τόσο δυνατά στη νέα τους 5θήμερη, που μπορεί να γίνονταν και διήμερη ή τριήμερη, αφού η κυβέρνηση μπορεί και να τους έδινε κάτι και το υπουργείο Παιδείας, προς το οποίο δήλωνε αδυναμία και ουσιαστικά το καλούσε να δώσει κάποιο ψίχουλο, ώστε να σημάνει γενική υποχώρηση.

Με τη στάση της αυτή η ΠΑΣΚ ασκούσε εκβιασμό σ' όλες τις υπόλοιπες δυνάμεις, που επιθυμούσαν τη συνέχιση της 5ήμερης απεργίας, οι οποίες αποδείχθηκαν στη φάση αυτή πολύ ανεπαρκείς.

Και βέβαια, όσον αφορά την ΕΣΑΚ ουδείς ψόγος, αφού περί άλλα τυρβάζει, επιδιδόμενη σ' έναν ιδιότυπο σεχταρισμό και περιχαράκωση των μελών της, με πρόφαση την «ιδεολογική καθαρότητα» της απεργίας.

Οι Παρεμβάσεις-Κινήσεις - Συσπειρώσεις, όμως, που είναι η ψυχή αυτής της απεργίας, η ραχοκοκαλιά των απεργιακών επιτροπών και των κάθε λογής εκδηλώσεων, δεν είχαν κανένα λόγο να «κωλώσουν». Αντί να υποπέσουν στο σφάλμα των διαβουλεύσεων για να στρογγυλέψει αυτή η διατύπωση της ΠΑΣΚ, έπρεπε να βγουν και να αποκαλύψουν δημόσια τις προθέσεις μιας τέτοιας υπόμνησης, έπρεπε να κάνουν σαφές ότι ένα ξεπούλημα της απεργίας θα τους βρει απέναντι, έπρεπε -αν θέλετε- να εμμείνουν αποφασιστικά στην αρχική σαφή πρόταση για συνέχιση με 5ήμερη απεργία χωρίς περικοκλάδες, προκαλώντας τον Μπράτη να πάρει ο ίδιος την ευθύνη για το σπάσιμο της απεργίας. Και σ' εκείνη τη στιγμή είναι βέβαιο, κάτω απ' το βάρος της αντικειμενικής πραγματικότητας, ότι η ΠΑΣΚ θα έκανε πίσω.

Ολα τούτα είναι διδάγματα για την παραπέρα συνέχιση και ενδυνάμωση του αγώνα των εκπαιδευτικών.

Γιούλα Γκεσούλη

κτακτο στρατοδικειο Νο 5

■ 146η συνεδρίαση Παρασκευή, 22.9.06

Απορία ψάλτου βηξ ή, αλλιώς, όταν η εισαγγελέας παρακάμπτει την ουσία μιας καταγγελίας και παρέχει διευκρινίσεις επί της δικαστηριακής πρακτικής.

Χρ. Ξηρός: Κύριε πρόεδρε, θέλω να κάνω ένα σχολιασμό για την κατάθεση του μάρτυρα Λεωνίδα Πυρούδη, επειδή δεν πρόλαβα να τον κάνω την Τρίτη και μετά δεν κατέθεσαν δικοί μου μάρτυρες. Καταρχήν, για τη μέχρι τώρα εξέταση των μαρτύρων υπεράσπισης θέλω να δηλώσω ότι η αντιμετώπισή τους, κυρίως από την εισαγγελέα, είναι απαράδεκτη, αν και αναμενόμενη από ανώτατο λειτουργό της αστικής Δικαιοσύνης. Είναι η εξασφάλιση πάση θυσίας της καταδίκης πολιτικών αντιπάλων, ακόμη και χωρίς κανένα στοιχείο, όπως στη δική μου περίπτωση. Ετσι, συνεχώς αντιμετωπίζει τους μάρτυρές μας με ειρωνείες και χλευασμούς, προσπαθεί να τους μπερδέψει με φτηνά τεχνάσματα και να τους απαξιώσει με κάθε τρόπο.

Δεν θα κάνω εδώ συνολικό σχολιασμό, γιατί έχουμε ακόμη πολλούς μάρτυρες να εξετάσουμε. Θα τον κάνω στο τέλος. Ομως, δε μπορώ να μην αναφερθώ στην προκλητική και απαράδεκτη αντιμετώπιση που είχε απ' την κ. αρεοπαγίτη ο μάρτυρας Λεωνίδας Πυρούδης, όχι πως είχε ανάγκη προστασίας ο συγκεκριμένος μάρτυρας. Σας απάντησε σε όλες ανεξαιρέτως τις ερωτήσεις μετά λόγου γνώσεως και αντιμετώπισε με σθένος όλες τις τρικλοποδιές που με προκλητικό τρόπο προσπαθήσατε να του βάλετε. Απέδειξε ότι ήρθε εδώ να πει την αλήθεια και μόνο την αλήθεια.

Παρολαυτά, θεωρώ απαράδεκτο να λοιδορείται, να υφίσταται ειρωνείες και να απαξιώνεται εμμέσως πλην σαφώς ένας αγωνιστής που είναι στρατευμένος στο αριστερό-δημοκρατικό κίνημα ήδη 44 χρόνια. Που πέρασε τα 5,5 απ' τα 7 χρόνια της φασιστικής δικτατορίας στη φυλακή σαν αντιστασιακός. (Αλήθεια, την έχετε ακουστά τη χούντα κυρία εισαγγελέα ή μήπως διαβάζατε και σεις μαζί με τον κ. Παρασκευαΐδη;). Ακόμη, περισσότερο, ένας αγωνιστής που δεν έτρεξε να εξαργυρώσει τους αγώνες του, παρότι θα μπορούσε πολύ εύκολα να το πράξει. Και όταν όλα τα τεχνάσματά σας έπεσαν στο κενό, ως έσχατο καταφύγιο χρησιμοποιήσατε το σαθρό επιχείρημα της δήθεν απόκρυψης. «Γιατί κ. Πυρούδη δεν τα είπατε στην πρώτη δίκη; Τα κρύψατε;». Σας απάντησε, κυρία εισαγγελέα, και σ' αυτό το σαθρό επιχείρημα και στα άθλια υπονοούμενά σας και απέδειξε όχι μόνο ότι καταθέτει πραγματικά γεγονότα αλλά και ότι έχει μνήμη φυσιολογικού ανθρώπου και όχι τη σούπερ μνήμη των ξεφωνημένων ψευδομαρτύρων τύπου Μπακατσέλου, Δημητρόπουλου, Καισάριου, Μπερετάνου και τόσων άλλων, που οι ανυπόστατες μαρτυρίες τους και οι ολοφάνερα εκ των υστέρων επιφοιτήσεις τους δεν στηρίζονται πουθενά, πράγμα που δεν φάνηκε να σας απασχολεί ούτε στο ελάχιστο.

Αλλά οφείλω να σας απαντήσω και εγώ. Διότι, κυρία εισαγγελέα, ακόμη και γω που κοιμάμαι με τη δικογραφία, που ξυπνάω με τη δικογραφία, ακόμα και γω που κοντεύω να μάθω απ' έξω το κατηγορητήριο, ακόμα και γω δεν το θυμόμουν αυτό το γεγονός, ούτε στην πρώτη δίκη ούτε και τώρα. Και γω, παρότι το έζησα αυτό το γεγονός, θυμάμαι πως ακριβώς εκτυλίχτηκε, θυμάμαι ακόμη και τι συνθήματα φώναζαν τα φασισταριά της ΟΝΝΕΔ, δεν το θυμόμουν. Δεν το είχα συνδυάσει. Γιατί στη δική μου μνήμη το κορυφαίο γεγονός εκείνου του απογεύματος δεν ήταν η εκτέλεση του Μομφεράτου, που μόλις είχε μαθευτεί (εξαιτίας της άλλωστε έγινε και η όλη φασαρία). Το κορυφαίο γεγονός για μας ήταν ότι ένας δικός μας άνθρωπος, ένας φίλος και συγχωριανός, κινδύνεψε να λιντσαριστεί απ' τους εξαγριωμένους ΟΝΝΕΔίτες και σώθηκε με τον τρόπο που σας περιέγραψε. Αυτό ήταν το κυρίαρχο για μας, αυτό παρέμεινε στη μνήμη μας και γι' αυτό το λόγο ούτε αυτός αλλά ούτε και γω το συνδυάσαμε με την κατηγορία και πολύ περισσότερο φυσικά με τις περίφημες «ομολογίες».

Ενας τρίτος αυτόπτης του συμβάντος, ο Γιώργης Ανδρέου, θυμήθηκε πρώτος ότι το συγκεκριμένο γεγονός ήταν εκείνη ακριβώς την ημέρα και τότε καταλάβαμε την τεράστια σημασία του. Γιατί κατά καλή μας τύχη το συγκεκριμένο γεγονός έχει καταγραφεί στον Τύπο της επομένης ημέρας. Να σημειώσω εδώ, ότι και για την αναμφισβήτητη πλέον παρουσία μου στην προετοιμασία και διεξαγωγή του πανηγυριού του χωριού μου το δεκαπενταύγουστο του '88, το γεγονός το θυμήθηκαν πρώτοι οι συγχωριανοί μου. Εγώ δεν είχα εκείνον τον καιρό τη δυνατότητα, με τις τρομακτικές πιέσεις που δεχόμουν, όχι να υπερασπιστώ τον εαυτό μου αλλά ούτε καν να μαζέψω τα κομμάτια μου. Παρά το ζοφερό κλίμα των ημερών εκείνων, ήρθαν εδώ τρεις μάρτυρες και το κατέθεσαν με βεβαιότητα. Ο πονηρός Μαργαρίτης, αφού τους τρεις τους υποβίβασε σε έναν, δηλαδή κανέναν, δεν το θεώρησε πιστευτό.

Ομως, κατά ευτυχή για μένα συγκυρία, ο αδερφός μου Δημήτρης θυμήθηκε ότι εκείνη τη συγκεκριμένη χρονιά, το 1988, που ήταν στρατιώτης στην Ικαρία, ήταν η μοναδική χρονιά που βρέθηκε στο χωριό μας τις μέρες του δεκαπενταύγουστου και έζησε και συμμετείχε μαζί μου τόσο στις προετοιμασίες όσο και στη διεξαγωγή του πανηγυριού μας. Το γεγονός αυτό δεν σας το καταθέτει απλώς ένα πλήθος μαρτύρων, αλλά το διασταυρώνει και το απολυτήριό του απ' το στρατό, που σας προσκομίσαμε και επιβεβαιώνει την παρουσία του στο νησί τη συγκεκριμένη εποχή. Καταρρίψαμε δηλαδή δυο «ομολογημένες» πράξεις με αδιάσειστα στοιχεία, με αποδείξεις θεμελιωμένες όχι μόνο σε πλειάδα μαρτύρων αλλά και σε έγγραφα. Και τι κάνει η κ. εισαγγελέας, αντί να αντιμετωπίσει το θέμα με τη σοβαρότητα που του αρμόζει; Περιέρχεται ειρωνείες, προσπαθεί να απαξιώσει τους μάρτυρες, να θολώσει τα νερά, να μειώσει τη σημασία των αποδείξεων και να δείξει εν τέλει ότι δήθεν δεν τρέχει τίποτα.

Οχι, κυρία εισαγγελέα, πρέπει να απαντήσετε και σε πολλά άλλα βέβαια, που οφείλετε να απαντήσετε, αλλά και σ' αυτό. Όχι, κυρία αρεοπαγίτη, δεν θα με καταδικάσετε για δεύτερη φορά με κατασκευασμένες εντυπώσεις και ανύπαρκτα στοιχεία. Δεν θα επαναληφθεί για δεύτερη φορά το «για όσα ξέχασα ένοχοι». Πρέπει να απαντήσετε. Γιατί σας φέραμε εδώ κορυφαίες αποδείξεις όχι μόνο για την πλαστότητα και την κατασκευή της δήθεν απολογίας μου αλλά και όλων των υπολοίπων. Γιατί δεν είναι δυνατόν να ομολογώ αυθορμήτως τόσες πράξεις σε βάρος του εαυτού μου, να το επιβεβαιώνουν στις διάφορες απολογίες τους οι κάθε λογής συνεργαζόμενοι και να έρχονται εδώ μάρτυρες και αδιάσειστα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι δεν ήμουν εκεί.

Και να μην ξεχνάμε μια σειρά μάρτυρες κατηγορίας που με βεβαιότητα με αποκλείουν επίσης από συμμετοχή σε «ομολογημένες» πράξεις. Για να μη μιλήσω για τις υποθέσεις που δεν υπάρχει ούτε ένας μάρτυρας, που είναι και οι περισσότερες, που δεν υπάρχει ούτε υποψία απόδειξης για μένα. Γι' αυτές με τους ψευδομάρτυρες αναγνωριστές θα μιλήσω όταν έρθει η ώρα.

Και πρέπει να απαντήσετε, κυρία εισαγγελέα. Γιατί οι δικοί μου μάρτυρες δεν είδαν σαν τον Μπακατσέλο «κάποιον 1,75 λεπτό και ευκίνητο σαν αϊλουρο» για κάποια δευτερόλεπτα και στη θέση αυτή να αναγνωρίζουν μετά από 20 χρόνια τον Χριστόδουλο. Οι δικοί μου μάρτυρες δεν είδαν σαν τους αστυνομικούς του Βύρωνα «κάποιον 1,67 αδύνατο» και στη θέση αυτή να τοποθετείται με ευκολία ο Χριστόδουλος. Ακόμη και εδώ που οι αστυνομικοί με αποκλείουν. Οχι. Οι δικοί μου μάρτυρες είδαν έναν άνθρωπο που γνώριζαν μια ζωή, που μεγάλωσαν μαζί, που ζούσαν μαζί, γι' αυτό ήρθαν και κατέθεσαν με βεβαιότητα. Και με είδαν σε χρόνο που για καλή μου τύχη μπορούν επίσης να αποδείξουν με βεβαιότητα. Και είναι χρόνος που μου απαγορεύει να βρισκόμουν εκεί, που αποκλείει τη συμμετοχή μου σε δήθεν ομολογημένες ενέργειες. Οι δικοί μου μάρτυρες ξέρουν πολύ καλά ποιον είδαν και πότε ακριβώς τον είδαν, κυρία εισαγγελέα.

Και είναι δικαιολογημένος ο πανικός σας, όχι μόνο γιατί με αθωώνουν απ' αυτές τις συγκεκριμένες ενέργειες, αλλά κυρίως γιατί αδειάζουν εντελώς όλες τις κατασκευασμένες δήθεν ομολογίες. Είναι δικαιολογημένη η απόγνωσή σας, γιατί γκρεμίζεται όλο το οικοδόμημα της Αντιτρομοκρατικής, κονιορτοποιείται το σενάριό τους και καταρρέει πλήρως η κατηγορία. Και τι απομένει, κυρία εισαγγελέα, που γελάτε ειρωνικά;

Εισαγγελέας: Λίγο πιο γλυκά, λίγο πιο γλυκό το βλέμμα. Μη με φοβίζετε, λίγο πιο γλυκό το βλέμμα.

Χρ. Ξηρός: Δεν υποχρεούμαι. Απομένει αυτό που έτσι κι αλλιώς οφείλετε να κάνετε ως δικαστές. Απομένει η μόνη έντιμη λύση. Να πετάξετε στον κάλαθο των αχρήστων τις κατασκευασμένες απολογίες και να με δικάσετε με τα υπόλοιπα στοιχεία. Τα οποία υπόλοιπα στοιχεία, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, δυστυχώς για σας, δεν υπάρχουν. Οφείλετε να με δικάσετε με πραγματικά στοιχεία, όχι με κατασκευές και με μάρτυρες Βλάχους.

Εισαγγελέας: Εγώ ήθελα να σας απαντήσω, ότι κάνετε ένα λάθος. Δε δικάζει ο εισαγγελέας. Κακώς τα λέτε σε μένα. Το δικαστήριο να πείσετε. Δε δικάζει ο εισαγγελέας. Αυτό το ξέρετε. Λοιπόν, τι καταφέρεστε εναντίον μου; Δε θα σας δικάσω εγώ.

Απορία ψάλτου βηξ, λοιπόν, και χωρίς κανένα επί της ουσίας σχόλιο από την Εδρα. Ετσι, αμέσως μετά συνεχίστηκε η παρέλαση των πολλών μαρτύρων υπεράσπισης του Χρ. Ξηρού.

Ο ικαριώτης οικοδόμος Γ. Κουντούπης αναφέρθηκε στη ζωή και τις δραστηριότητες του φίλου του στην Ικαρία. Είναι ο άνθρωπος που τον φιλοξένησε για μερικά χρόνια. Ο Χριστόδουλος πάντα κατέβαινε τα καλοκαίρια στην Ικαρία, αλλά από το 1990 κατέβαινε και έψαχνε τις δυνατότητες κάποια στιγμή να εγκατασταθεί εκεί μόνιμα. Οταν τα κατάφερε (όταν βρήκε το χώρο) εγκαταστάθηκε στην Ακαμάτρα και άνοιξε δυο εργαστήρια. Ενα για την οργανοποιία και ένα ξυλουργείο στην πλατεία του χωριού (τα όργανα θέλουν καθαρό εργαστήριο και δε μπορούσε να τα κατασκευάζει μέσα στο ξυλουργείο). Χρόνια αργότερα έβγαλε μια άδεια και άρχισε να χτίζει το δικό του σπίτι. Βήμα-βήμα και όχι μια κι έξω. Δεν είχε τα χρήματα να το χτίσει με τη μία. Και βέβαια, αναφέρθηκε κι αυτός στο ρόλο του Χριστόδουλου στο πανηγύρι της Παναγιάς. «Ηταν ταμένος στο πανηγύρι. Χωρίς το Χριστόδουλο πανηγύρι δε γινόταν». Και βέβαια, για τους διοργανωτές πανηγύρι δεν είναι η μια μέρα. Αυτή είναι για τους πανηγυριώτες. Οι διοργανωτές δουλεύουν τουλάχιστον πέντε μέρες πριν και δυο μέρες μετά για να ξεστήσουν. Μίλησε όμως και για τις πολιτικές του αντιλήψεις, που παρέμειναν πάντοτε ίδιες. Πάντα στο Μ-Λ χώρο. Πάντα μπροστά σε όσες κινητοποιήσεις έγιναν στο νησί. Και πάντα αλληλέγγυος και φιλότιμος. Ξέρετε πόσο ενοίκιο ζήτησε από ένα νέο παιδί που θέλει να λειτουργήσει το εργαστήριό του; 50 ευρώ.

Ακολούθησαν άλλοι επτά μάρτυρες. Συγγενείς και συγχωριανοί από την Ικαρία, φίλοι από την Αθήνα, σύντροφοι από τα χρόνια του ΚΚΕ μ-λ, συνεργάτες και φίλοι από τον ευρύτερο χώρο της παραδοσιακής μουσικής. Καταθέσεις σαν κι αυτές που προηγήθηκαν. Για το «χοντρό» που έμοιαζε με κινητή ντουλάπα, για τον φιλότιμο, ταλαντούχο και δουλευταρά άνθρωπο, για τον άνθρωπο με την έντονη κοινωνική δραστηριότητα, για τον αγωνιστή που βρισκόταν πάντα (και λόγω σωματότυπου) στην πρώτη γραμμή των μαχητικών διαδηλώσεων και δεν είναι λίγες οι φορές που συνελήφθη, φωτογραφήθηκε και δακτυλοσκοπήθηκε από την Αστυνομία κ.λπ. κ.λπ. Ο χώρος δεν επιτρέπει να μεταφερθούν αναλυτικά όλες οι καταθέσεις. Ξεχωρίζουμε μόνο αυτή του οικοδόμου Τάκη Λέρα, του πιο κολλητού φίλου του Χριστόδουλου για τρεις περίπου δεκαετίες (ο Χριστόδουλος έμενε πάντοτε στο σπίτι του όταν ερχόταν στην Αθήνα και εκεί συνελήφθη). Σύντροφοι στο ΚΚΕ μ-λ, φίλοι κολλητοί στη ζωή, μόνο τις ώρες της δουλειάς δεν ήταν μαζί. Ηρεμος, πειστικός, σαφής και κατηγορηματικός, ο κ. Λέρας άνοιξε το βιβλίο της ζωής του Χριστόδουλου και άρχισε να το ξεφυλλίζει. Βροχή οι ερωτήσεις από την έδρα. Του ζήτησαν απίθανες λεπτομέρειες και απάντησε σε όλες, χωρίς να διστάσει, χωρίς να κομπιάσει. Τον ρώτησαν ακόμα και πότε αγόρασε την κορδέλα ο Χριστόδουλος, πόσο την αγόρασε, πού είναι το μαγαζί από το οποίο την αγόρασε. Εδωσε απαντήσεις σε όλα. Απαντήσεις χρήσιμες στην υπεράσπιση. Ουδείς από την έδρα τόλμησε να αμφισβητήσει τις απαντήσεις του. Για μας, όμως, το πιο σημαντικό πράγμα είναι ένας συλλογισμός που εξωτερίκευσε ο μάρτυρας: «Αν ήταν στη 17Ν, δε θα προσπαθούσε να στρατολογήσει πρώτον εμένα, το σύντροφο, το φίλο του, που ήμασταν όλη μέρα μαζί; Δε θα μου έκανε έστω μια κουβέντα;».

Ας σημειωθεί και κάτι ακόμα, σημαντικό για την αξιοπιστία του συγκεκριμένου μάρτυρα. Τα τρομοσενάρια του 2002 ενέπλεκαν και τον μάρτυρα. Απέδιδαν στον Τέλιο κάρφωμα και «ενός οικοδόμου με το ψευδώνυμο Λέρας». Ο Λέρας είναι οικοδόμος (σοβατζής) και αυτό είναι το επώνυμό του. Ο ίδιος, όμως, όπως κατηγορηματικά διαβεβαίωσε το δικαστήριο, ουδέποτε είδε τον Τέλιο στο σπίτι του Χριστόδουλου (όπου ήταν κάθε μέρα, γιατί έμεναν και σχεδόν δίπλα) και ουδέποτε άκουσε τίποτα γι' αυτόν. Το ίδιο κατέθεσαν και δυο ακόμη μάρτυρες, που την περίοδο 1990-94 βρίσκονταν καθημερινά στο σπίτι-εργαστήριο του Χριστόδουλου.

Ο τελευταίος μάρτυρας, ο κ. Μουσελάς, είναι ο τρίτος που επιβεβαίωσε ότι τη μέρα και την ώρα της εκτέλεσης Μομφεράτου, ο Χριστόδουλος ήταν στο ικαριώτικο καφενείο στη Φειδίου από νωρίς το απόγευμα μέχρι αργά το βράδυ. Μίλησε με λεπτομέρειες και έδωσε και αυτός πληθώρα ονομάτων άλλων Ικαριωτών που επίσης ήταν παρόντες. Και βέβαια, υπέστη και αυτός την ειρωνεία της εισαγγελέα («ούτε αστυνομικός να ήσασταν δεν θα τους καταγράφατε έτσι»). Επειδή, όμως, ο μάρτυρας δε μάσησε, ξέρετε τι βρήκε η εισαγγελέας για να τον... στριμώξει; Τι μέρα της εβδομάδας ήταν!!! Φυσικά, δεν θυμόταν. Δε μπορείς να θυμάσαι μετά από 20 χρόνια τι μέρα συνέβη ένα γεγονός, μπορείς όμως να θυμάσαι το γεγονός και τα πρόσωπα που ήταν παρόντα, όταν αυτά τα πρόσωπα σου είναι οικεία και συναγελάζεσαι μαζί τους σε καθημερινή βάση. Το γεγονός ήταν το παραλίγο λυντσάρισμα του Πυρούδη από τους ΟΝΝΕΔίτες και τα οικεία πρόσωπα αυτά που ήταν παρόντα επί ώρες στο γεγονός και που στο τέλος συνόδευσαν τον Πυρούδη από το ΑΤ Κολωνακίου στο σπίτι του.

■ 147η συνεδρίαση Δευτέρα, 25.9.06

Ξεπέρασε κάθε όριο η εισαγγελική έδρα, κατά τη διαδικασία εξέτασης των μαρτύρων υπεράσπισης του Διονύση Γεωργιάδη. Η καθιερωμένη αμφισβήτηση των μαρτύρων υπεράσπισης και η προσπάθεια να αναγορευτούν, εμμέσως πλην σαφώς, σε ψευδομάρτυρες, αυτή τη φορά πήρε τη μορφή ανοιχτής καταγγελίας. «Δεν με πείθετε, σας το λέω, δεν πείθομαι», είπε η εισαγγελέας κατάμουτρα στον πατέρα του Διονύση, παραβιάζοντας ευθέως τη δικονομία η οποία επιβάλλει στο δικαστή και τον εισαγγελέα να παραμένουν απαθείς και ουδέτεροι. Δυο φορές απευθύνθηκε στον πρόεδρο ο συνήγορος υπεράσπισης Γ. Ζησιμόπουλος, ρωτώντας αν αυτή η δήλωση της εισαγγελέα επιτρέπεται δικονομικά, και απάντηση δεν πήρε. Ο πρόεδρος, που ήταν υποχρεωμένος να επαναφέρει την εισαγγελέα στην τάξη, υπενθυμίζοντάς της το καθήκον που έχει, έκανε πως δεν άκουσε. Και ενώ την άκουγε να επαναλαμβάνει συνεχώς «δεν είναι πειστικός, κύριε» (απευθυνόμενη στο συνήγορο), και πάλι δεν έκανε τίποτα.

Η οργισμένη αντίδραση ήρθε λίγο αργότερα από τον Δ. Κουφοντίνα και τον Χρ. Ξηρό, καθώς οι εισαγγελείς συνέχιζαν με προκλητικό τρόπο την ίδια τακτική, κάνοντας ακόμα και χρήση απολογιών που έχουν προσβληθεί και η απόφαση του δικαστηρίου εκκρεμεί. Δε θυμόμαστε άλλη φορά τόσο οργισμένο τον Δ. Κουφοντίνα. Πετάχτηκε πάνω χωρίς να ζητήσει το λόγο και φώναξε προς την έδρα: «Ηρθαν εδώ 300 μάρτυρες, ανάμεσα στους οποίους πολλοί ξεφωνημένοι ψευδομάρτυρες και ούτε μια φορά η εισαγγελία δεν είπε τίποτα. Μόνο στους μάρτυρες υπεράσπισης έρχεται να αμφισβητήσει τα πάντα. Ηρθαν εδώ κραγμένοι ψευδομάρτυρες και δεν τους ρωτήσατε τίποτα. Είναι ντροπή σας. Αυτή είναι η αμεροληψία σας!». Χρ. Ξηρός: «Θα μας πείτε ότι είσαστε αμερόληπτοι και κάνετε δίκη! Τραγωδία κάνετε. Ηρθαν μάρτυρες που είπαν ότι μας είδαν από πίσω και αναγνώρισαν τα πρόσωπά μας και δεν τους είπατε τίποτα. Στους μάρτυρες υπεράσπισης διυλίζετε τον κώνωπα και έχετε καταπιεί την κάμηλο του Μπακατσέλου, του Μπερετάνου και όλων των άλλων». Το ακροατήριο ξέσπασε σε χειροκροτήματα και καθώς ο πρόεδρος χτυπούσε το κουδούνι, μια

φωνή από την αίθουσα ακούστηκε να λέει: «Μα το ακροατήριο έχει αγανακτήσει, έχουμε ανάγκη τις καταθέσεις των μαρτύρων, δε βλέπουμε έξω τι γίνεται; Εχουμε αγανακτήσει κι ο υπόλοιπος κόσμος έχει αγανακτήσει». Νέα χειροκροτήματα, καθώς οι δικαστές αποχωρούσαν εσπευσμένα από την έδρα (είχε φτάσει η ώρα του μεσημεριανού διαλείμματος).

Ποιο ήταν το επίμαχο ζήτημα; Πότε κατέβηκε στην Αθήνα ο Δ. Γεωργιάδης. Την άνοιξη του 1998 ή το φθινόπωρο του 1998; Και γιατί έχει σημασία αυτό; Γιατί ο Γεωργιάδης φέρεται να ομολογεί τη συμμετοχή του σε μια έκρηξη στις 22 Ιούνη του 1998, ενώ αποδεδειγμένα στην Αθήνα έχει κατέβει στα τέλη του φθινόπωρου της ίδιας χρονιάς (ας αφήσουμε στην άκρη το γεγονός ότι την ευθύνη γι' αυτή την έκρηξη έχει αναλάβει άλλη οργάνωση, γεγονός που έχει επιβεβαιώσει με δήλωσή του και ο Δ. Κουφοντίνας). Το γεγονός ότι ο Γεωργιάδης κατέβηκε στην Αθήνα φθινόπωρο του '98 το έχουν καταθέσει μια ντουζίνα φίλοι του, που μαζί του είχαν πάει διακοπές την ίδια χρονιά στην Ικαρία. Και μάλιστα, έχουν μείνει ακλόνητοι στη θέση τους, εξηγώντας ο καθένας τους λόγους που τον οδήγησαν να θυμάται τη χρονιά. Για παράδειγμα, η μάρτυρας Δούζη, φίλη από το σχολείο του Διονύση, που κατέθεσε σήμερα, όταν ρωτήθηκε από την εισαγγελέα πώς θυμάται ότι η χρονιά ήταν το 1998, απάντησε με απόλυτη σιγουριά: Την προηγούμενη χρονιά είχα τελειώσει το σχολείο και είχα πάει αλλού διακοπές. Πού πήγατε; τη ρώτησε η εισαγγελέας, μπας και βγάλει λαβράκι. Στη Μύκονο, απάντησε, χωρίς να διστάσει ούτε δευτερόλεπτο, η μάρτυρας και περιέγραψε ότι το 1998 πήγε για πρώτη φορά με τη συγκεκριμένη παρέα στην Ικαρία και έκτοτε πήγαινε κάθε χρόνο. Το ίδιο κατέθεσαν και άνθρωποι με τους οποίους ο Διονύσης συνεργαζόταν επαγγελματικά ως λουστραδόρος επίπλων στη Θεσσαλονίκη. Το κατέθεσε και ο πατέρας του, που είχε ανοίξει ένα δεύτερο εργαστήρι το οποίο δούλευε ο Διονύσης. Επειδή το εργαστήρι αυτό ήταν αδήλωτο στην εφορία, η εισαγγελέας εμμέσως έλεγε ότι αυτό ουδέποτε υπήρξε και απλώς αποτελεί ένα υπερασπιστικό εφεύρημα! Τόσοι μάρτυρες βαφτίστηκαν συλλήβδην ψευδομάρτυρες, για να διασωθεί το κατηγορητήριο! Ενα κατηγορητήριο που δεν στηρίζεται σε κανένα μάρτυρα, παρά μόνο σε μια κατασκευασμένη ομολογία!

Μήπως είναι η μοναδική «ομολογία» κατηγορούμενου που έχει διαψευστεί από μάρτυρες και γεγονότα; Οχι βέβαια. Θα αναφέρουμε μόνο δύο: τη ληστεία που φέρεται να ομολογεί ο Καρατσώλης, ενώ αποδεδειγμένα (από την κατασχεμένη ατζέντα του και από τουλάχιστον τρεις μάρτυρες) ήταν σε επαγγελματικό ραντεβού του μεσιτικού γραφείου στο οποίο δούλευε. Και την «ομολογημένη» συμμετοχή του Χρ. Ξηρού στην εκτέλεση Μομφεράτου, ενώ από τις καταθέσεις πληθώρας μαρτύρων αποδεικνύεται ότι την ίδια ώρα βρισκόταν σε ικαριώτικο καφενείο μαζί με 20-25 άτομα. Τι αποδεικνύουν αυτές οι διαψευδόμενες «ομολογίες»; Τις... κακοτεχνίες στην κατασκευή του σενάριου από την Αντιτρομοκρατική και τον Διώτη. Οι εισαγγελείς, όμως, όχι μόνο δεν εξετάζουν αυτή την εκδοχή, αλλά αντίθετα προσπαθούν να απαξιώσουν τους μάρτυρες υπεράσπισης. Αυτό που δεν έκαναν όταν παρήλαυναν από τη διαδικασία οι διάφοροι κραγμένοι ψευδομάρτυρες-αναγνωριστές. Δεν προβληματίστηκαν καν όταν ήρθαν άλλοι αναγνωριστές και πήραν πίσω τις αναγνωρίσεις που είχαν κάνει στην πρώτη δίκη, με το επιχείρημα «στο κλίμα των ημερών είπαμε και καμιά κουβέντα παραπάνω» ή «εγώ δεν το είπα έτσι, αλλά έτσι το έγραψαν οι αστυνομικοί ή ο ανακριτής».

Μετά το τέλος των μαρτύρων υπεράσπισης του Δ. Γεωργιάδη και τα σχόλια-συνόψιση των συνηγόρων Β. Παπαστεργίου και Γ. Ζησιμόπουλου, εξετάστηκε ο Ι. Ιωάννου, ο άνθρωπος με τον οποίο ο Κ. Καρατσώλης είχε το επαγγελματικό ραντεβού τη μέρα που φέρεται να ομολογεί συμμετοχή του σε ληστεία στον ΟΤΕ Πατησίων. Ο μάρτυρας επιβεβαίωσε το ραντεβού. Θυμόταν πολύ καλά τη μέρα (Τρίτη) και την ώρα (2:30 το μεσημέρι), αλλά όχι την ημερομηνία. Η ημερομηνία, όμως, προκύπτει από την ατζέντα του Καρατσώλη (που έχει κατασχέσει η Αντιτρομοκρατική) και από τα δεδομένα του μεσιτικού γραφείου (Κυριακή έβαλε την αγγελία στην «Καθημερινή», Δευτέρα έγινε το τηλεφώνημα από τον ενδιαφερόμενο Ιωάννου, Τρίτη έγινε το ραντεβού για να του δείξει ο Καρατσώλης το οικόπεδο). Τη χρονική σειρά των γεγονότων (Κυριακή-Δευτέρα-Τρίτη) επιβεβαίωσε και ο Ιωάννου, ο οποίος επίσης είπε ότι το ραντεβού το είχαν αλλάξει (αρχικά ήταν 4:00, όπως σημειώνεται στην ατζέντα του Καρατσώλη, και μετά το άλλαξαν και το έκαναν 2:30). Και όμως, και αυτός ο μάρτυρας αμφισβητήθηκε από την εισαγγελέα και μάλιστα με ιδιαίτερα πρωτότυπο τρόπο: «Γιατί θυμόσαστε την ημέρα και δεν θυμόσαστε την ημερομηνία;»!!! Ο άνθρωπος της απάντησε με τον πιο φυσικό τρόπο, ότι δεν είναι δυνατόν να θυμάται ημερομηνία μετά από τόσο καιρό, θυμάται όμως τη μέρα λόγω της αλληλουχίας των γεγονότων:Κυριακή είδε την αγγελία στην εφημερίδα (είναι, άλλωστε, η μόνη μέρα που στην «Καθημερινή» δημοσιεύεται το μπλε ένθετο αγγελιών), Δευτέρα τηλεφώνησε στο μεσιτικό γραφείο, Τρίτη έγινε το ραντεβού και του έδειξαν το οικόπεδο. Η κοινή λογική λέει πως ο άνθρωπος μπορεί να θυμάται τη σειρά των ημερών και όχι την ημερομηνία. Και όμως, η ίδια ερώτηση επαναλήφθηκε από την εισαγγελέα τρεις φορές, σε μια προφανή προσπάθεια να απαξιωθεί η μαρτυρία του κ. Ιωάννου! Προφανώς, για να συνειδητοποιήσουμε όλοι πως και η κοινή λογική πρέπει να πάει περίπατο, προκειμένου να αμφισβητήσουμε ατράνταχτα άλλοθι. Και δεν αναρωτιούνται, αυτοί που μας καλούν να παραβιάσουμε την κοινή λογική, γιατί ο Ιωάννου, ένας εντελώς άσχετος άνθρωπος (και μάλλον συντηρητικός, αν κρίνουμε από την εφημερίδα που διαβάζει), να έρθει να καταθέσει σε μια τέτοια δίκη, υπέρ ενός τέτοιου κατηγορούμενου; Λέτε να μην τον έψαξε η Αντιτρομοκρατική; Λέτε να μην την αποκάλυπταν, αν είχαν ανακαλύψει οποιαδήποτε σχέση του Ιωάννου με τον Καρατσώλη ή έστω με το μεσιτικό γραφείο Θάνου, στο οποίο για πρώτη και μοναδική φορά απευθύνθηκε ο Ιωάννου;

Τι αποκαλύφθηκε ακόμη (ύστερα από τις ερωτήσεις του Γ. Μαντζουράνη και του Ι. Σταμούλη); Οτι ένα κινητό και ένα σταθερό τηλέφωνο που αναγράφονται στην (κατασχεμένη σε ανύποπτο χρόνο) ατζέντα του Καρατσώλη είναι όντως τα τηλέφωνα του Ιωάννου. Και ότι το πράσινο τζιπ, που επίσης αναγράφεται στην ατζέντα του Καρατσώλη (προφανώς για να τον γνωρίσει στο ραντεβού, αφού ήταν εντελώς άγνωστοι μεταξύ τους), ήταν το αυτοκίνητο που είχε τότε ο Ιωάννου. Επίσης, ότι το ραντεβού έγινε έξω από το εμπορικό κέντρο στη Νέα Ιωνία, όπως αναγράφεται στην ατζέντα.

Ο Γ. Μαντζουράνης σχολίασε ότι το ατράνταχο άλλοθι του Καρατσώλη για πράξη που φέρεται να ομολογεί θα έχει αλυσιδωτές επιπτώσεις στη δίκη και γι' αυτό κατανοεί την αγωνία της εισαγγελικής έδρας να αμφισβητήσει το μάρτυρα. Θύμισε ακόμη, ότι στην πρωτόδικη απόφαση γίνεται «παιχνίδι» με έναν άλλο Ιωάννου, που επίσης ήταν πελάτης του γραφείου Θάνου, για να αμφισβητηθεί το άλλοθι με το επιχείρημα ότι μπορεί να ήταν ο άλλος Ιωάννου. Αφού καταρρίφθηκε αυτό (δεν πρόκειται για τον άλλον Ιωάννου, αλλά γι' αυτόν τον συγκεκριμένο), αφού δεν υπάρχει αμφισβήτηση για την ημερομηνία, τώρα «παίζουμε» με την ώρα, λες και οι ληστείες γίνονται με τηλεφωνικά ραντεβού, χωρίς χρονικά περιθώρια προετοιμασίας, σημείωσε ο συνήγορος. Ομως, το κρίσιμο ζήτημα είναι: ήταν ή δεν ήταν εκείνη την ώρα ο Καρατσώλης με τον Ιωάννου; Ο Ιωάννου ως μάρτυρας δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, είναι υπεράνω υποψίας. Ετσι, εν προκειμένω φαίνεται να ισχύει το «ου με πείσεις καν με πείσεις». Από τη συγκεκριμένη υπόθεση –κατέληξε στο δικό του σχόλιο ο Γ. Σταμούλης- προκύπτει ότι η ομολογία Καρατσώλη δεν είναι προϊόν της δικής του βούλησης, αλλά είναι υποβολιμαία.

Η εισαγγελέας, αποφεύγοντας να απαντήσει στους ευθείς υπαινιγμούς του Γ. Μαντζουράνη, προσπάθησε να γυρίσει στο παρελθόν, προς άγραν εντυπώσεων. Σε ένα εντελώς ασήμαντο ζήτημα και συγκεκριμένα στο αν οι τσίγκοι που κλάπηκαν από το τυπογραφείο στο οποίο δούλευε ο Καρατσώλης, κατονομάστηκαν από τον ιδιοκτήτη του ως τσίγκοι ή ως μεταλλικοί δίσκοι. Ζήτησε, λοιπόν, να διαβαστούν κάποια έγγραφα, τα οποία η ίδια ζήτησε από την Ασφάλεια, επειδή ο Μαντζουράνης την είχε κατηγορήσει ότι κάνει παραπειστικές ερωτήσεις. Η υπεράσπιση αντέδρασε, διότι αυτά που ζήτησε να αναγνωστούν δεν είναι έγγραφα της δικογραφίας, αλλά έγγραφα που –όπως η ίδια δήλωσε- η εισαγγελέας ζήτησε και πήρε από την Ασφάλεια. Ο Γ. Μαντζουράνης ζήτησε και είδε τα έγγραφα. Και διαπίστωσε ότι πρόκειται για δυο έγγραφα που φέρουν την υπογραφή μόνο ενός αστυνομικού και όχι του ιδιοκτήτη του τυπογραφείου. Δηλαδή, έγγραφα που επιβεβαιώνουν αυτό που η σύζυγος του ιδιοκτήτη κατέθεσε: ότι ο σύζυγός της αποκλείεται να μίλησε για μεταλλικούς δίσκους (όλοι όσοι ασχολούνται με την τυπογραφία μιλούν πάντοτε για τσίγκους), αλλά έτσι θα το έγραψε ο αστυνομικός της Ασφάλειας στον οποίο κατήγγειλε σε ανύποπτο χρόνο την κλοπή. Είναι γνωστή –σχολίασε καυστικά ο Μαντζουράνης- η αγαστή συνεργασία ανάμεσα στις εισαγγελικές και τις αστυνομικές αρχές. Αυτό είναι σύνηθες. Εκείνο που δεν είναι σύνηθες είναι να παραποιείται το περιεχόμενο εγγράφων. Εδώ έχουμε δυο έγγραφα που υπογράφονται από τον αξιωματικό της Ασφάλειας και μόνο και όχι από τον καταγγέλλοντα την κλοπή. Κατέληξε υποβάλλοντας αίτημα να μην αναγνωστούν αυτά τα έγγραφα. Ο πρόεδρος απέφυγε την ουσία, δηλώνοντας ότι το δικαστήριο επιφυλάσσεται, διότι δεν έχει λάβει γνώση ο κ. Σταμούλης, μολονότι ο Μαντζουράνης διευκρίνισε ότι το αίτημα συνυποβάλλεται από τους δύο συνηγόρους! Η Γ. Κούρτοβικ έθεσε ένα γενικότερο ζήτημα: Δε μπορεί η εισαγγελία να φέρνει χαρτιά και μετά το πέρας της εξέτασης των μαρτύρων υπεράσπισης (όντως, ο κ. Ιωάννου ήταν ο τελευταίος μάρτυρας του Καρατσώλη). Ο πρόεδρος απάντησε ότι αυτό κρίνεται κατά περίπτωση και ο Κουφοντίνας έκλεισε τη συζήτηση μ' ένα ειρωνικό σχόλιο: «Στην πρώτη δίκη ο κ. Μαργαρίτης συνήθιζε να λέει ότι θα νοσταλγήσουμε τον Μιχάλη τον Μαργαρίτη. Δε θέλω να σχολιάσω τώρα αυτή τη δήλωση, αλλά μ' αυτά που είδαμε αναρωτιέμαι αν θα νοσταλγήσουμε τον Λάμπρου».

Στην αρχή της διαδικασίας, με τρόπο σχεδόν πραξικοπηματικό και χωρίς να δοθεί καμιά εξήγηση από την έδρα στη διαμαρτυρία της Γ. Κούρτοβικ, κατέθεσε ως μοναδικός μάρτυρας υπεράσπισης του Κ. Τέλιου ο αδερφός του Θανάσης. Η παρεμβολή του συνοδεύτηκε από μια εφετζίδικη δήλωση του συνηγόρου υπεράσπισης του Τέλιου, που υποστήριξε ότι ο πελάτης του απειλείται και γι' αυτό παραιτείται από τους μάρτυρες υπεράσπισης, για να μην απειληθούν κι αυτοί (!!), πλην του αδερφού του, ο οποίος είναι γνωστός και του έχει συμπαρασταθεί από την αρχή! Σε ερώτηση της Γ. Κούρτοβικ ποιους εννοεί, διευκρίνισε ότι δεν εννοεί τους κατηγορούμενους (ποιους τότε;).

Ο Θ. Τέλιος σκιαγράφησε την προσωπικότητα του αδερφού του, υποστηρίζοντας ότι αυτός ανέκαθεν δεν συμφωνούσε με τη 17Ν και απλώς παρίστατο σε κάποιες ενέργειες, όμως φοβόταν να αποχωρήσει, επειδή τον απειλούσαν ότι θα τον σκοτώσουν!!! Είπε ότι από το 1995 κάνει ψυχοθεραπεία και ότι πάντοτε του έλεγε ότι κινδυνεύει, χωρίς να διευκρινίζει από ποιους. Οι χοντροκομμένοι αυτοί ισχυρισμοί αμφισβητήθηκαν έντονα από την έδρα.

Μετά το τέλος της κατάθεσης του μάρτυρα, ο Δ. Κουφοντίνας έκανε την εξής δήλωση: «Ο Τέλιος επέλεξε να συνεργαστεί, να ενταχθεί και να εξυπηρετήσει τα σχέδια των διωκτικών μηχανισμών. Να συκοφαντήσει με απαράδεκτο τρόπο την οργάνωση, πράγμα που κάνει και τώρα με τη σημερινή δήλωση καθώς και με τα κατευθυνόμενα δημοσιεύματα των τελευταίων ημερών. Είναι αυτονόητο ότι τα οφέλη τα οποία έχει καθορίζουν και την αξιοπιστία αυτών που είπε και θα πει σε βάρος συγκατηγορουμένων και της οργάνωσης». Ο Χρ. Ξηρός σχολίασε ότι η κατάθεση Τέλιου είναι στημένη για να στηρίξει τη δική του εμπλοκή και σημείωσε την ειδική μεταχείριση που έχει ο συνεργαζόμενος, σε αντίθεση με τον αδερφό του Σάββα, που έχει ειδική μεταχείριση.

Και το δικό μας σχόλιο. Την Τρίτη 19 Σεπτέμβρη εμφανίστηκε σε μία μόνο εφημερίδα («Νέα») ολοσέλιδο δημοσίευμα, με «χτύπημα» στην κορυφή της πρώτης σελίδας, σύμφωνα με το οποίο ο Τέλιος έπεσε θύμα τροχαίου δυστυχήματος με το αυτοκίνητό του. Σύμφωνα με το δημοσίευμα, ο πραγματογνώμονας διαπίστωσε ότι τα φρένα ήταν κομμένα, αλλά όταν έμαθε την ταυτότητα του ιδιοκτήτη του αυτοκινήτου «αρνήθηκε να υπογράψει την έκθεση με τα συμπεράσματα στα οποία είχε καταλήξει», δικαιολογούμενος ότι «δεν επιθυμεί να μπλέξει με δικαστήρια»! Η συντάκτης του δημοσιεύματος (Μίνα Μουστάκα) δεν αναρωτήθηκε γιατί το έδωσαν μόνο σ' αυτή ως «αποκλειστικό», ενώ απέφυγε να θέσει στους καταγγέλλοντες ορισμένα απλούστατα ερωτήματα, που πηγάζουν από το περιεχόμενο της καταγγελίας τους και που είναι καθήκον του δημοσιογράφου να θέτει (γιατί ο δημοσιογράφος δεν -πρέπει να- είναι άκριτος μεταφορέας απόψεων τρίτων, αλλά και ερευνητής ταυτόχρονα).

Ερώτημα πρώτο: Είναι δυνατόν να οδηγεί ένας άνθρωπος που -όπως λέει- παίρνει βαριά ψυχοφάρμακα; Επ' αυτού ρωτήθηκε ο αδερφός του στο δικαστήριο από τη Γ. Κούρτοβικ και απάντησε ότι το αυτοκίνητο είναι δικό του και πως ο γιατρός συνέστησε στον αδερφό του να οδηγεί μια φορά τη βδομάδα στα στενά του Κορυδαλλού! Περίεργη ιατρική αντίληψη, δε νομίζετε; Πάντως, από το δημοσίευμα φαίνεται πως το αυτοκίνητο ανήκε στον Τέλιο και όχι στον αδελφό του.

Ερώτημα δεύτερο: Εχει μικτή ασφάλεια ο Τέλιος στο αυτοκίνητό του; Γιατί μόνο έτσι δικαιολογείται η κλήση πραγματογνώμονα. Αν δεν έχεις μικτή ασφάλεια και πάθεις ατύχημα χωρίς την ανάμιξη τρίτου, τότε η ασφαλιστική εταιρία δεν αναμιγνύεται καθόλου. Και αν αναμιχθεί, ο πραγματογνώμονας είναι υποχρεωμένος να υπογράψει την πραγματογνωμοσύνη, γιατί είναι ορκωτός εκτιμητής που υπάγεται στο υπουργείο Εμπορίου. Δεν είναι ανεξέλεγκτος ιδιώτης του αποφασίζει κατά το δοκούν. Εκτός αν δεν πρόκειται για πραγματογνώμονα, αλλά για το μάστορα της γειτονιάς. Τότε, όμως, γιατί δεν υπήρξε απεύθυνση όχι σε πραγματογνώμονα της ασφαλιστικής εταιρίας αλλά στην Αστυνομία;

Ερώτημα τρίτο: Ο Τέλιος -σύμφωνα με το δημοσίευμα- πήγε στο νοσοκομείο όπου «οι γιατροί διέγνωσαν ότι είχε σπασμένα τέσσερα πλευρά και του έδωσαν εξιτήριο». Δεν διευκρινίζει το δημοσίευμα αν νοσηλεύτηκε. Αν απλώς πήγε στα εξωτερικά ιατρεία, κακώς γίνεται λόγος για εξιτήριο (αφού δεν έχει προηγηθεί εισαγωγή). Μας κάνει εντύπωση πώς δεν έκαναν εισαγωγή σε κάποιον με τέσσερα σπασμένα πλευρά, που πρέπει να πονούσε πολύ. Αλλά πιο πολύ μας κάνει εντύπωση που δεν επελήφθη η Τροχαία. Γιατί όταν υπάρχει τραυματισμός ατόμου σε τροχαίο, οι γιατροί ειδοποιούν αμέσως την Αστυνομία, η οποία έχει πάντοτε ανθρώπους στα εφημερεύοντα νοσοκομεία. Οταν υπάρχει τραυματισμός (ακόμη και αυτοτραυματισμός), η Τροχαία επιλαμβάνεται πάντοτε αυτεπαγγέλτως. Εν πάση περιπτώσει, η όποια εμπλοκή του νοσοκομείου πρέπει να είναι καταγεγραμμένη στο βιβλίο ασθενών. Αλλά το δημοσίευμα δεν αναφέρει καν το όνομα του νοσοκομείου.

Ερώτημα τέταρτο: Ο Τέλιος συνεργάστηκε με την Αντιτρομοκρατική (παραδόθηκε ύστερα από διαπραγμάτευση). Είναι δυνατόν να απειλείται η ζωή του, να έχει πέσει θύμα τέτοιου στημένου ατυχήματος και να μην απευθύνθηκε στην Αστυνομία; 'Η έστω στον εισαγγελέα; Και μάλιστα, όταν και στις αρχές της δίκης υποστήριξε ότι έπεσε θύμα ξυλοδαρμού; Το δημοσίευμα των «Νέων» αναφέρει ότι «δέχτηκε αναίτια επίθεση μέσα στο αυτοκίνητό του την ώρα που κατευθυνόταν στον Κορυδαλλό», με αποτέλεσμα «να μη προσέλθει εκείνη την ημέρα στο δικαστήριο, καθώς χρειάστηκε να του παρασχεθούν και τότε πρώτες βοήθειες». Αλήθεια, η προσέλευση με το αυτοκίνητό ΤΟΥ στον Κορυδαλλό, εκείνη τη μέρα, συνέπεσε με τη μια μέρα της εβδομάδας που για... λόγους ψυχοθεραπείας του έχει συσταθεί να οδηγεί το αυτοκίνητο του αδερφού του; Και η διέλευση από την πολυσύχναστη λεωφόρο Λαμπράκη (η βασικότερη οδική αρτηρία των Δήμων της Β' Πειραιά) είναι η (κατά τον αδελφό του Τέλιου) οδήγηση στα στενάκια του Κορυδαλλού; Εν πάση περιπτώσει, όποιος είναι βέβαιος ότι απειλείται (από ποιους άραγε;) σπεύδει να ζητήσει προστασία από τα κρατικά όργανα. Εδώ τα κρατικά όργανα κρατιούνται «στην απέξω». Και η συντάκτης των «Νέων» γράφει ότι «άγνωστο παραμένει αν ο Τέλιος, διά του δικηγόρου του, αποφασίσει να ενημερώσει και την Εισαγγελία για την ασυνήθιστη αυτή εξέλιξη του τροχαίου ατυχήματος». Αλήθεια, μια βδομάδα μετά το δημοσίευμα, ακόμα δεν έχει αποφασίσει; Και η Εισαγγελία, που σίγουρα πληροφορήθηκε τα καταγγελλόμενα από το δημοσίευμα, δεν θα έπρεπε ήδη να έχει παρέμβει αυτεπαγγέλτως;

Τα συμπεράσματα μπορείτε να τα βγάλετε μόνοι σας.

■ 148η συνεδρίαση Τρίτη, 26.9.06

Ανθρωπος χαμηλών τόνων, συγκροτημένη προσωπικότητα, τρυφερός ως σύζυγος, καλός πατέρας. Και έντονα πολιτικοποιημένος, δραστήριος. Το πορτρέτο του Ηρακλή Κωστάρη, διά στόματος της συζύγου του Ιωάννας, η οποία εν κατακλείδι δήλωσε «περήφανη που είναι ο πατέρας των παιδιών μου». Και απόλυτα πεπεισμένη ότι ο σύζυγός της δεν είχε καμιά σχέση με όσα τον κατηγορούν. «Στα 14 χρόνια που είμασταν μαζί, δε μπορεί, κάτι θα είχα αντιληφθεί,

→

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* Σκουλήκια με εικοσαετή μνήμη, πρώτη φορά ακούω.

* «Να φοβάσαι όσους θέλουν να ζήσουν τη ζωή τους ήσυχα και ειρηνικά. Είναι αδίστακτοι» (Κλάες Αντερσεν).

* Θα ξεχαστούν – όπως κι όλα τ' άλλα – και οι Παναγιώτηδες. Θα ξαναγίνουν Παναγιότητες.

* Το τι βλέπουμε και τι ακούμε εν όψει εκλογών στο γραφικό greek island, δεν περιγράφεται! Οι δεξιοί με τις δοκιμασμένες φασιστομεθόδους και οι άλλοι με την κόσμια λύσσα της εξουσιομανίας. Αφασία, αλλά επικίνδυνη τοιαύτη…

* Τέτοια ε. ξ. (εξώφθαλμα ξεφτιλισμένη) γυναίκα XL, πρώτη φορά βλέπω (XL = Xenogenetic Labium).

* Επετειακά: 20 χρόνια κλείνουν αύριο από τη δολοφονία του Μιχάλη Πρέκα και 139 από την κυκλοφορία του «Κεφαλαίου» του Κάρολου (ποιου παππούλη ρε;). Στις 5/10/1927 συνελήφθη ο Αθανάσιος Μποδοσάκης για συνεργασία σε βάρος του δημοσίου με τον Θεόδωρο Πάγκαλο.

Δικαστικό quiz (για αρχάριους): Βρείτε με ποιον μοιάζει ο δικαστικός Κωνσταντίνος Κόλλιας, πρωθυπουργός της χούντας (η απάντηση στο επόμενο).

* Μην ξεχάσουμε και τις υποχρεώσεις μας αυτής της εβδομάδας: Την Τετάρτη είναι η παγκόσμια ημέρα των ζώων, τα γενέθλια της ΝΔ και η ίδρυση της τροχαίας.

* Η Κοκκινοσκουφίτσα απαιτεί ν' αποκαλυφθεί επιτέλους το μυστικό: Προς τιμή τίνος ονομάστηκε μια ολόκληρη περιοχή στη Σιγκαπούρη, Μαλάκα.

* Ωραίος ο νονός των περιοχών της συμβασιλεύουσας: Ο Εύοσμος βρωμάει, η Ευκαρπία κατάξερη, το Τσινάρι γεμάτο φρικιά, η Καλλιθέα δεν βλέπει ούτε την τύφλα της, τι μένει, η Μενε-μένη;

* «Ειλικρινά, ποιος μπορεί να πιστέψει ότι θα μπορέσουμε να νικήσουμε κάνοντας μια ευχή σε κάθε χάντρα του κομπολογιού μας, με αγώνα για μικροαλλαγές, με επίκληση στα αστικά δικαιώματα, με την συλλογή υπογραφών ή με «μακρινούς περιπάτους»; Δεκαετίες συμφιλίωσης, ψηφοθηρισμού, ρουτίνας, εκχυδαϊσμού του μηνύματος της επαναστατικής δέσμευσης, κάνανε να χαθεί από την προοπτική του κινήματος ένα από τα πρώτιστα σημεία της μαρξιστικής θεωρίας: Το άλμα από τον καπιταλισμό στον σοσιαλισμό θα γίνει μέσα από την επαναστατική βία. Και μόνο έτσι». («Μια σελίδα, μια σφαίρα, μια σελίδα, μια σφαίρα»).

* Θα ήθελα να παρακαλέσω τους Goin' Through να μη χτυπάνε τόσο ανελέητα το σύστημα από μέσα, γιατί θα πέσει προς τα έξω και θα πλακώσει ανθρώπους που είναι ακόμα εκεί.

* Μπορεί καμιά πολύχρωμη λατέρνα του φλόρουμ ν' αφήσει λίγο τα ποπ κορν και την καραμούζα και να μας ενημερώσει περί της τύχης του Manu Chao;

* Για τον Αθηνιόνιο 2004 είμαστε ενήμεροι, ευχαριστούμε. Η κατάστασή του παραμένει σταθερή και δεν εμπνέει ανησυχίες (στον ίδιο).

* Ο κόσμος να γκρεμιστεί, να φτάσει στο 100% η συμμετοχή στην απεργία των εκπαιδευτικών, εδώ έχουμε άλλο κλίμα. Και αυτή τη σχολική χρονιά, το συντομότερο ανέκδοτο παραμένει το «απεργός εκπαιδευτικός στη Σύμη». Δεκάδες οι εκπαιδευτικοί του νησιού, αλλά τους απεργούς μπορεί να τους μετρήσει στα δάχτυλα κι ένας μονόχειρας.

* Δηλαδή, Χρήστο Μαχαίρα (Εθνος 21/9), δεν φταίει ο καπιταλισμός;

* Τα μπακάλικα έγιναν super market, τα χασάπικα μπουτίκ κρεάτων, οι καπότες προφυλακτικά, αλλά ο ΟΠΑΠ εκεί, σταθερός: Οργανισμός Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου!

* Αλλο να σκοτώνεσαι για μια ΠΑΕ κι άλλο για μια ΑΕ. Αλλο (π.χ.) ΠΑΟΚ κι άλλο Coca Cola, ε;

* Θα το προτιμούσα ανάποδα απ' ό,τι είναι: Το κινητό μου να φορτίζεται κι εγώ να κάνω διακοπές…

* «Οι ερπύστριες άφησαν τα ίχνη τους παντού / ψέματα πάλι λένε οι κεραίες / για να τελέψουν οι έμποροι του αίματος / και πάλι φέτος τις δουλειές» (Ναζίμ Χικμέτ – «Τα ποιήματα των 9 – 10 μ.μ.»).

Κοκκινοσκουφίτσα

αν έκανε διπλή ζωή».

Κι ύστερα, η περιγραφή του Γολγοθά της οικογένειάς τους. Η φρίκη της σύλληψης, ο κατακλυσμός των τρομοσεναρίων, η λάσπη, η απαξίωση, το σοκ του κατηγορητήριου με το κατεβατό των 22 κατηγοριών. Και το τρέξιμο για την αναζήτηση άλλοθι. Τιτάνιο έργο, διότι δε μπορεί κανείς να κρατάει βιβλίο για κάθε μέρα της ζωής του. Πρέπει να έχουν συμβεί συγκλονιστικά γεγονότα για να θυμάται κανείς πού ήταν μια συγκεκριμένη μέρα πριν χρόνια. Ευτυχώς βρέθηκαν και άνθρωποι που βοήθησαν. Οπως ο φίλος του Ηρακλή, που διάβασε στις εφημερίδες τις κατηγορίες και τους θύμισε ότι τις 2 Μάη του 2001, μέρα που στον Ηρακλή αποδόθηκε συμμετοχή σε ληστεία στον ΟΤΕ Πειραιά, ήταν όλοι μαζί σε γάμο στο χωριό και η συμμετοχή τους είναι καταγραμμένη στο βίντεο (ο Κωστάρης έχει αθωωθεί από αυτή την κατηγορία). Όπως η εταιρία Βεργέτης, στην οποία εργαζόταν, η οποία δέχτηκε να υποβάλει αιτήσεις στις τράπεζες τις οποίες καθημερινά επισκεπτόταν ο Ηρακλής ως υπάλληλός της (διεκπεραίωνε τις εξωτερικές εργασίες) και έτσι να βρεθούν ατράνταχτα άλλοθι για μια σειρά ενέργειες στις οποίες αποδιδόταν και σ' αυτόν συμμετοχή.

Ολα αυτά είναι γνωστά, αλλά πρέπει να τα επαναλαμβάνουμε συνεχώς. Γιατί ο Κωστάρης είναι το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα του ανθρώπου που κλήθηκε να αποδείξει ότι δεν είναι ελέφαντας. Του ανθρώπου στο πρόσωπο του οποίου το ισχύον δίκαιο αντιστράφηκε: το τεκμήριο αθωότητας μετατράπηκε σε τεκμήριο ενοχής. Αρνήθηκε την κατηγορία από την πρώτη στιγμή. Δεν απολογήθηκε ποτέ, γιατί του αρνήθηκαν τα δικαιώματά του τα οποία διεκδίκησε. Κι αυτοί τον… περιποιήθηκαν δεόντως. Με 22 κατηγορίες έφυγε από την Αντιτρομοκρατική. Στον αγώνα δρόμου που επιδόθηκαν οι δικοί του και οι υπερασπιστές του κατάφερε να προσκομίσει ατράνταχτα άλλοθι για τις περισσότερες κατηγορίες. Τελικά, για 4 καταδικάστηκε. Αλλά και για τη σοβαρότερη από τις κατηγορίες με τις οποίες καταδικάστηκε, τη συμμετοχή στην εκτέλεση Μπακογιάννη, έχει άλλοθι. Τη μαρτυρία της συζύγου του, που θυμήθηκε ότι λίγο μετά που άκουσε την είδηση για την εκτέλεση Μπακογιάννη στο ραδιόφωνο, του είχε τηλεφωνήσει για να τον ρωτήσει αν θα πάει το μεσημέρι να την πάρει από τη Σχολή της. Ηταν, άλλωστε, νέο ζευγάρι. 10-15 μέρες μετρούσε η σχέση τους.

Πλην, όμως, αυτή η μαρτυρία δεν θεωρήθηκε αξιόπιστη. Και αμφισβητήθηκε και πάλι έντονα, μολονότι η Ι. Κωστάρη έδωσε σαφείς και πειστικές εξηγήσεις για ό,τι ρωτήθηκε. Ακόμα και για απίθανες λεπτομέρειες. Επειδή, λοιπόν, αυτές οι εξηγήσεις ήταν ακλόνητες, η εισαγγελέας βρήκε το τελικό «επιχείρημα»: Γιατί η εταιρία Βεργέτης κατέθεσε αιτήσεις στις τράπεζες και ζητούσε τυχόν στοιχεία για συναλλαγές του Κωστάρη τη συγκεκριμένη μέρα, αφού η σύζυγός του γνώριζε ότι του είχε τηλεφωνήσει και τον είχε βρει στη δουλειά; Μάταια η συνήγορος Κ. Σταμούλη προσπαθούσε να εξηγήσει, ότι την αίτηση τη ζήτησε η υπεράσπιση και όχι η μάρτυρας. Η εισαγγελέας εξακολουθούσε μονότονα να ρωτάει το ίδιο πράγμα, διακόπτοντας συνεχώς τη μάρτυρα, που κατάφερε τελικά να εξηγήσει το αυτονόητο: Οταν μπορείς να βρεις και τέτοια στοιχεία για να υποστηρίξεις τη θέση σου, δε θα ψάξεις να τα βρεις; Ακόμα και ο πρόεδρος αγανάκτησε από την επιμονή της εισαγγελέα σ' ένα συλλογισμό καταφανώς αστήρικτο και με τον τρόπο του την «άδειασε», εξηγώντας ο ίδιος ότι ο Κωστάρης έψαχνε στις τράπεζες για ένα ακόμη υπερασπιστικό στοιχείο. Το αυτονόητο, δηλαδή, καταβλήθηκε προσπάθεια να χρησιμοποιηθεί για αδυνάτισμα της μαρτυρίας της Ιωάννας Κωστάρη: Αφού ψάχνατε για στοιχεία στις τράπεζες, παναπεί ότι εσύ δεν ήσουν σίγουρη γι' αυτό που καταθέτεις! Λες και δεν ήξεραν οι πάντες, ότι η μαρτυρία της συζύγου θεωρούνταν a priori αναξιόπιστη.

Η πολιτική αγωγή της Μπακογιάννη προχώρησε σε άλλη αθλιότητα. Χρησιμοποίησε δημοσίευμα της Espresso, για να υποστηρίξει ότι ο Κωστάρης ήταν κολλητός του Σάββα και του δίδαξε στη φυλακή την τέχνη της αγιογραφίας!!! Απορούμε πώς ο Κωστάρης κατάφερε να κρατήσει την ψυχραιμία του και να εξηγήσει ότι άρχισε να ζωγραφίζει στη φυλακή όταν τους είχαν σε απομόνωση και το Σάββα ούτε που τον είχε δει μπροστά του. Αργότερα άρχισε να δοκιμάζει και αγιογραφίες και ο Σάββας του εξήγησε μερικά πράγματα. Προφορικά περισσότερο, γιατί ο ίδιος δεν βλέπει και μόνο μ' ένα μεγάλο μεγεθυντικό φακό μπόρεσε να του κάνει κάποιες παρατηρήσεις.

Επόμενος μάρτυρας ήταν ο Χριστόφορος Παπαδόπουλος, μέλος της Πολιτικής Γραμματείας και του Τμήματος Δικαιωμάτων του ΣΥΝ, που αντιμετωπίστηκε από την έδρα με σκαιότητα. Μόλις που πρόλαβε να πει ότι στο πρόσωπο του Κωστάρη ήρθε να υπερασπιστεί την παραβίαση αυτού που λέγεται νομικός πολιτισμός και κράτος δικαίου, να υπερασπιστεί την αίσθηση δικαίου που έχουν οι πολίτες. Ο πρόεδρος τον διέκοψε, δήλωσε ότι αυτά δεν ενδιαφέρουν το δικαστήριο και απαγόρευσε σχεδόν όλες τις ερωτήσεις της υπεράσπισης. Η δε εισαγγελέας, με ύφος που δεν περιγράφεται, ρώτησε τον μάρτυρα αν το κόμμα του τον έστειλε σαν εκπρόσωπο (!) και κατέληξε: «Δεν ξέρω αν το ξέρει το κόμμα σας ότι ήλθατε εδώ»!!!

Επόμενη μάρτυρας ήταν η Αγγελική Μουσούρου, προϊσταμένη λογιστηρίου στην εταιρία Βεργέτη, που ήταν αυτή που προσέλαβε τον Κωστάρη και του έδινε κάθε μέρα τις εξωτερικές δουλειές. Πέρα από τις επαινετικές αναφορές στην προσωπικότητά του, κατέθεσε τρία σημαντικά πράγματα. Πρώτο, ότι η εταιρία ήταν ιδιαίτερα αυστηρή στην τήρηση του ωράριου και κανένας υπάλληλος δε μπορούσε να παρεκκλίνει απ' αυτό. Δεύτερο, ότι ο Κωστάρης τις δουλειές τις αναλάμβανε το πρωί της κάθε μέρας. Ποτέ δεν γνώριζε από την προηγούμενη μέρα τι δουλειές θα κάνει την επόμενη. Τρίτο, ότι το πρωί της μέρας του θανάτου του Μπακογιάννη, θυμάται ότι ήταν όλοι στο γραφείο και μια κοπέλα από τη μηχανογράφηση, που είχε ένα ραδιοφωνάκι, τους ανακοίνωσε το γεγονός και το σχολίασαν όλοι μαζί. Την ώρα δε μπορούσε να τη θυμηθεί ακριβώς (ευνόητο είναι), όμως θυμάται πως ήταν πρωινή ώρα, περίπου στην έναρξη του ωράριου (7,30 – 15,30 εργάζονταν όλοι – και ο Κωστάρης), όταν έπιναν τον καφέ τους και αντάλλασαν μερικές κουβέντες. Διαβεβαίωσε, ακόμη, ότι τις κάρτες παρουσίας του προσωπικού τις καταστρέφουν μετά από κάποιο διάστημα, γι' αυτό και δε μπόρεσε να βρεθεί η κάρτα του Κωστάρη.

Μετά την κατάθεση της μάρτυρα, ο Ηρ. Κωστάρης ζήτησε το λόγο για να πει ότι ο ίδιος, μέσω των υπερασπιστών του, αναζήτησε στοιχεία από τράπεζες για συναλλαγές εκείνη τη μέρα. Ομως, μία τράπεζα δήλωσε ότι έχει καταστρέψει το αρχείο εκείνης της περιόδου και άλλη μία ότι το αρχείο της καταστράφηκε λόγω πλημμύρας. Ζήτησε, λοιπόν, από την εισαγγελία να αποδείξει ότι ο ίδιος δεν πήγε στη δουλειά του εκείνη τη μέρα, αντί να τρέχει αυτός να βρίσκει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι πήγε.

Ο γεωλόγος Διονύσης Παπανίκος κατέθεσε ότι γνώρισε τον Κωστάρη (και μάλιστα χωρίς να γνωρίζει το επώνυμό του, ως Ηρακλή σκέτο) το καλοκαίρι του 1987, όταν βοήθησε έναν στενό του φίλο να κάνει μια δουλειά με θαλάσσιο σκι (ο Ηρακλής εργαζόταν σε τέτοια δουλειά τότε, στο Λύχνο). Εκείνο που ήρθε να καταθέσει είναι ότι το δεκαπενταύγουστο του 1988 είδε τον Ηρακλή στην παραλία του Λύχνου. Ο ίδιος καθόταν με την κοπελιά του και το φίλο του σε μια καφετέρια, ο Ηρακλής πέρασε να δει πώς τα πάνε με τη δουλειά, τον προσκάλεσαν να τον κεράσουν, όμως εκείνος δεν κάθησε, γιατί όπως τους είπε είχε βρει δουλειά στην Αθήνα και θα έφευγε την ίδια μέρα. Και γιατί θυμόταν ο μάρτυρας τη χρονιά; Γιατί ήταν η πρώτη διήμερη εκδρομή που πήγαινε με την κοπελιά του.

Από τα ρεπορτάζ των προηγούμενων ημερών φαντάζεστε ήδη τι ακολούθησε. Πρώτη η ερώτηση της εισαγγελέα, με εμφανέστατα ειρωνικό τόνο: Πώς εσείς αφήσατε τις ωραίες παραλίες της Σάμου και πήγατε διακοπές στο Λύχνο; Εκπληκτος ο μάρτυρας, της λέει ότι είναι κάτοικος Πρέβεζας από το 1962 (στη Λήμνο απλώς έτυχε να γεννηθεί, το άκουσε η εισαγγελέας όταν ο μάρτυρας έδινε τα στοιχεία του και νόμισε ότι έβγαλε λαβράκι). Στις επόμενες ερωτήσεις ο τόνος γινόταν όλο και πιο ειρωνικός. Και τι αφορούσαν; Πώς θυμόταν το γεγονός, γιατί δεν ήξερε τι δουλειά είχε βρει ο Ηρακλής στην Αθήνα, και πώς εξηγείται να φεύγει κάποιος για την Αθήνα χρονιάρα μέρα!

Ο δημοσιογράφος Παναγιώτης Λάμπρου κατέθεσε ότι γνώρισε τον Κωστάρη σε διάφορες διαδικασίες του αριστερού κινήματος. Ο μάρτυρας ήταν ξεκάθαρος: εγώ δε μπορώ να καταθέσω αν ο Κωστάρης είχε ή δεν είχε σχέση με όσα τον κατηγορούν, σας μεταφέρω όμως μια εικόνα που υπάρχει έξω. Οτι η εμπλοκή του έχει σχέση με την προσπάθεια εμπλοκής του Γιάννη Σερίφη.

Ο μάρτυρας Αθανάσιος Βαλλής, φίλος του Ηρακλή, κατέθεσε ότι το δεκαπενταύγουστο του 88 πήγαν μαζί στο χωριό. Ο Ηρακλής τότε δούλευε σε σούπερ μάρκετ. Εφυγαν με το αυτοκίνητο του μάρτυρα Σάββατο 13 και επέστρεψαν πάλι μαζί το απόγευμα της 15ης Αυγούστου. Και πώς θυμάται το γεγονός; Είχε γίνει η εισβολή της 17Ν στο ΑΤ Βύρωνα, που ήταν ένα εντυπωσιακό γεγονός, και όταν άκουσε ότι κατηγορούν τον Ηρακλή γι' αυτό, θυμήθηκε ότι ταξίδευαν παρέα και το σχολίαζαν. Φυσικά, στην εισαγγελέα δεν άρεσε ούτε αυτή η κατάθεση. Ρωτούσε και ξαναρωτούσε το μάρτυρα πώς γίνεται να θυμάται το γεγονός και γιατί το συνέδεσε με τον Κωστάρη, ενώ αυτός προσπαθούσε να της εξηγήσει πως ήταν τόσο εντυπωσιακό το γεγονός και το συζητούσαν γελώντας στο ταξίδι, που δε μπορεί να μην το θυμάται. Τι πιο λογικό; Ομως, η λογική πρέπει να δώσει τη θέση της στον παραλογισμό, προκειμένου να επιτευχθεί πάση θυσία η καταδίκη. Η κατακλείδα του μάρτυρα: «Εγώ δε συμφωνώ μ' αυτές τις ενέργειες. Αν ο Ηρακλής είναι ένοχος, να καταδικαστεί. Αν όμως είναι ένοχος όπως με την περίπτωση του Βύρωνα, εμένα να με σουβλίσουνε θα λέω ότι είναι αθώος».

Ο συνδικαλιστής Κ. Σβόλης κατέθεσε ότι γνώρισε τον Κωστάρη στις μεγάλες κινητοποιήσεις του Γενάρη του '91, μετά τη δολοφονία του Νίκου Τεμπονέρα, πάνω σ' ένα κυνηγητό από τα ΜΑΤ. Τον έβλεπε έκτοτε σποραδικά, χωρίς καν να ξέρει τα' όνομά του. Πληροφορήθηκε το μικρό του όνομα μερικά χρόνια αργότερα, όταν βαδίζοντας και συζητώντας σε μια πορεία με τον Γ. Σερίφη, είδε αυτό το παιδί να έρχεται και να χαιρετιέται με τον Σερίφη, ο οποίος του τον σύστησε ως «ο Ηρακλής, ένας ανηψιός μου». Μετά τη σύλληψή του, έμαθε και το επώνυμό του. Γι' αυτό και συνδέει την εμπλοκή του Ηρακλή με τη σκευωρία που εξυφάνθηκε σε βάρος του Γ. Σερίφη. Από πλευράς εισαγγελέα το ίδιο έργο. Αυτή τη φορά πιάστηκε από το ότι ο μάρτυρας δε θυμόταν ποια ακριβώς ημερομηνία δολοφονήθηκε ο Τεμπονέρας! Της έδινε μια γκάμα δυο-τριών μερών, της έλεγε ότι πρέπει να ήταν Παρασκευή ή Σάββατο, αλλά αυτή εκεί: αφού ο μάρτυρας δε θυμόταν ακριβή ημερομηνία είναι αναξιόπιστος!!! Λες και είχε καμιά σημασία αυτό στην κατάθεσή του. Ο άνθρωπος θυμόταν περιστατικά και τα τοποθετούσε χρονικά με τη σχετική ακρίβεια που κάθε άνθρωπος μπορεί να τοποθετεί γεγονότα μετά από 15 χρόνια. Πάλι καλά που δεν τον ρώτησε πότε ακριβώς έγινε η μάχη των Γαυγαμήλων. Εχει πια ξεπεραστεί και κάθε όριο σοβαρότητας. Ο Κ. Σβόλης, πάντως, δεν άφησε το γεγονός ασχολίαστο. Δήλωσε ότι η εισαγγελέας προκαλεί και σχολίασε πως δεν είδε την ίδια ζέση στην εξέταση των μαρτύρων κατηγορίας. Κι όταν ρωτήθηκε πώς το ξέρει, δεν είχε κανένα πρόβλημα να απαντήσει πως παρακολουθεί τη δίκη μέσα από το διαδίκτυο και ξέρει πολύ καλά τι έχει γίνει.

Εμβόλιμα στους μάρτυρες του Κωστάρη κατέθεσε ο μάρτυρας υπεράσπισης του Χρ. Ξηρού Δημήτρης Κουντούπης (έπρεπε να

φύγει για την Ικαρία). Φίλος κολλητός του Χριστόδουλου, έμεινε σε μια σειρά γεγονότα. Καλοκαίρι 1983 με καλοκαίρι 1984 ο Χριστόδουλος δούλευε μαζί του στην Ικαρία (οικοδομές και άλλες δουλειές). Τα μόνα ταξίδια του ήταν μέσα στο νησί για να δει την κοπελιά του. Χωρίς να θυμάται τη χρονιά, θυμάται το Χριστόδουλο στο πανηγύρι της Παναγίας τη χρονιά που ήταν στην Ικαρία φαντάρος ο αδερφός του Δημήτρης. Στις αρχές της δεκαετίας του '80 είχαν συλληφθεί και οι δύο στις Τζιτζιφιές και δακτυλοσκοπήθηκαν στο αστυνομικό τμήμα. Και βέβαια, ποτέ ο Χριστόδουλος δεν ήταν αδύνατος. Οταν στην Ικαρία έβλεπαν τους τοίχους γεμάτους συνθήματα, έλεγαν «ήρθε ο χοντρός».

■ 149η συνεδρίαση Τετάρτη, 27.9.06

Αθλιότητας, μεροληψίας και προκατάληψης συνέχεια. Εκτός ορίων η κατάσταση πια. Δεν τηρούνται ούτε τα ελάχιστα προσχήματα. Σειρά (και πάλι) είχαν οι μάρτυρες υπεράσπισης του Χρ. Ξηρού.

Ο αρχιτέκτων Α. Γανωτής, φίλος και συνεργάτης του Χριστόδουλου από τις αρχές της δεκαετίας του '90 μέχρι τη σύλληψή του, καταθέτει ότι είναι αυτός που τον σύστησε για μια δύσκολη δουλειά ξυλουργικής στο Κολωνάκι, στην Ομήρου. Ηταν ένα μεγάλο οροφοδιαμέρισμα, ιδιοκτησίας του αντιπροσώπου της Gillette στην Ελλάδα, και ο ιδιοκτήτης του ήθελε τα κουφώματα να γίνουν ακριβή αντίγραφα των παλιών, της δεκαετίας του '30. Χρειαζόταν όχι ένας ξυλουργός βιομηχανικής εργασίας, αλλά ένας ειδικός τεχνίτης, που θα δούλευε περίπου σαν γλύπτης. Ο Χριστόδουλος δεν είχε μηχανήματα για μια τόσο μεγάλη παραγωγή. Συμφώνησε να πάρει τη δουλειά (προϋπολογισμός ή 8 ή 10 εκατομμύρια δρχ. – ο μάρτυρας δε θυμόταν ακριβώς). Με την προκαταβολή των 2 εκατ. δρχ. αγόρασε ξυλεία και δυο μηχανήματα μεταχειρισμένα. Μια μεγάλη κορδέλα και ένα μεγάλο σύνθετο. Αυτό έγινε το 1997. Τα ίδια μηχανήματα μετέφερε αργότερα στην Ικαρία, σ' ένα εργαστήριο που του παραχωρήθηκε στην πλατεία της Ακαμάτρας. Ο Χριστόδουλος πάντοτε ήθελε να φύγει και να εγκατασταθεί στην Ικαρία. Ο μάρτυρας έκανε την άδεια για το εργαστήριο που θα έχτιζε ο Χριστόδουλος. Κατέθεσαν την άδεια το 1999 ή το 2000, την πήραν το Γενάρη του 2001, αφού χρειάστηκε να ξεπεράσουν πολλές γραφειοκρατικές δυσκολίες.

Ο μάρτυρας είναι σαφής, είναι αναλυτικός, έχει ακόμα και φωτογραφίες από τα εργαστήρια του Χριστόδουλου. Ομως, θεωρείται και αυτός a priori ψευδομάρτυρας και το... πανηγύρι αρχίζει. Η εισαγγελέας, με ύφος χιλίων Κλουζό, ρωτάει: Πώς εσείς ο αρχιτέκτονας δώσατε μια τόσο σημαντική δουλειά, στο Κολωνάκι μάλιστα, σε έναν μη επαγγελματία, που δεν είχε μηχανήματα; Ο μάρτυρας προσπαθεί να εξηγήσει, αλλά δεν τον αφήνει να ολοκληρώσει μια φράση. Επαναλαμβάνει συνεχώς την ερώτηση. Ο Γ. Γκουντούνας «τα παίρνει». Παρατηρεί ότι η εισαγγελέας ακολουθεί κατ' εξοχήν την τακτική να εμφανίζει ως δεδομένο το ζητούμενο. Βαφτίζει τον Χριστόδουλο «μη επαγγελματία», προσπαθώντας να δημιουργήσει εντυπώσεις. Και παραπλανά το μάρτυρα, συμπληρώνει ο Χριστόδουλος. Ο πρόεδρος υποστηρίζει την εισαγγελέα και «επαναφέρει στην τάξη» τον συνήγορο. Ο μάρτυρας αφήνεται επιτέλους να εξηγήσει και αναγκάζεται να προχωρήσει σε μια εκτενέστατη τεχνική ανάλυση για το πώς γινόταν οι ξυλουργικές εργασίες παλιά και πώς γίνονται τώρα και γιατί για τμήμα της συγκεκριμένης δουλειάς δεν χρειαζόταν ξυλουργός, αλλά ειδικός τεχνίτης. «Σας έχω καλύψει;», ρωτάει ευγενικά την εισαγγελέα μόλις τελείωσε την τεχνική ανάλυσή του. Για να εισπράξουμε όλοι μια απάντηση δηλωτική προθέσεων και κλίματος: «ΜΜΜνναααααι... περίπου... κατάλαβα... περίπου τι θέλετε να πείτε»!!!

Αμέσως μετά η σκυτάλη περνάει στην εφέτη Γιαννούκου: Εγινε ιδιωτικό συμφωνητικό γι' αυτή τη δουλειά; (Ο μάρτυρας δεν ήξερε). Πού είναι το συμφωνητικό; Είχε ρήτρες για καθυστέρηση; Μπορεί να έγινε τόσο μεγάλη δουλειά χωρίς συμφωνητικό; Σειρά του Α. Κωνσταντάκη να «τα πάρει». Επειδή το δικαστήριο θεωρεί ότι λέτε ψέματα –λέει απευθυνόμενος στον μάρτυρα- υποβάλλουμε αίτημα στο δικαστήριο να κληθεί να καταθέσει ο κ. Σταμπόγλης, ο αντιπρόσωπος της Gillette, για να διευκρινιστούν όλα τα ερωτήματα. Ο πρόεδρος προσπαθεί να αρθρώσει λόγο απολογητικό: Δεν υπάρχει αμφισβήτηση των μαρτύρων, οι ερωτήσεις γίνονται για να διευκολύνεται και η υπεράσπιση (!!!) κτλ.

Ο Χρ. Ξηρός κλείνει, μετά το τέλος της κατάθεσης του μάρτυρα, τη συζήτηση με μια τοποθέτηση καταπέλτη. Θυμίζει πώς εξέταζε η έδρα τους μάρτυρες κατηγορίας, που έλεγαν τερατώδη πράγματα, και πώς εξετάζει τους μάρτυρες υπεράσπισης, προσπαθώντας να τους παραπλανήσει και να δημιουργήσει εντυπώσεις. Πολύ αργά το σκεφτήκατε να εξετάσετε τους μάρτυρες, καταλήγει. Ετσι, χάσατε την ευκαιρία να δείξετε ότι κάνετε δίκαιη δίκη. Οσο για μένα, οι μάρτυρές μου ήρθαν να πουν την αλήθεια για ό,τι ξέρει ο καθένας. Ηρθαν εδώ 18 χωριανοί μου και είπαν την αλήθεια. Ο ναυτικός είπε ότι ταξίδευε και δεν ήξερε. Αλλος είπε ότι για τρία χρόνια δεν κατέβηκε και δεν ήξερε. Αυτοί όμως που ήταν εκεί είπαν ότι ήταν εκεί και ήμουν και εγώ μαζί τους. (Για την ιστορία: το αίτημα για κλήτευση του κ. Σταμπόγλη απορρίφθηκε αργότερα. Ετσι, έμεινε μόνο η κακότεχνη προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων από την εισαγγελέα και μία εφέτη).

Κατέθεσαν ακόμη: Ο ικαριώτης αρχιτέκτονας Γ. Δογάνης που, αν και κάτοικος Αγίου Κηρύκου, όχι μόνο γνώριζε το Χριστόδουλο αλλά και είχε βοηθήσει να ξεμπλοκαριστεί γραφειοκρατικά η άδειά του στην Πολεοδομία. Ο Χριστόδουλος –είπε- λόγω της δουλειάς του ήταν ένα από τα 10-15 πιο προβεβλημένα πρόσωπα της Ικαρίας. Ο μουσικός Γ. Λούκος, που αναφέρθηκε στη σχέση του με το Χριστόδουλο και των δύο με τη μουσική. Ο Γ. Αλεξάτος, που γνώριζε το Χριστόδουλο από το ΚΚΕ μ-λ και έκανε μια κατάθεση με επιθετικά πολιτικά χαρακτηριστικά. Απαντώντας σε σχετική ερώτηση του προέδρου για τις εκτελέσεις που έκανε η 17Ν, είπε ότι τις θεωρεί νομιμοποιημένες πολιτικά και κοινωνικά. «Από το 1974 έχουμε 3000 νεκρούς εργάτες, δολοφονημένους στα κάτεργα του κεφαλαίου. Αν ήταν να κλάψω, θα έκλαιγα γι' αυτούς. Για τους βασανιστές της χούντας, για τους σταθμάρχες της CIA, για τους μεγαλοεκδότες που μπλέκονται σε βρομοδουλειές δεν είμαι εγώ που θα κλάψω. Ας θρηνήσουν οι οικείοι τους. Οχι εγώ, ούτε ο ελληνικός λαός πρόκειται να θρηνήσει γι' αυτούς». Ο Α. Δουρής, που αναφέρθηκε στη ζωή του Χριστόδουλου στην Ικαρία.

Ο καλλιτέχνης-κεραμίστας Φ. Λύκος, που αναφέρθηκε στη γνωριμία του με το Χριστόδουλο και στη συνεργασία τους στην κατασκευή μουσικών οργάνων (πήλινα κρουστά). Επιβεβαίωσε και αυτός μια σειρά ισχυρισμούς του Χριστόδουλου, φέρνοντας μάλιστα και αποδεικτικά στοιχεία (πήλινες σφραγίδες, φωτογραφίες, καταλόγους εκθέσεων κ.ά.). Ας σημειωθεί ότι ο συγκεκριμένος μάρτυρας έχει υποστεί την ταλαιπωρία του την περίοδο της «εξάρθρωσης». Ομάδα ολόκληρη ασφαλιτών μπούκαρε και έψαξε το σπίτι του, ο ίδιος προσήχθη στην Αντιτρομοκρατική και ανακρίθηκε σκληρά στο άντρο του 12ου ορόφου της ΓΑΔΑ, ο δε Κακαουνάκης τον έδειχνε ως τον «λυκόμορφο Λύκο της 17Ν»! Ο Σύρος του τράβηξε κι ένα τσουβάλι βρισιές. Μόνο όταν δήλωσε ότι είναι ενταγμένος στο ΠΑΣΟΚ από το 1983 ο Σύρος γύρισε και είπε στους ασφαλίτες «πάρτε τον αυτόν από δω» και στον ίδιο: «Αν βρω κάτι για σένα, θα σε κρεμάσω ανάποδα». Οταν ζήτησε δικηγόρο, φυσικά του το απαγόρευσαν. Συμπεριφορά αποκαλυπτική του τρόπου με τον οποίο έψαχναν στο περιβάλλον του Σάββα για να συμπληρώσουν το «οργανόγραμμα» της 17Ν που είχαν κατασκευάσει. Προς στιγμήν νομίσαμε ότι αυτός ο μάρτυρας θα γλίτωνε την αμφισβήτηση, αλλά γελαστήκαμε. Με το που τέλειωσε η υπεράσπιση, η εισαγγελέας (φαίνεται πως έσπαζε το μυαλό της να βρει κάτι) τον ρώτησε αν έχει τιμολόγια για τα πήλινα σώματα κρουστών που πουλούσε στο Χριστόδουλο. Ο μάρτυρας απάντησε ότι του τα έδινε χωρίς τιμολόγιο και η εισαγγελέας, με το καθιερωμένο ειρωνικό ύφος, αναρωτήθηκε μήπως έφτιαχνε πέντε κρουστά το χρόνο και το εμφανίζουν σαν να έφτιαχνε εκατοντάδες! Ο Χριστόδουλος της είπε να πάρει το στυλό της και να σημειώσει το ΑΦΜ του (το έχει από το 1991), για να ψάξει αν είχε τιμολόγια. Και εξήγησε το αυτονόητο. Οτι στα μαγαζιά έδινε όργανα με τιμολόγια, ενώ στους μουσικούς δεν χρειαζόταν τιμολόγιο. Εμείς τώρα τι να σχολιάσουμε; Ηρθαν οργανοποιοί, ήρθαν έμποροι μουσικών οργάνων, ήρθαν μουσικοί, ήρθαν κεραμίστες και όλοι κατέθεσαν το ίδιο πράγμα: ότι είχαν εμπορικό αλισβερίσι με το Χριστόδουλο σε σταθερή βάση. Ε, δε γίνεται όλοι αυτοί να λένε ψέματα και ο Χριστόδουλος να έφτιαχνε μερικά όργανα το χρόνο για πλάκα, επειδή πρέπει να στηριχτεί η κατηγορία των ληστειών;

Τον προηγούμενο μάρτυρα επιβεβαίωσε και η σύζυγός του, επίσης κεραμίστρια, Αθηνά Αντύπα. Ομως, ιδιαίτερο βάρος έχει η μαρτυρία της για τον Σάββα Ξηρό. Γιατί ο Σάββας ήταν ο στενός της φίλος και μέσω αυτού γνώρισε το Χριστόδουλο. Από το παραλήρημα του Σάββα στον Ευαγγελισμό, που ζητούσε το Φώτη (δηλαδή το σύζυγό της), έφτασε η Αντιτρομοκρατική στο σπίτι τους και τους κουβάλησε για ανάκριση στο άντρο της, μαζί με το μωρό τους. Η εικόνα που είδα στην τηλεόραση –είπε- τον πάντα σοβαρό, λιγομίλητο και εσωστρεφή Σάββα, να χασκογελάει καθώς τον μετήγαγαν στον Κορυδαλλό, με σοκάρισε. Δεν ήταν αυτός ο Σάββας που ήξερα. Σε μισή ώρα χτύπησε το τηλέφωνό μου. Ημουν ο πρώτος άνθρωπος στον οποίο τηλεφώνησε. Τον άκουσα να γελάει και ήταν ανατριχιαστικό. Τόσα χρόνια ποτέ δεν τον είχα ακούσει έτσι. Μάθαινα από τις εφημερίδες ότι ζητάει να παντρευτεί. Στον Ευαγγελισμό, με τόσες εγχειρήσεις, με τόσες κατηγορίες στην πλάτη του, ο Σάββας που εγώ ήξερα, ο Σάββας που αρνιόταν το γάμο και τον θεωρούσε μικροαστικό συμβατισμό και μας κορόιδευε όσους παντρευόμασταν, να σκέφτεται ως πρώτο πράγμα το γάμο. Ειδικά αυτό το τελευταίο φάνηκε παράλογο στην εισαγγελέα. Διότι –όπως είπε- μπορεί ο Σάββας να ήθελε να αποκαταστήσει την κοπέλα!!! Μέσα στη ζέση της η εισαγγελέας δεν κατάλαβε και μια γκάφα. Ρώτησε τη μάρτυρα πώς είναι δυνατόν ο Σάββας να λέει ότι έβλεπε το Φώτη, όταν η κ. Ρομέρο έχει πει ότι έβλεπε το Λάμπρο; Τελικά, είχε παραισθήσεις ο Σάββας ή όχι; Αν ναι, τότε πόσο νόμιμη είναι η ανάκρισή του; Η μάρτυρας υπήρξε σαφής και σε κάτι ακόμη: Οσα χρόνια ήξερα εγώ το Σάββα, ήταν άθεος. Κατηγορηματικά άθεος. Είχε φοβερές γνώσεις πάνω στις θρησκείες, γνώριζε πολύ καλά τη σημειολογία της βυζαντινής τέχνης, αλλά ήταν άθεος. Ξέρω και άλλους αγιογράφους που είναι άθεοι. Γι' αυτό μου έκανε εντύπωση όταν διάβασα ότι στην κατάθεσή του κάνει αναφορά στο Θεό. Δεν ήταν αυτός ο Σάββας που εγώ γνώριζα τόσα χρόνια. Η μάρτυρας παρέθεσε πληθώρα στοιχείων, από την επικοινωνία που και μέχρι σήμερα έχει με το Σάββα, που την πείθουν ότι είναι σωστό αυτό που της έχει πει η ψυχίατρος Βαλλιανάτου, ότι ο Σάββας έχει υποστεί λοβοτομή μέσω φαρμακευτικών ουσιών. Αξιοσημείωτη είναι και μια άλλη αναφορά της: ο Χριστόδουλος, πριν τη σύλληψή του, έψαχνε δικηγόρο για το Σάββα. Στη συνέχεια, εμφανίστηκε να κατηγορείται ο ίδιος για περισσότερα αδικήματα από το Σάββα και να μη θέλει συνήγορο! Αυτό το θεώρησε εντελώς ακατανόητο.

ΥΓ: Λόγω χώρου, τα πρακτικά της Πέμπτης θα δημοσιευτούν στο επόμενο φύλλο. Στο μεταξύ, δημοσιεύονται στο site της εφημερίδας μας,

Υπενθυμίζουμε ότι τα πλήρη απομαγνητοφωνημένα πρακτικά της δίκης δημοσιεύονται στο διαδίκτυο στην ιστοσελίδα της «Κόντρας» (www. eksegersi.gr). Με κάποια χρονική καθυστέρηση, αλλά πλήρη. Και είναι χρήσιμο να τα παρακολουθεί κανείς, γιατί το ρεπορτάζ δε μπορεί να αποτυπώσει το όργιο που ξετυλίγεται καθημερινά στη δικαστική αίθουσα των φυλακών Κορυδαλλού.

στο Τσακ

Τι βδομάδα κι αυτή που πέρασε, ρε συντρόφια. Βαρέθηκα να ακούω και να διαβάζω για κουμπάρους και κουμπαριές. Και στην τελική, πώς την έχουν δει ορισμένοι τη φτιάξη; Δεν έχουν ακούσει για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του κουμπάρου; Τι θέλαν δηλαδή; Να παραβούν το εθιμικό δίκαιο, που επιτάσσει «ο κουμπάρος την κουμπάρα τρεις φορές την εβδομάδα»; (Αυτό ισχύει αν κουμπάρα είναι κάποια εξουσία, πόσο μάλλον αν είναι η ελκυστική κυβερνητική).

Τώρα, θα μου πείτε, «άλλο γάλα και άλλο καβάλα», που θα έλεγε και η Πέπη Τσεσμελή. Για στάκα ρε μαγκίτες. Την έβρισκαν να τα κάνουν χαρμάνι αυτά τα λαμόγια. Ποιο είναι το πρόβλημα σας; Περί ορέξεως… Και στο φινάλε, πού ήταν όλοι αυτοί που σήμερα τα έχουν με τους… κουμπάρους τόσα χρόνια, όταν οι γαλακτοβιομηχανίες άρμεγαν –και εξακολουθούν να αρμέγουν- τον ιδρώτα καταναλωτών και παραγωγών; Ακούσατε ποτέ κανέναν απ' αυτούς που σήμερα παρουσιάζονται αφηνιασμένοι κατά των «διεφθαρμένων» να έχει διαμαρτυρηθεί που ο έμπορας αγοράζει 40 λεπτά το κιλό το γάλα απ' τον τσομπάνη και ο καταναλωτής το πληρώνει στο σούπερ μάρκετ 1.40 ευρώ; Δηλαδή, αυτή η μόνιμη ληστεία είναι νόμιμη και τώρα τα έβαλαν με κάτι λαμόγια που πιάσαν –τρέχα γύρευε το λόγο- και τα υπόλοιπα τα γράφουν στο χιόνι;

Οσο για το τι μεσολάβησε και έσκασε μύτη αυτή η ιστορία, τι να σας πω; Δεν έχω κληρονομικό χάρισμα να ξέρω τι παίζεται στα γραφεία και στις κρεβατοκάμαρες των καπιταλιστών. Το πιθανότερο είναι ότι στον πόλεμο ανάμεσα στους γαλακτοβιομήχανους βρήκαν καμιά χαραμάδα κάποια γραβαντωμένα λαμόγια και προσπάθησαν να ρουφήξουν τσουβαλάτα μπακίρια. Και που τους τσάκωσαν δηλαδή τι έγινε; Τους έβαλαν κελεπτσέδες για την τηλεοπτική μόστρα και θα κάνουν διακοπές ένα φεγγάρι στον Κορυδαλλό δαπάναις ελληνικού δημοσίου. Με το που έσκασαν γραβάτα εκεί σούζα οι ανθρωποφύλακες. Και όπως έγραψε η «Ελευθεροτυπία», «ο χώρος καθαρίστηκε και ανακαινίστηκε εκ βάθρων. Οι τοίχοι βάφτηκαν, ενώ στους νέους ενοίκους δόθηκαν καινούργια στρώματα και μαξιλάρια, είδη που σπανίζουν στη φυλακή». Τώρα, αν θα τους πηγαίνουν και καμιά «πεταλουδίτσα» στην ζούλα για ξεχαρμάνιασμα, δεν ξέρω. Βλέπετε, εδώ έχουμε να κάνουμε με «υψηλά πρόσωπα της κοινωνίας» και όχι με κανένα άφραγκο πρεζάκι ή εξαθλιωμένο μπουκαδόρο. Μια μικρή ταλαιπωρία θα είναι γ' αυτούς, με σύντομη ημερομηνία λήξης. Ηταν κι αυτό ενδεχόμενο στα πλαίσια της επικινδυνότητας του επαγγέλματος τους. Ε, και; Λέτε να μην έχουν κάνει την καβάτζα τους πριν τους κάτσουν τα ντόρτια;

Το σύστημα, αν δεν μπορεί να κάνει αλλιώς, κάποιες φορές, ρίχνει κανένα σκαμπίλι στα δικά του παιδιά, αλλά δεν τα χαρακώνει ποτέ. Τι να πρωτοθυμηθούμε τώρα; Την πλήρωσε ουσιαστικά κανένας μεγάλος λωποδύτης από τη ληστεία του χρηματιστηρίου; Μάθαμε ποτέ πού άραξαν οι μίζες απ' τα λεγόμενα εξοπλιστικά προγράμματα; Δεν κουκούλωσαν, γιατί έτσι ήθελαν, τη μεγαλύτερη υπόθεση τηλεφωνικών υποκλοπών, ίσως και κατασκοπείας, της μεταπολεμικής Ελλάδας; Και ειδικά σ' αυτή την υπόθεση οι καπιταλιστές ιδιοκτήτες της Vodafone, τώρα που καταλάγιασε ο ντόρος, ζητούν και τα ρέστα. Βρήκε η εταιρία πέντε καθηγητές πανεπιστημίου, «ειδικούς επί του θέματος» -όπως έγραψε η «Καθημερινή»- έδωσε στον καθένα από 25.000 ευρώπουλα και αυτοί ανέλαβαν να «μελετήσουν όλα τα δεδομένα της υπόθεσης των υποκλοπών που θεωρείται και παγκόσμιο case study, να συντάξουν στην ουσία ένα αντιπόρισμα αμφισβητώντας καίριες διαπιστώσεις της ΑΔΑΕ». Δηλαδή, όπως το χαμπαριάζει η γκλάβα μου εμένα, δεν αποκλείεται σε λίγο η εταιρία να ζητήσει απ' το ελληνικό δημόσιο να της πληρώσει και τα «διαφυγόντα κέρδη» απ' την αρνητική διαφήμιση που της έγινε.

Και ο ελληνικός λαός; Ε, αυτόν ποιος τον ρωτάει. Και «κερατάς και δαρμένος» ως συνήθως.

Γιώργης Γιαννακέλλης
giorgis@eksegersi.gr

Αρχίζει ο ανένδοτος, αδέλφια Βάζελοι

✓Με ομόφωνη απόφασή του το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αθηναίων αποφάσισε την έγκριση της τροποποίησης του μνημονίου συνεργασίας με τον Ερασιτέχνη και την ΠΑΕ Παναθηναϊκός και πλέον ο δρόμος για την κατασκευή του νέου γηπέδου των πρασίνων στο Βοτανικό έχει ανοίξει διάπλατα. Η θέση της στήλης, παρά τα φιλο-παναθηναϊκά της αισθήματα, είναι ότι η συγκεκριμένη «συνεργασία» είναι ένα ακόμη σκάνδαλο, μέσω του οποίου δίνεται σε καπιταλιστικές επιχειρήσεις δημόσια περιουσία με χαριστικούς όρους. Σε παλιότερο φύλλο είχαμε γράψει αναλυτικά για τους όρους της παραχώρησης και αυτό που θέλουμε να σχολιάσουμε είναι η ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου. Ομόφωνη απόφαση σημαίνει συμφωνία και από τις παρατάξεις του Περισσού και του Συνασπισμού στο Δήμο. Τι έγινε συναγωνιστές; Επαψε ο Παναθηναϊκός να είναι καπιταλιστική επιχείρηση ή αλλάξατε άποψη για τον επαγγελματικό αθλητισμό; Ρητορικό το ερώτημα, γιατί η απάντηση βρίσκεται αλλού. Προεκλογική περίοδο έχουμε, με το ντουφέκι κυνηγάτε την ψήφο (τα γκάλοπ δεν αφήνουν περιθώρια αισιοδοξίας), «λαϊκή» απαίτηση είναι η κατασκευή του νέου γηπέδου του Παναθηναϊκού, γιατί να πάτε κόντρα στο ρεύμα;

✓Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, είναι θέμα χρόνου η ανακοίνωση της συνεργασίας Παναθηναϊκού – Μπάγιεβιτς, συνεπώς για τη στήλη έχει αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για την αναστολή της ιδιότητας του οπαδού του Παναθηναϊκού. Επειδή κάποιος με ρώτησε αν θα συνεχίσω να έχω την ίδια άποψη και στην περίπτωση που ο Μπάγιεβιτς καταφέρει να κατακτήσει τίτλο ή τίτλους με τον Παναθηναϊκό, κρίνω σκόπιμο να κάνω ένα γενικότερο σχολιασμό για το συγκεκριμένο θέμα.

Καταρχάς, πρέπει να ξεκαθαρίσω ότι η αρνητική μου στάση απέναντι στο Μπάγιεβιτς δεν έχει να κάνει με τα αποτελέσματα που θα φέρει. Ευτυχώς ή δυστυχώς, όλοι μας υποστηρίζουμε την ομάδα μας και όταν κερδίζει και όταν χάνει, συνεπώς το αποτέλεσμα δεν είναι αυτό που καθορίζει την οπαδική μας προτίμηση. Προσωπικά δεν ξέρω γιατί και πώς έγινα Παναθηναϊκός (οι αιτίες είναι πολλές), ξέρω όμως ότι για να υποστηρίζω και να ασχολούμαι με την ομάδα θα πρέπει να υπάρχει κάτι που να με συγκινεί, ανεξάρτητα αν αυτό το κάτι συνδυάζεται με επιτυχή αποτελέσματα. Η παρουσία του Μπάγιεβιτς στην ομάδα εμένα με ξενερώνει αφάνταστα και συνεπώς δε βρίσκω το λόγο να ασχολούμαι μ' αυτή. Αλλωστε, έχω και αλλά ενδιαφέροντα στα οποία θα αφιερώσω το χρόνο που ασχολούμουνα με τον Παναθηναϊκό.

Ανεξάρτητα όμως από την προσωπική μου θέση, δεν το κρύβω ότι είμαι εμπαθής απέναντι στο Μπάγιεβιτς. Θα ήθελα να θέσω ορισμένα ερωτήματα για όλους αυτούς που τον παρουσιάζουν σαν σωτήρα και σαν την ιδανική λύση. Χρειάζεται προπονητή ο Παναθηναϊκός για να κατακτήσει το ελληνικό πρωτάθλημα; Η απάντηση είναι όχι και αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ο Ολυμπιακός τόσα χρόνια παίρνει χωρίς προπονητή το πρωτάθλημα, ελέω Κόκκαλη. Μπορεί ο Μπάγιεβιτς να οδηγήσει τον Παναθηναϊκό στην ευρωπαϊκή υπέρβαση; Η απάντηση είναι όχι, γιατί στη μέχρι σήμερα «επιτυχημένη» πορεία του στην Ευρώπη έχει χάσει από όλους τους ψαράδες. Θεωρείται ένας από τους πρωτοκλασάτους προπονητές στην Ευρώπη; Η απάντηση είναι όχι και σε αυτό συμφωνούν ακόμη και οι ένθερμοι υποστηρικτές του. Για τη δημιουργία μιας ομάδας που να μπορεί να σταθεί στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις είναι απαραίτητη η παρουσία στον πάγκο της προπονητή που να μπορεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις μιας καλής ευρωπαϊκής πορείας; Η απάντηση είναι ναι, συνεπώς ο Παναθηναϊκός δεν χρειάζεται τον Μπάγιεβιτς.

Και έφτασε η ώρα να κρίνουμε τις επιλογές του Τζίγγερ. Το καλοκαίρι ο ιδιοκτήτης του Παναθηναϊκού θα μπορούσε να έρθει σε συμφωνία με τον Μπάγιεβιτς όμως προτίμησε τη λύση Μπάκε, γιατί, σύμφωνα με το ρεπορτάζ εκείνης της περιόδου, το «πατριωτάκι» μας δεν αποτελούσε εγγύηση για μια καλή ευρωπαϊκή πορεία και επιπλέον δεν ήταν αποδεκτό από τους οργανωμένους οπαδούς του Παναθηναϊκού. Τι άλλαξε και προσλαμβάνεται τώρα; Και πότε έκανε λάθος επιλογή ο Τζίγγερ, το καλοκαίρι που δεν τον πήρε ή τώρα που αποφάσισε να συνεργαστούν; Γιατί δεν είδαμε κάποιον από τους έγκριτους συναδέλφους να του κάνει κριτική τότε, ενώ τώρα όλοι τον επευφημούν για τη σωστή απόφασή του. Ο Μπάγιεβιτς συγκρινόμενος με τους προπονητές που δουλεύουν σήμερα στην Ελλάδα μπορεί να είναι ο καλύτερος, όμως σε καμία περίπτωση δεν πρέπει οι οπαδοί του Παναθηναϊκού να δεχτούν σαν ιδανική λύση τον μονόφθαλμο, επειδή οι άλλοι προπονητές είναι τυφλοί. Αν πραγματικά ο Τζίγγερ ενδιαφέρεται να κάνει μεγάλη ομάδα τον Παναθηναϊκό, ας συνεργαστεί με κάποιον κορυφαίο ευρωπαίο προπονητή (απαραίτητη προϋπόθεση να του δώσει και τα φράγκα που θα ζητήσει) και ας αγοράσει και παίχτες αναγνωρισμένης ποδοσφαιρικής αξίας.

Κλείνουμε με ένα σχόλιο για το Μίμη Δομάζο, ο οποίος θεωρεί ιδανική λύση τον Μπάγιεβιτς και δηλώνει ότι όταν έρθει θα φύγουν τα λαμόγια από την Παιανία. Τζάμπα μάγκας. Γιατί αν υπάρχουν λαμόγια στην Παιανία και τον Παναθηναϊκό, έπρεπε, αυτός ο μεγάλος «στρατηγός» και υπερασπιστής της Παναθηναϊκής Ιδέας, να τα είχε καταγγείλει εδώ και καιρό και να πει τα ονόματά τους, διαφορετικά δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα «παπαγαλάκι» που για να βρίσκεται στην επικαιρότητα πηγαίνει όπου φυσάει ο άνεμος.

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

✓Για να είμαστε και ειλικρινείς έχει και το θετικό της η πρόσληψη Μπάγιεβιτς. Οσοι παρακολουθήσαμε το ντέρμπι Ολυμπιακού – ΑΕΚ το περασμένο Σάββατο ψάχναμε ένα εύσχημο τρόπο για να σταματήσουμε να ασχολούμαστε με το ελληνικό ποδόσφαιρο. Τέτοιο κακό θέαμα είχαμε χρόνια να δούμε και δυστυχώς ελπίδες για κάτι καλύτερο δεν έχει κανένας. Ο Ολυμπιακός, αν και χειρότερος από την ΑΕΚ, κατάφερε να κερδίσει τον αγώνα και να βγάλει εκτός στόχων τους κιτρινόμαυρους που ψάχνουν να βρουν την αγωνιστική τους ταυτότητα. Κριτική για το παιχνίδι δεν μπορούμε να κάνουμε, γιατί ήταν από όλες τις απόψεις απαράδεκτο. Η ΑΕΚ δικαιούται να φωνάζει και να τα βάζει με την τύχη της, γιατί έκανε δυο-τρεις κλασικές ευκαιρίες, της ακυρώθηκε ένα κανονικό γκολ και την πέρασε από χειρουργείο ο Βασσάρας. Ενα μόνο σχόλιο για τους συνάδελφους που κάλυψαν το παιχνίδι τόσο κατά τη διάρκεια της τηλεοπτικής μετάδοσης όσο και για το σχολιασμό του τις επόμενες μέρες. Πώς γίνεται, ρε παιδιά, ο Φερέρ να έδεσε κόμπο τον Σόλιντ και ταυτόχρονα ο Σόλιντ να πήρε την ταυτότητα του Φερέρ; Διάβαζα την επαύριο του αγώνα τα σχόλια και αισθάνθηκα μαλάκας, γιατί δε μπορεί να κέρδισαν και οι δύο τη μάχη του πάγκου. Σε κάποια από τις «αναλύσεις» διάβασα το εξής: «Ο Φερέρ έστησε μαεστρικά την ομάδα του και έδειξε διαβασμένος για το συγκεκριμένο παιχνίδι, όμως οι παίχτες του δεν κατάφεραν να κάνουν πράξη αυτά που ήθελε, με αποτέλεσμα ο Σόλιντ, όταν είδε ότι οι παίχτες της ΑΕΚ δεν έβαζαν κάτω τη μπάλα αλλά προσπαθούσαν με μακρινές μπαλιές να τη φέρουν στην περιοχή του Νικοπολίδη, έβαλε στον αγώνα το Σέζαρ που είναι καλός κεφαλοσφαιριστής (το γεγονός ότι μέχρι σήμερα ο συγκεκριμένος ποδοσφαιριστής δεν έχει παίξει οφείλεται μάλλον στο γεγονός ότι οι προηγούμενοι αντίπαλοι του Ολυμπιακού δεν έκαναν βαθιές μπαλιές, ώστε να χρειαστεί η ομάδα τη βοήθειά του) και κλείδωσε το παιχνίδι». Αν θέλουμε να μιλήσουμε για τη μάχη του πάγκου, ο Φερέρ έδειξε μια κλάση ανώτερος από τον Σόλιντ και αυτό αποδεικνύεται τόσο από τον τρόπο που έστησε την ομάδα του όσο και από το γεγονός ότι ο Ολυμπιακός δεν έκανε ευκαιρίες. Δυστυχώς όμως επιβεβαιώθηκε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι το έμψυχο υλικό της ΑΕΚ δε μπορεί να αντεπεξέλθει στις απαιτήσεις μιας ομάδας που πρωταγωνιστεί. Χωρίς τον Εμερσον η ΑΕΚ είναι ομάδα καφενείο και για το λόγο αυτό σε ένα ολόκληρο ημίχρονο, που ο Ολυμπιακός έπαιζε με δέκα παίχτες, δεν κατάφερε να κάνει μια ευκαιρία της προκοπής (για να μη την αδικήσουμε, έκανε μια προσπάθεια που κατέληξε σε γκολ, το οποίο λανθασμένα ακυρώθηκε).

Κος Πάπιας

ΥΓ: Ισοπαλίες που ουσιαστικά μηδενίζουν τις ελπίδες τους για πρόκριση στην επόμενη φάση πέτυχαν τη δεύτερη αγωνιστική του Champions League ΑΕΚ και Ολυμπιακός, αν όμως την επομένη μέρα διάβαζε τα πρωτοσέλιδα των αθλητικών εφημερίδων κάποιος που δεν ήξερε την πραγματική κατάσταση, θα νόμιζε ότι οι ομάδες μας άφησαν άναυδη την ποδοσφαιρική Ευρώπη. Η ΑΕΚ δεν κατάφερε να κερδίσει την Αντερλεχτ (γεγονός που μειώνει τις ελπίδες της για την τρίτη θέση που οδηγεί στο ΟΥΕΦΑ), κέρδισε όμως τους νεαρούς παίχτες που έβαλε ο Φερέρ στην ενδεκάδα. Δηλαδή, ρε συνάδελφοι, την επόμενη αγωνιστική ο Φερέρ θα ξεκινήσει με Κυριακίδη – Χετεμάι αντί για Ζήκο – Εμερσον; Ο Ολυμπιακός έπαιξε με οχτώ αμυντικούς κόντρα στην Σαχτάρ (λες και έπαιζε με τη Μπαρτσελόνα) και κατάφερε χάρη στον εξαιρετικό Νικοπολίδη να πάρει την ισοπαλία, παρά το γεγονός ότι προηγήθηκε δυο φορές. Οι εφημερίδες έγραψαν για τη χαμένη ευκαιρία του Ολυμπιακού να πετύχει την πρώτη ευρωπαϊκή νίκη, αλλά οι σκεπτόμενοι οπαδοί του (ναι σύντροφοι, υπάρχουν και τέτοιοι) αναρωτιούνται, αν στην θέση των επιθετικών της Σαχτάρ ήταν αυτοί της Ρόμα ή της Βαλέντθιας, πόσο μεγάλο τσουβάλι έπρεπε να είχε η αποστολή της ομάδας τους για να βάλει τα γκολ που θα δεχότανε. Πάντως, για να μη τα μηδενίζουμε όλα, μετά τη δεύτερη αγωνιστική Ολυμπιακός και ΑΕΚ έχουν ήδη 1 βαθμό, σε αντίθεση με την πρωταθλήτρια Ιταλίας που μετράει μόνο ήττες.

Μερικές από τις πιο αναμενόμενες (αλλά βέβαια όχι και καλύτερες) ταινίες της χρονιάς βγαίνουν αυτή τη βδομάδα στις κινηματογραφικές αίθουσες. Πρώτα-πρώτα η **«Μαύρη Ντάλια»** του **Μπράιαν Ντε Πάλμα**, μια ρηχή κινηματογραφική διασκευή του ομώνυμου αστυνομικού μυθιστορήματος του Τζέιμς Ελροϊ, που σίγουρα θ' απογοητεύσει τους περισσότερους από όσους θα σπεύσουν να τη δουν. Αντίθετα, οι **«Σκληροί του Μαϊάμι»** θα έχουν πολύ καλύτερη τύχη. Ο **Μάικλ Μαν** δίνει υπόσταση σ' αυτή τη βλακώδη τηλεοπτική σειρά της δεκαετίας του '80, θυμίζοντας το «Collateral» και την «Ενταση» και επιβεβαιώνοντας την ικανότητά του στην ελκυστική αφήγηση αστυνομικών ιστοριών.

Η πολεμική περιπέτεια **«Fly Boys»** είναι η υπερπαραγωγή της εβδομάδας. Πρόκειται για ένα ερωτικό ρομάντσο στο φόντο του Α' παγκοσμίου πολέμου. Βασίζεται στην αληθινή ιστορία 38 αμερικάνων πιλότων, εθελοντών στο πλευρό των συμμαχικών δυνάμεων εναντίον της Γερμανίας, που έμειναν στην ιστορία σαν το σμήνος «Lafayette Escadrille». Πίσω από την ταινία βρίσκεται ο παραγωγός της «Μέρας Ανεξαρτησίας» Ντιν Ντέβλιν. Αυτό σας λέει κάτι;

Σε σκηνοθεσία ενός Ολλανδού, του **Ρολφ Ντε Χέερ**, η ταινία **«Δέκα βάρκες»** δίνει μια εικόνα της αυστραλέζικης φυλής των Αβοριγίνων πριν την άφιξη των Ευρωπαίων. Η ταινία, με στοιχεία μυθοπλασίας, γυρισμένη εξ ολοκλήρου στη γλώσσα των Αβοριγίνων, παρουσιάζει πολιτιστικό και λαογραφικό ενδιαφέρον. Σημαντικό θα ήταν αν αναφερόταν στην περίοδο μετά την άφιξη των Ευρωπαίων, οπότε θα είχε και πολιτικό ενδιαφέρον.

Πάντως, για μας περισσότερο ενδιαφέρον παρουσίασαν οι παρακάτω δύο ταινίες, στις οποίες θα αναφερθούμε αναλυτικότερα.

■ ΤΖΕΛΑ ΜΠΑΜΠΛΟΥΑΝΙ

13 Τζαμέτι

Ενας εικοσιεξάχρονος γεωργιανής καταγωγής σκηνοθέτης δημιουργεί αίσθηση με την πρώτη κιόλας ταινία του. Το θέμα της φέρνει στο νου τα «Μάτια ερμητικά κλειστά» του Στ. Κιούμπρικ, τουλάχιστον κατά το μέρος όπου αποκαλύπτεται ένας εκφυλισμένος μυστικός κόσμος που διασκεδάζει με το θάνατο ανθρώπων. Κεντρικός ήρωας είναι ένας νεαρός Γεωργιανός μετανάστης, η προσπάθεια του οποίου να ξεφύγει από τη φτώχεια θα τον οδηγήσει σε μια σκοτεινή περιπέτεια. Πέρα από το προκλητικό θέμα της, στο οποίο ο σκηνοθέτης θα μπορούσε να δώσει μεγαλύτερο βάθος, το ενδιάφερον σ' αυτή την ταινία είναι η ακριβής, λιτή, ατμοσφαιρική σκηνοθεσία και η εξαιρετική ασπρόμαυρη φωτογραφία της.

■ ΚΑΡΛΟΣ ΣΑΟΥΡΑ

Ibéria

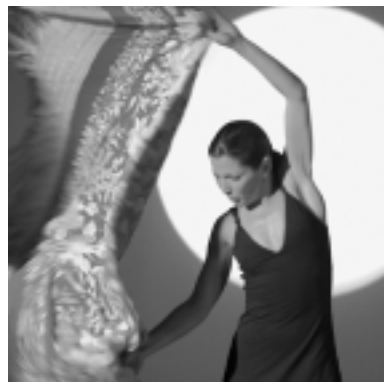

Αντόνιο Κανάλες, Αϊντα Γκόμες και Σάρα Μπάρας, τα τρία μεγαλύτερα ονόματα του σύγχρονου ισπανικού χορού, παρελαύνουν σ' αυτό το έξοχο πανόραμα χορών της Ιβηρικής Χερσονήσου. Η ταινία βασίζεται στην ομώνυμη κλασική σουίτα για πιάνο, του μεγάλου Ισπανού συνθέτη των αρχών του αιώνα Ισαάκ Αλμπένιθ. Στις χορογραφίες αναμιγνύονται το φλαμένκο, ο κλασικός και ο μοντέρνος χορός, σε μια εντυπωσιακή παράσταση, μπροστά στην οποία ωχριούν ανάλογα ζωντανά θεάματα του Ηρώδειου.

Ελένη Σταματίου

Πανάγοντες (παράγοντες - οι τα πάνται άγοντες;)
(γαρ) γάλατα - γαρ, (γάλατα)
Να τολμάμε ν' αγωνιζόμαστε, να τολμάμε να νικάμε!
Μας αρμέγουν, αδέλφια!
Παιδεία, στο πεζοδρόμιο, τώρα!

◆ Δημοκρατικός Στρατός Ελλάδας: πάντα με τ' όπλο στο χέρι ή παρά πόδα.

◆ Ελευθεροεπαγγελματίες, καθηγητοδάσκαλοι (κι αυτοί απεργούν κι αυτοί ψηφίζουν), συνταξιούχοι, πολλοί υποψήφιοι του Περισσού για δήμους και νομαρχίες.

◆ Με τη δέουσα προσοχή να (ξανα)διαβαστούν το 2ο και το 3ο μέρος του άρθρου «Ενας κόσμος σε κίνηση» (ιδιαίτερα τώρα που ο κούφιος αντιιμπεριαλισμός και πασιφισμός «σπάνε καρύδια»...).

◆ Την περασμένη άνοιξη τα σωματεία της Ζώνης (στο Πέραμα) έκαναν έκθεση ζωγραφικής-γλυπτικής στο χώρο δουλιάς τους. Αν οργάνωναν και την πάλη των εργατών θα δικαιούνταν για να ομιλούν...

◆ «Οι δεξιές οπορτουνιστικές δυνάμεις που επικράτησαν στα κυβερνώντα κόμματα στις σοσιαλιστικές χώρες...». (Αμάν! - σε όλες τις «σοσιαλιστικές χώρες» ρε, παιδιά; Ποιες περιόδους; Και πως;). Το -σε εισαγωγικά- απόσπασμα από αποσπάσματα βιβλίου («Αντικομμουνισμός χθες και σήμερα») δημοσιευμένα στο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, 24/09/06. (Να υπενθυμίσουμε ότι αντικομμουνισμός σημαίνει ότι το υπό επίθεση «αντικείμενο» είναι κομμουνιστικό...).

◆ Ο ΟΠΑΠ στηρίζει ΚΚΕ, ΔΗΚΚΙ, Κομ. Ανανέωση, Π.Α.Π. (όχι το τεστ) και «άλλες δημοκρατικές δυνάμεις» με ολοσέλιδη (ώρε, φράγκα) στο φύλλο της 24/09/06 στο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ («καλή φάση» για τον Περισσό).

◆ Στα ΠΑΜ(Ε)πάρια τους η απεργία! (Το ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών RULES!).

◆ Σοσιαλιστικές χώρες τις αποκαλεί η Μ. Τζιαντζή στο ΠΡΙΝ, 24/09/06. (Γλωσσικό ολίσθημα ή «στροφή»;).

◆ Το «παπαγαλάκι» του ιμπεριαλισμού που λέγεται Τέτα Παπαδοπούλου επιτιμά και τους απλούς φιλειρηνιστές γιατί αντιτίθενται στην ελληνική στρατιωτική παρουσία στο Λίβανο (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 22/09/06). Κατά την άποψή της οι φιλειρηνιστές στην Ελλάδα θα πρέπει να ξεφτιλιστούν όπως στην Ιταλία όπου στις 28 Αυγούστου 2006 έγινε διαδήλωση υπέρ της αποστολής ιταλικών στρατευμάτων στην ως άνω χώρα.

◆ Τελικά πολύ καλή η διαφήμιση («θόρυβος») για το τελευταίο βιβλίο -«Ξεφλούδισμα»- του Γκίντερ Γκρας.

ΠΑΣΟΚ - ΝΔ

και η...

μικρή (πλην έχουσα ανάγκη ψήφων) Αριστερά σας κοιτάει στα μάτια.

◆ Εν μέσω διαφθοράς (και της σχετικής αποφοράς...) γράφει ο καθηγητεύς (του καθηγητέως) κ. Γ. Γραμματικάκης στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ (22/09/06): «Καθώς οι δημοτικές εκλογές της Αθήνας οδεύουν προς την κορύφωσή τους, οι πολίτες καταιγίζονται από το πάθος των υποψηφίων και την ανάγκη τους να υπηρετήσουν τα κοινά». Οχι, λοιπόν, 1-1-4, αλλά «ορκίζομαι να φυλάττω πίστιν εις το σύνταγμα και τους νόμους». Εύ-γε!

◆ Σκανδα-ΛΟΥΛΑ! (Ο Βραζιλιάνος) - χωρίς MST, πλέον...

◆ Γιατί άραγε ο Περισσός (στον ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ τουλάχιστον) όταν αναφέρεται στη Ρωσία δεν χρησιμοποιεί ποτέ τον όρο ιμπεριαλισμός;

◆ Ενα στους πέντε νεαρούς οικοδόμους στην περιοχή του Μιλάνου παίρνει κοκαΐνη για να αντέξει παραπάνω ώρες δουλειάς. (Τί λένε επί τούτου οι «αντι-ναρκωτικοί» Ελλάδας;).

◆ Ρέγκα και σολομός με DDT. Μέλη και μαύρο ψωμί με PCB. Κροκέτες ψαριού, τόνος με PFC. Κρέας, γαλακτοκομικά, ελαιόλαδο με φθαλικά άλατα. Υγιεινή διαστροφή.

◆ Στο τεστ δεξιοτήτων πετυχαίνουν οι δεξιοί;

◆ Από τα εκατόν ΤΡΙΑ στα εκατόν πέντε ευρώ το επίδομα. (Από) τα ΤΡΙΑ (συν) ΔΥΟ...

◆ Η πόρτα του Υπουργείου Παιδείας είναι ανοιχτή (κάποιος να την κλείσει, μπάζει...).

◆ Στενός συνεργάτης του Μπλαιρ τα παίρνει (ο άρρωστος...).

◆ Haloween; Οχι βέβαια! Hell-oween!

◆ Ρε, Μπιν Λάντεν, πέθανε (επιτέλους) γιατί μας τάχει κάνει βαρέλια ο Τηλέπαθος του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ (ναι, ναι, αυτός που βλέπει συνέχεια τηλεόραση...).

◆ Παραιτήθηκε ο ομοσπονδιακός τεχνικός της κολύμβησης γιατί δεν μπορεί να συνεχίσει με το «εξευτελιστικό ποσό των 440 ευρώ το μήνα». (Εξευτελισμένοι των 440 ευρώ, εγερθείτε).

◆ Για τους αμόρφωτους του αθηναϊκού τύπου: δεν είναι η WWF αλλά το WWF (Παγκόσμιο Ταμείο για τα άγρια Ζώα).

◆ Σαπούνι και σκοινί για τον «Περίανδρο»!

◆ Εν μέσω άγριας εκμετάλλευσης και λιτότητας οι φυλλάδες διαφημίζουν διακοπές.

◆ «Ελλειψη σχεδιασμού, αποσπασματικές παρεμβάσεις, μονομερείς αποφάσεις» προσάπτει στην πολιτική της ΝΔ στην Παιδεία ο Ν. Αλευράς (ΑΥΡΙΑΝΗ, 26/09/06), ο οποίος ζητάει «αλλαγές με συναίνεση και όχι με αυταρχισμό». (Αλευρώστε τον!).

◆ Συνεχή τρίποντα τα «Αγρια Μωρά» του Κ. Μητρόπουλου στα ΝΕΑ.

◆ Θάτσερ, το μιούζικαλ!

◆ «Οξύνεται το κλίμα στην παιδεία» (ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, 26/09/06) και η Μ... ξύνεται.

◆ «Σε απόγνωση δάσκαλοι και γονείς» (ΤΑ ΝΕΑ, 26/09/06). Και την πίτα αφάγωτη και τον σκύλο χορτάτο...

◆ Χρηματοδότηση «βράσε» στον ΟΚΑΝΑ (αλλά τα «προγράμματα» λειτουργούν...).

◆ Οσο δυναμώνει η Χεζμπολάχ τόσο μια σειρά «περίεργοι» ανατρέχουν στον Χάντινγκτον και τον Χέλογουαίη...

◆ Εχουν λυσσάξει οι δεξιοφυλλάδες με την απεργία δασκάλων-νηπιαγωγών. (Να σκάσουν, να μπαφιάσουν).

◆ Ενδιαφέρον το άρθρο «Η αριστερή τζαζ» στην ΕΠΟΧΗ, 24/09/06.

◆ Στο ίδιο φύλλο της ΕΠΟΧΗΣ πληροφορούμαστε ότι το φεστιβάλ Ν. ΣΥΝ Θεσ/νίκης γίνεται στις 29-30-31 Σεπτέμβρη. (Καινοτομία).

◆ Πήξαμε στο προεκλογικό χαριτομάνι, μεγάλε!

◆ Οι τύποι και οι τύπες που ξημεροβραδιάζονται στα εκλογικά κέντρα (πόσο) πληρώνονται;

◆ Απορία ψάλτου.

◆ Το ΑΚΕΛ υποστηρίζει Κύκκου (πρέπει να ομολογήσουμε ότι η μονή Κύκκου έχει κάνει πολύ καλή εκδοτική δουλειά με τα «Οθωμανικά Εγγραφα 1572-1839» του Ιωάννη Θεοχαρίδη - δίγλωσση έκδοση: οθωμανικά-ελληνικά με φωτοαντίγραφα των αυθ. εγγράφων).

Οι «Πέρσες» του Αισχύλου στη Ν. Υόρκη και οι βάρβαροι στην Ελλάδα...

◆ Καινούργια λέξη κι αυτή: εκβίαση.

◆ Η σύλληψη του 25χρονου (πορνο)φοιτητή στην Καβάλα (όνομα και πράγμα) μας θύμισε τις «ορέξεις» -προ ετών- του τύπου (που σατύριζαν και οι ΑΜΑΝ) «είσαι το νακιμοπουτσ». (Εκείνος είχε μπάρμπα στην Κορώνη, όμως...).

◆ «Καπιταλισμός χωρίς χρεωκοπία = χριστιανισμός χωρίς κόλαση». Φρανκ Μπόρμαν, επιχειρηματίας.

◆ Θυμόσαστε το τραγούδι του Λ. Κηλαηδόνη που τελειώνει «... που ίσως να την πήδηξα κι εγώ»; Αυτό μας θυμίζει ο «κωλιές που άλλαξε» αυτή την εποχή με τις «μεταγραφές» από παράταξη σε παράταξη.

◆ «Εδώ γεννήθηκα./ Εδώ μεγάλωσα. Λοιπόν αυτά μου χρειάζονται/ για την οργή μου και την περηφάνεια μου/ Για να κρατήσω και να κρατηθώ/ Δεν έχω θεούς. Και δεν φοβάμαι. (Τάκης Σινόπουλος - Καταγωγή).

Βασίλης

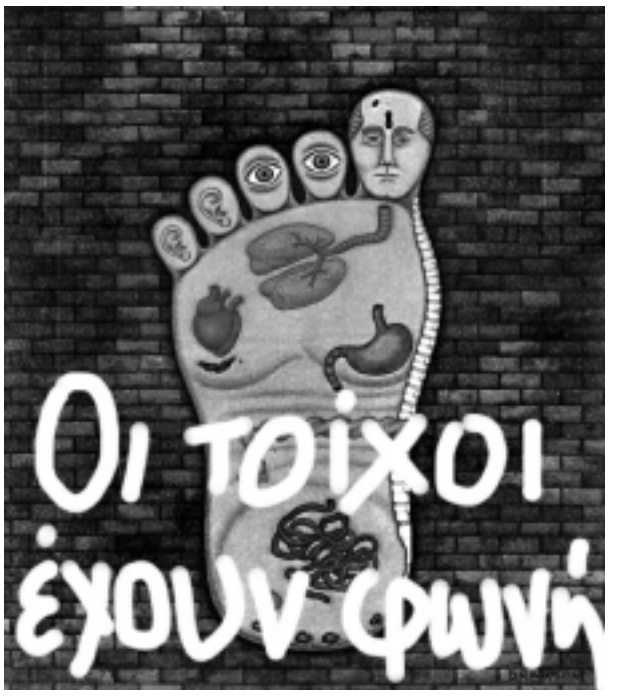

◆ Δάσκαλος φτωχός, αμόρφωτος λαός

Παλιό σύνθημα. Ως προς το πρώτο σκέλος σωστό. Πλούσιοι όμως δεν υπάρχουν στην Ελλάδα. Το δεύτερο σκέλος πρέπει να εξεταστεί υπό το φως της νέας πραγματικότητας. Χωρίς παρωπίδες. Παρακαλώ, καθήστε μια μέρα απέναντι από την TV. Με τα απαραίτητα ζαρζαβατικά. Κι τι δε θα μάθετε. Και τι δε θα δείτε. Από δω τα άστρα και τα ζώδια. Για να ξέρετε αν θα βγείτε την επομένη από το σπίτι, από ποιο πεζοδρόμιο πρέπει να πάτε, μέχρι το τι θα κάνετε και πώς θα το κάνετε. Από κει οι χρυσοφόρες αγελάδες. Πιο πέρα, πιο κάτω, πιο παραπέρα η ζωή, το ντύσιμο, το γδύσιμο των επωνύμων. Στα παράθυρα ο εγκυρότατος Κακαουνάκης (ακόμα περιμένουμε να επιβεβαιωθούν οι αποκλειστικές του πληροφορίες ότι κελάηδησε ο Βασιλάκης) και οι υπόλοιποι δημοσιογράφοι με τα στρινγκάκια (κατά τον φραπεδονομάρχη). Από δω ο Χριστόδουλος, από κει οι εικόνες που κλαίνε, που γελάνε, που τραγουδάνε. Υπάρχει ακόμη ανάγκη για... Δημοτικά, Γυμνάσιο, Λύκεια, Πανεπιστήμια; Αν αφήνει κάποιο κενό η TV, ας αναλάβει η ιδιωτική πρωτοβουλία. Αχρείαστοι θα είναι πλέον οι δάσκαλοι. Αλλο ένα πρόβλημα φτώχειας θα λυθεί από τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις.

◆ Μαριέττα Γιαννάκου, την Παιδεία άκου και ρώτα τον Αρσένη τι σε περιμένει

Το πρηγούμενο σύνθημα εκρίθη αναχρονιστικό ως προς το δεύτερο -τουλάχιστον- σκέλος του. Τούτο είναι ολοφάνερα λαθεμένο. Οχι μόνο διότι ο Μάκης παραμένει στις επάλξεις του σοσιαλισμού (θυμίζω ότι συνέπραξε εις τας εκλογάς μέχρι και με το κομμουνιστικόν ΚΚΕ, που θα έλεγε και ο Πλεύρης). Αλλά γιατί με το πέρασμα του χρόνου πραγματοποιήθηκαν σε απόλυτο βαθμό οι δυο μεγάλες τομές που έφερε στην Παιδεία με το νομοσχέδιό του. Εκλεισαν όλα τα φροντιστήρια. Δεν έμεινε από αυτά ούτε διαφημιστική αφίσα. Αυτές που βλέπετε τώρα στους δρόμους είναι παλιές. Από την προ-Αρσένη εποχή. Αναβαθμίστηκε στο έπακρο η δευτεροβάθμια τεχνική εκπαίδευση, με αποτέλεσμα οι καλύτεροι μαθητές να μη θέλουν να βλέπουν στα μάτια τους Λύκειο και Πανεπιστήμιο. Είδατε τι κάνει μια ολόκληρη μέρα στην ελεύθερη τηλεόραση;

◆ Γιούπι-για-για, Γιούπι-γιούπι-για, πού να πήγαν της παιδείας τα λεφτά...

Να που καταλήγουν τα αταξικά πλαίσια των ΠΑΣΟΚων και των συνοδοιπόρων τους, γνωστών αντικομμουνιστών, πάσης απόχρωσης. Σε ελαφρά τραγουδάκια. Ναι, τα τραγουδούσαν και στην αντίσταση τα γιούπι-για, αλλά τώρα έχουν αλλάξει τα πράγματα. Τώρα έχουμε τη μεγάλη μάχη των δημοτικών εκλογών. Πρέπει ο σύντροφος Μαυρίκος να καταλάβει το βράδυ της 15ης Οκτώβρη τη Νομαρχία Αθηνών. Ο σύντροφος Χαλβατζής να καταλάβει το ίδιο βράδυ το Δημαρχειακό μέγαρο της οδού Λιοσίων. Με επιδοματάκια και με τραγουδάκια θα ασχολούμαστε; (Απόφαση Γενικής Συνέλευσης εκπαιδευτικών του ΚΚΕ, η οποία πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα συνεδρίων του Κόμματος. Δυστυχώς, όλες τις άλλες συνελεύσεις τις πήραν οι... ρεφορμιστές).

■ ΔΕΗ

Σύγκρουση μεγάλων συμφερόντων

Θύματα εργαζόμενοι και καταναλωτές

Εν αρχή ην ο Παλαιοκρασάς, που έφυγε από τη ΔΕΗ με καταγγελίες κατά Σιούφα, που ανέδιδαν οσμή σκανδάλου. Ομως, Παλαιοκρασάς είν' αυτός, τον βυσμάτωσαν γρήγορα και ησύχασαν από δαύτον. Τώρα, έχουμε την παραίτηση του επί εξαετία (από την περίοδο του ΠΑΣΟΚ δηλαδή) οικονομικού διευθυντή (τρίτου στην ιεραρχία) της ΔΕΗ Γρ. Αναστασιάδη, ο οποίος επισήμως επικαλείται προσωπικούς λόγους (στο συγκρότημα Λαμπράκη θα πιάσει δουλειά), όμως δεν παραλείπει να αφήσει πίσω ένα non paper, στο οποίο καταγγέλλει σημεία και τέρατα, «δείχνοντας» τον υπουργό Ανάπτυξης Δ. Σιούφα και το alter ego του στο υπουργείο, τον γενικό γραμματέα Ν. Στεφάνου. Και ενώ ο Αναστασιάδης δεν διαψεύδει ότι το έγγραφο είναι δικό του, η κυβέρνηση δεν ασχολείται με την ουσία των καταγγελλόμενων σ' αυτό, αλλά με την αναζήτηση του υπεύθυνου για το «σπρώξιμό» του στα κανάλια. Είτε είναι ο ίδιος ο Αναστασιάδης, είτε είναι ο Παλαιοκρασάς, είτε είναι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, τίποτα δεν αλλάζει στην ουσία.

Τι αναφέρει ο Αναστασιάδης στο non paper; Οτι η παραίτησή του οφείλεται στη χειροτέρευση των οικονομικών της ΔΕΗ, για την οποία «δεν υπάρχει ελπίδα ανάκαμψης», εξέλιξη την οποία δεν ήθελε να χρεωθεί. Κάνει λόγο για «ατασθαλίες» και «παρατυπίες», τις οποίες επίσης δεν θα ήθελε να χρεωθεί, καθώς και για «ανυπαρξία διοίκησης» καθώς «τα νήματα κινούνται αποκλειστικά από το υπουργείο Ανάπτυξης». Ως προς το τελευταίο, ονοματίζει τον διευθύνοντα σύμβουλο της ΔΕΗ Δ. Μανιατάκη, ο οποίος δεν έχει κανένα τυπικό προσόν πλην του ότι είναι κουμπάρος του Ν. Στεφάνου (τελικά, η κουμπαριά είναι ο δεσμός με τον οποίο δένονται μεταξύ τους οι Νεοδημοκράτες, αποδείχνοντας ότι παραμένουν... παραδοσιακοί). Τέλος, αναφέρεται στην αποκλειστική συνεργασία της ΔΕΗ για έργα και επενδύσεις στο εξωτερικό με την εταιρία Contour Global, εταιρία παντελώς άγνωστη στην ενεργειακή πιάτσα. Αποκαλύπτει δε πως όταν αυτό το θέμα έφτασε στη Βουλή, ο υφυπουργός Α. Νεράντζης επιφορτίστηκε με το καθήκον να επικαλεστεί πίνακα με ψεύτικα στοιχεία περί 55 έργων που έχει η εν λόγω εταιρία σε 25 χώρες.

Ο Σιούφας, αντί να απαντήσει στην ουσία (να μιλήσει για παράδειγμα για την κουμπαριά, για την πορεία των οικονομικών της ΔΕΗ και για το επιχειρηματικό ανάστημα της Contour, αποστομώνοντας τους επικριτές του), τα έβαλε με τους Πρωτόπαπα και Πιπεργιά, που λίγο πριν είχαν βγάλει ανακοίνωση. Στην ανακοίνωση έκανε λόγο για «χαλκεία της Χαριλάου Τρικούπη» που «υπερέβησαν κάθε όριο πολιτικής και ηθικής συμπεριφοράς» «με την κατασκευή και διακίνηση αθλιοτήτων». Κάποιος ίσως θα έπρεπε να συμβουλέψει τον Σιούφα πως δεν μπορείς να «καθαρίζεις» παίρνοντας ως δεδομένο το ζητούμενο. Το αν όσα αναφέρονται στο non paper είναι αθλιότητες πρέπει να αποδειχτεί (με στοιχεία) και όχι να θεωρείται δεδομένο.

Τι γίνεται στη ΔΕΗ; Μάχη. Σφαγή. Μιλάμε για τη μεγαλύτερη επιχείρηση της χώρας. Μιλάμε για επιχείρηση στρατηγικής σημασίας, αφού παράγει και διακινεί ενέργεια. Από την περίοδο του ΠΑΣΟΚ ακόμα, με την πολιτική της λεγόμενης απελευθέρωσης, άρχισε η απαξίωση αυτής της μεγάλης κρατικής επιχείρησης, την οποία έχει χρυσοπληρώσει ο ελληνικός λαός (μιλάμε για επενδύσεις μισού αιώνα). Ποιος ήταν ο στόχος; Να μπουν και ιδιώτες καπιταλιστές στο χώρο της ενέργειας. Να βγάλουν υπερκέρδη, εκμεταλλευόμενοι τις τεράστιες επενδύσεις σε υποδομές και βιομηχανικές εγκαταστάσεις που έγιναν με τα λεφτά του ελληνικού λαού.

Οταν, λοιπόν, ανοίγουν «μπίζνες» τέτοιου όγκου, ευνόητο είναι πως θα βγουν και μεγάλα μαχαίρια, πως θα συγκρουστούν μεγάλα συμφέροντα. Με τη ΔΕΗ «παίζουν» όλοι οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι της χώρας, οι οποίοι έχουν τις διασυνδέσεις τους και με επιχειρήσεις του εξωτερικού. Ποιος δεν ξέρει ότι στη ΔΕΗ ασκείται πίεση να μην προχωρήσει στην κατασκευή νέων μονάδων παραγωγής, ώστε τις ανάγκες που υπάρχουν να καλύψουν επιχειρηματίες με ιδιωτικές επενδύσεις; Δηλαδή, αυτοί θα παράγουν και θα πωλούν στη ΔΕΗ η οποία έχει το δίκτυο διανομής. Επειδή, όμως, θέλουν και την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο, απαιτούν από την κυβέρνηση όχι μόνο τις γνωστές επιδοτήσεις (επιδότηση σε χρήμα και επιδότηση στα επιτόκια των δανείων που θα συνάψουν από τράπεζες!), αλλά και σύναψη συμβολαίων με τα οποία η ΔΕΗ θα τους εγγυάται την τιμή!! Αυτοί οι λάτρεις του... ανταγωνισμού, ζητούν να τους εγγυηθεί η ΔΕΗ (δηλαδή το ελληνικό δημόσιο), ότι θα τους αγοράζει το ρεύμα σε μια ορισμένη τιμή, την οποία βέβαια θα καθορίσουν οι ίδιοι. Σ' αυτό το τελευταίο, οι «κουμπαριές» θα παίξουν μεγάλο ρόλο, όπως πολύ εύκολα μπορεί να καταλάβει κανείς.

Αν πάρουμε υπόψη μας όλα τα παραπάνω, τότε θα καταλάβουμε ότι η παραίτηση Αναστασιάδη και το non paper είναι μόνο μία από τις κορυφές του παγόβουνου. Θα δούμε και άλλες «κορυφές» ακόμα, λόγω του άγριου πολέμου των καπιταλιστικών επιχειρήσεων για τον ιδιαίτερα κερδοφόρο τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας. Ο Σιούφας ξεφορτώθηκε τον Παλαιοκρασά, τώρα ξεφορτώθηκε και τον Αναστασιάδη, όμως πλέον το όνομά του βρίσκεται στο κέντρο της σκανδαλολογίας. Οσο και αν το Μαξίμου τον στηρίζει (ο Ρουσόπουλος ασχολείται με το «ηθικό θέμα» της διαρροής του non paper και όχι με την ουσία αυτών που περιλαμβάνει), είναι βέβαιο ότι στο παρασκήνιο έχει φουντώσει το παζάρι για νέες συμφωνίες, για νέα ισορροπία ανάμεσα στα συγκρουόμενα συμφέροντα.

Και ποιος πληρώνει το μεγάλο φαγοπότι των καπιταλιστών και των «κουμπάρων»; Οι εργαζόμενοι. Οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ και οι εργαζόμενοι καταναλωτές. Είναι γνωστή η εντατικοποίηση της δουλειάς, η αύξηση των ατυχημάτων (και των θανατηφόρων), η χειροτέρευση των όρων εργασίας και αμοιβής. Οσο για τους καταναλωτές -τους εργαζόμενους καταναλωτές και όχι τη μπουρζουαζία με τις βιλάρες- η εικόνα των διμηνιαίων λογαριασμών της ΔΕΗ μιλάει για το τι πληρώνουν.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Αννης 24 - Αιγαλεω

ΒΑΘΥ ΚΟΚΚΙΝΟ

Από τα κάτω;

Η σκανδαλολογία των τελευταίων ημερών δε λέει να κοπάσει. Εκεί που νομίζουν ότι κάποιο ζήτημα εκτονώθηκε ξεπετάγεται άλλο. Εκεί που τα πυρά επικεντρώνονται σε κάποιο στέλεχος της κυβέρνησης και οι άλλοι ησυχάζουν και προσπαθούν να «συμμαζέψουν» τις «αυλές» τους, ο κύκλος ανοίγει και αγκαλιάζει και άλλους. Αν μάλιστα αληθεύουν τα όσα γράφονται σε καλά ενημερωμένες φυλλάδες του αστικού Τύπου, τότε τις επόμενες μέρες ίσως να δούμε και νέα διεύρυνση. Ακόμη και αυτό να μη γίνει, όμως, γεγονός είναι πως η σκανδαλολογία έχει πλέον φτάσει στην «αυλή» του Μαξίμου, χτυπώντας έναν από τους πιο έμπιστους ανθρώπους του Καραμανλή, τον Δ. Σιούφα.

Τηρουμένων των αναλογιών, μπορούμε να πούμε πως ξαναζούμε μέρες του 1988-89 και του 1992-93. Είναι φανερό ότι η κατάσταση τείνει να πάρει τη μορφή μιας πολιτικής κρίσης. Η κυβέρνηση Καραμανλή, που κατάφερε, με μια υποχώρηση της τελευταίας στιγμής και τη βοήθεια του θέρους (και δευτερευόντως κάποιων οπορτουνιστών), να βγει αλώβητη από την κρίση των φοιτητικών καταλήψεων, αντιμετωπίζει για πρώτη φορά τον κίνδυνο να μπει σε μια διαδικασία που δε θα μπορεί να ελέγξει την κατάσταση.

Εχει πλήρη συνείδηση, όμως, η κυβέρνηση, ότι η κατάσταση είναι αντιστρεπτή, αν καταφέρει να κλείσει συμφωνίες με τα μεγάλα συμφέροντα που συγκρούονται και που κάνουν όλο το παιχνίδι. Μπορεί να ελέγξει την κατάσταση η κυβέρνηση (με το απαραίτητο κόστος, βέβαια), γιατί βρίσκεται αντιμέτωπη με μια πολιτική κρίση που περιορίζεται μόνο στις κορυφές του συστήματος, με μια κρίση από τα πάνω. Με μια κρίση που εκτυλίσσεται σε κοινωνικό κενό. Η εργαζόμενη κοινωνία περιορίζεται στο ρόλο του παθητικού θεατή, του τηλεοπτικού καταναλωτή ειδήσεων προσεκτικά φιλτραρισμένων και επεξεργασμένων από τους επαγγελματίες της προπαγάνδας (που την αποκαλούν ενημέρωση ή επικοινωνία).

Το κοινωνικό γεγονός των ημερών είναι η μεγάλη απεργία των εκπαιδευτικών, που έχει νεκρώσει την πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Ομως, αυτό το σημαντικό κοινωνικό γεγονός έχει απομονωθεί και εξελίσσεται παράλληλα με τις πολιτικές εξελίξεις, χωρίς να τις επηρεάζει και χωρίς να επηρεάζεται απ' αυτές. Στον αντιπολιτευόμενο πολιτικό και δημοσιογραφικό λόγο δεν βλέπεις τον παραμικρό συσχετισμό. Οι προσπάθειες κοινωνικής και πολιτικής απομόνωσης της απεργίας είναι συντονισμένες και εμφανέστατες. Οι -κατά τα άλλα αντιπολιτευόμενες την κυβέρνηση- θεσμικές δυνάμεις (κόμματα - συνδικάτα) προσφέρουν χέρι βοήθειας στην κυβέρνηση, για να μπορέσει να οδηγήσει αυτή την κοινωνική κινητοποίηση στον εκφυλισμό και την ήττα.

Πού ποντάρουν και ακολουθούν αυτή την τακτική; Στο γεγονός ότι οι πλατιές εργαζόμενες μάζες, μολονότι βλέπουν με συμπάθεια την απεργία των δασκάλων (απόδειξη ότι δεν έχουμε διαμαρτυρίες έξω από τα σχολεία) δε δείχνουν τη διάθεση να μετατρέψουν αυτή τη συμπάθεια σε ενεργό συμπαράσταση. Και σ' αυτό το ζήτημα κυριαρχεί ο ρόλος του παθητικού συμπαθούντα και όχι ο ρόλος του εργαζόμενου πολίτη που γνωρίζει τη σημασία της αλληλεγγύης προς τους συναδέλφους του. Οι θεσμικοί φορείς της αντιπολίτευσης θα μπορούσαν να προσφέρουν εναύσματα προς αυτή την κατεύθυνση, όμως δεν το θέλουν, γιατί στη συμπεριφορά τους κυριαρχεί η συστημική υπευθυνότητα. Θα μπορέσουν άραγε οι αντισυστημικές δυνάμεις να καλύψουν ένα μέρος έστω αυτού του κενού;

Π.Γ.